

อัสสัมชัญสาส์น

ศตวรรษที่ 2 ปีที่ 28 ฉบับที่ 147
เดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2555

อําลาครูเกษียณ ปีการศึกษา 2554 น้อมรำลึกบูชาพระคุณครู

สปิริตอัสสัมชัญ

รวมพลังสร้างสรรคงานเซียร์และแปรอักษร

12

สู่ริ้วอุดมศึกษา

เตรียมความพร้อม...ก้าวสู่ริ้วมหาวิทยาลัย

46

ความรู้ คุณธรรม ปัญญา คุณค่าอัสสัมชัญ

การศึกษาคือคุณค่าของมนุษย์
เป็นก้าวแรกสร้างทางชีวิตไกล
เปิดภาคเรียนปีใหม่ในวันนี้
ได้เจออะเจอะเพื่อนเก่าเฒ่าเนิ่นนาน
ได้ขึ้นเรียนชั้นใหม่ใจสุข
ตำราใหม่รองเก้าใหม่ขัดเป็นมัน
ขอฝากกายฝากใจฝากชีวิต
แยกถูกผิดดีชั่วไม่มัวเมา
คิดถึงพ่อกล่อมเบตักุ่มเกจิต
บราเดอร์ ฟ. ฮีแลร์ ระเบียบนำ
ภราดาเก่าใหม่กุ่มใจสร้าง
อนาคตอัสสัมชัญต้องก้าวไป
เรานักเรียนอัสสัมชัญจตั้งจิต
สร้างคุณธรรมความดีอย่าเป็นรอง

เกิดปัญญาสูงสุดสืบสวสย
พัฒนาต่อไปนิรันดรกาล
นำยินดีปรีดีไปรมเกษมศานต์
ได้พบพานเพื่อนใหม่สุขใจครัน
ครูแสนดีสอนดีมีขมมัน
ชุดแต่งกายแม่ขยันรัดเป็นมา
ให้แม่พระ-ลิขิตมิให้เขลา
หน้าที่เราคือผดุงคุณธรรม
ทั้งชีวิตกุ่มเทให้อัสสัมฯ
ชื่ออัสสัมชัญลือระบือไกล
ทุกสิ่งอย่างเพื่อวันอันสดใส
เป็นหนึ่งในปฐพีไม่มีรอง
สร้างความคิดสร้างปัญญาอย่าเป็นรอง
อัสสัมชัญจะได้อยู่คู่เมืองไทย
ผู้ประพันธ์ : มาสเตอร์เสกสรรค์ นิลสุวรรณโชษิต

บทกักกาย

ปีการศึกษา 2554 จบลงด้วยความสำเร็จของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รุ่นที่ 57 จำนวน 504 คน ก้าวสู่รั้วมหาวิทยาลัยและโลกกว้างทางการศึกษา ในขณะที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 450 คน เริ่มต้นเข้ารับการศึกษามีเอกลางเดือนพฤษภาคม 2555 และชีวิตของความเป็นนักเรียนทั้งเก่าและใหม่...ทุกคนพร้อมครูอาจารย์ต่างเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่ด้วยความตื่นเต้น กระตือรือร้น และสนุกสนานระคนไปกับความยากลำบากที่รออยู่บนเส้นทางของการศึกษาเล่าเรียน

ทำไมเราต้องเรียนหนังสือ ต้องชวนขวนขวายหาความรู้ สืบค้นในสิ่งแปลกใหม่ และใช้เวลาไปกับการศึกษาเป็นเวลานานับสิบๆ ปีในโรงเรียนและสถานศึกษาระดับต่างๆ คำตอบของคำถามนี้อาจทำให้นักเรียนฉงนในความเป็นมนุษย์ของเราแต่ละคนก็ได้ เหตุว่ามนุษย์มีสิ่งที่แตกต่างจากสรรพสิ่งในโลก คือมีทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และความสำนึกในความรับผิดชอบชีวิต การมีชีวิตที่มีคุณธรรม ความดี และการศึกษาเป็นหนทางที่จะทำให้ความเป็นมนุษย์ของเราสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นนั่นเอง

ดังนั้น หนทางสู่ความสำเร็จจึงได้มาจากการศึกษาเล่าเรียนเขียนอ่านและใฝ่รู้อยู่เสมอ อันเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต George Bernard Shaw นักประพันธ์บทละครชาวไอริช เจ้าของรางวัลโนเบล (Nobel Prize) สาขาวรรณคดี ค.ศ. 1925 และเจ้าของรางวัลออสการ์ (Oscar) ค.ศ. 1938 กล่าวว่า "การมีชีวิตที่ผิดพลาดไปบ้างย่อมมีคุณค่าและมีประโยชน์กว่าการมีชีวิตที่ไม่เคยทำอะไรสักอย่าง" (A life spent making mistakes is not only more honourable but more useful than a life spent doing nothing.) ความหมายคือการใช้ชีวิตที่มีคุณค่านั้น เราต้องรู้จักแสวงหาความรู้และความบกพร่องผิดพลาดอยู่บ้างระหว่างการเรียนรู้ คือสิ่งที่ถือว่ามีคุณค่าต่อชีวิตดีกว่าที่จะไม่ยอมทำอะไร หรือไม่คิดที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ เอาเสียเลย

นักเรียนที่รัก การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่เราจะขาดเสียมิได้ นักเรียนจึงควรตระหนักถึงสิ่งที่มีคุณค่าและความดีงามอีกมากมายที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้าจากการศึกษาเล่าเรียน ในโอกาสเปิดปีการศึกษาใหม่ ขอให้นักเรียนมีความตั้งใจดี มีความขยันและความกระตือรือร้น มีความวิริยะอุตสาหะพากเพียร พร้อมทำกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ เพื่อความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้า พร้อมทั้งความสุขและความภาคภูมิใจที่จะเกิดกับนักเรียนอย่างแน่นอนในวันข้างหน้า

(ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ)
ผู้อำนวยการ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ
ภราดาพิสูตร วาปีโส
ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์
ภราदानนทชา ศรีวิไล

บรรณาธิการ

มาสเตอร์อาสา มรพงษ์
มิสขนิษฐา มากรักษา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

มิสศรียา ศรีจันทร์โพธิคุณ
มาสเตอร์ชาญสิทธิ์ วงศ์เสงี่ยม

กองบรรณาธิการ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ
(แผนกประถมและมัธยม)
มาสเตอร์บันลือ จินดาศรี
มาสเตอร์รุ่ง คเนจร ณ อุยธยา
มิสศิริรัตน์ ศิริชีพชัยยันต์
มิสณัฐสิรี เจริญเกียรติบวร
มิสปรียารัตน์ ไชยพัฒน์
มิสอนุภาค พันธุมจินดา
มิสอรนิสา มิตรประสิทธิ์
มิสรัตนา รัตมีมารีย์
มิสภักติวิภา แยมศรี
มิสชัญญา เงินเมือง

มิสวิไลรัตน์ สิงหนามหงษ์
มิสสมบัติ กุลบุญเรืองรัตน์
มาสเตอร์โสภณ สกกุลเรือง

รวบรวมรูปเล่ม

มิสวารภรณ์ แสงพลสิทธิ์
มิสนิศารัตน์ คงสวัสดิ์
มิสสิรินุช เอี่ยมเขียว
มิสศรียา ศรีจันทร์โพธิคุณ

พิสูจน์อักษร

มิสวรรณศิริ ผลประมุล
มิสสุภาวดี คำฝึกฝน
มาสเตอร์เสกสรรค์ นิลสุวรรณโฆษิต

ถ่ายภาพ

มาสเตอร์ชลิต พิมพ์แก้ว
มิสอรัญญา พิมพ์แก้ว
มาสเตอร์กายสิทธิ์ รมไม่ล์
มาสเตอร์อวิชัย ชาญวิทยากุล
ชมรม NetAC

ออกแบบรูปเล่ม

แปลน กราฟิค

พิมพ์ที่

แปลน พรินท์ตั้ง

สารบัญ

• ครูผู้สร้าง อัจฉริยคุณเกษียรณ ประจำปีการศึกษา 2554	3
• รอบรู้้อัสสัมชัญ	6
• AC สปริต	12
สปริต้อัสสัมชัญรวมพลังสร้างสรรค์งานเซียร์ และแปรอักษร	
• สภานักเรียน	
ยินดีต้อนรับ ประธานนักเรียน ปีการศึกษา 2555	16
กิจกรรมสภานักเรียน ปีการศึกษา 2555	17
• ลานกวี	
ลานกวี เวทีสร้างสรรค์	18
• เรารักภาษาไทย	
การเดินทางที่ไม่สิ้นสุด	20
• นอกห้องเรียน	
ประสบการณ์เข้าค่ายในต่างแดน	24
Asia Area Youth Convocation	
อัสสัมชัญจับมือบางกอกกล๊าส เอฟซี	26
• โลกรอบตัว	
D.I.Y. Science Show	28
RC HELICOPTER	30
• เปิดโลกการศึกษา	
Work Shadowing Program in Adelaide	34
Teachers' Work Shadowing	36
Training Program in Adelaide	
• EP... บอกเล่า	
Always Beside Me	38
National Debate Tournament 2012	40
• คลังความรู้	
เข้าใจ... คั้นพบ... และส่งเสริมศักยภาพเด็กพิเศษ	42
เพิ่มพลังสมอง-พัฒนาทักษะภาษาด้วยทอชยาน	44

• สู่รั้วอุดมศึกษา		
เตรียมความพร้อม... ก้าวสู่รั้วมหาวิทยาลัย	46	
• โลกแห่งความรู้		
“ภูเก็ต” ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้	50	
ไฮฟาเทียแห่อเล็กซานเดรีย	56	
• บุคมคนเก่ง		
IQ Word Up	58	
• เรียนรู้ บูรณาการ		
อิสรภาพจากการเรียนรู้แบบบูรณาการ	60	
เปิดประตูสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	62	
• เชิดชู ครูอัสสัมชัญ		
รางวัลแห่งความภาคภูมิใจ... ครูอัสสัมชัญ	65	
• เส้นสายในลายธรรม		
ก้อนอิฐที่ไม่เข้าที่เข้าทางสองก้อน	68	
• หน้าตาความรู้		
70		
• สาระน่ารู้คู่ปัญญา		
โอวาทสี่ขอมท่านเหลียวผ่าน	72	

พิธีมหามงคล ถวายพระพรชัยมงคล

ปีการศึกษา 2554

มกราคม 2555

ครู ผู้สร้าง

อำนวยการเกษียณ
ประจำปีการศึกษา 2554

“ครู คือ ไม้เท้าของนักดูดงค์
ครู คือ แผนที่ของนักเดินทาง
ครู คือ เข็มทิศของนักบิน
ครู คือ ดาวเหนือของนักเดินเรือ
ครู คือ ดาวรุ่งของชาวเรา
ครู คือ แสงสว่างของมวลมนุษยชาติ”

ครูนับเป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า ที่ได้เสียสละอุทิศตนทำงานหนัก เป็นวิชาชีพที่สร้าง “คน” ให้เป็น “คน (ที่สมบูรณ์)” เพื่อจุดประกายอนาคตของเยาวชนให้นำพาตนเองประสบความสำเร็จ และเป็นส่วนนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองตลอดชีวิตการทำงานที่พากเพียรจนกระทั่งถึงวันแห่งการพักผ่อนเกษียณอายุการทำงาน เป็นช่วงเวลาที่มียุคค่า จากการสรรค์สร้างและปลูกฝังให้นักเรียนมีอนาคตที่สดใสตามความใฝ่ฝันของแต่ละคน ในปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอัสสัมชัญขอแสดงความยินดีกับคุณครูที่ได้เกษียณอายุราชการจำนวน 9 ท่าน คือ มีสกุมาส ชัยประสิทธิ์ มาสเตอร์ธนกศักดิ์ ศรีพิทักษ์พานิชย์ มีสมศรี จินสุข มีสมนทิรา พานิชย์ มีอำพัน จิตรจิระวานิชย์ มีสภาวรรณ กลิ่นชาย มีเสาวณี กำเหนิดงาม มีสนลิน ศรีนุก และ มีสมาลัย รสรมภักดีพงศ์

บิสศุภมาส ชัยประสิทธิ์

เกิดเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2495
การศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
วันบรรจุ 11 กุมภาพันธ์ 2520
อายุงาน 35 ปี 2 เดือน 17 วัน

บิสมนทรา พาณิชยี่ง

เกิดเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2494
การศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
วันบรรจุ 3 กรกฎาคม 2518
อายุงาน 36 ปี 9 เดือน 28 วัน

บิสภาวรรณ กลิ่นชาย

เกิดเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2495
การศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต
วิทยาลัยครูธนบุรี
วันบรรจุ 7 กรกฎาคม 2518
อายุงาน 36 ปี 9 เดือน 24 วัน

บิสนลิน ศรีนุก

เกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2495
การศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วันบรรจุ 30 มิถุนายน 2535
อายุงาน 19 ปี 10 เดือน

บิสมาลัย ธรรมภักดีพงศ์

เกิดเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2494
การศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต
วิทยาลัยครูธนบุรี
วันบรรจุ 27 มีนาคม 2527
อายุงาน 26 ปี 10 เดือน

...บางถ้อยคำคำสอนจากครูเกษียณที่ฝากไว้ถึงนักเรียนและเพื่อนครูชาวอัสสัมชัญ...

บิสศุภมาส ชัยประสิทธิ์

“ผู้บริหารยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ผู้ร่วมบริหารมีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และภาวะผู้นำผู้ร่วมงาน/ผู้ปฏิบัติสร้างทีมงานที่เข้มแข็ง มุ่งมั่นพัฒนาตน นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน เพื่อเป็นลูกที่ดีและเป็นนักเรียนที่ดี”

บิสมนทรา พาณิชยี่ง

“อยากให้ทุกคนที่ผ่านเข้ามาเป็นสมาชิกในรั้วแดง-ขาวแห่งนี้ ได้ตระหนักและมีความภาคภูมิใจที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งที่จะสานต่อให้**อัสสัมชัญนั้นชื่อคนถาวร ฟุ้งเฟื่องขจรถึงชั่วนิรันดร** ถ้าเรามีความฝัน ชีวิตที่มีจุดหมาย เราจะได้ไปบนถนนชีวิตอย่างมีความหวัง ได้รับวัตถุประสงค์และความสำเร็จในหน้าที่เป็นการตอบแทน แต่มันเป็นความสุขเพียงภายนอก ไม่อยู่กับเราถาวร ความสุขที่แท้จริงเกิดภายในจิตใจเรา เพียงเรารู้จักตัวเอง ยอมรับ ปรับปรุง ไม่ดูถูกตนเองและผู้อื่น ความสุขก็เกิดขึ้นได้เสมอ โดยเฉพาะความสุขที่เกิดจากภายในจิตใจของเรา เป็นความสุขสงบเป็นความสบายใจ เราะรู้สึกดีๆ กับสิ่งรอบตัว ทำอะไรก็สำเร็จบนพื้นฐานของความพอดี พอเพียง”

บิสภาวรรณ กลิ่นชาย

“คนเราเมื่อเกิดมามีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวมากกว่าที่จะให้เทคโนโลยีและวัตถุนิยมมานำชีวิตของเรา”

มิสสมศรี จินสุข

“ชีวิตความเป็นครู 37 ปี ก่อนหน้านั้นเป็นครูสอนวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนศรีวิกรม์ และย้ายมาทำงานที่อัสสัมชัญ จวบจนวันเกษียณอายุราชการ... ความประทับใจครั้งแรกคือการได้ร่วมกิจกรรมเชียร์และแปรอักษร เห็นความสามัคคีของนักเรียน ครู และรุ่นพี่รุ่นน้องของอัสสัมชัญ ทุกสิ่งทีเห็นล้วนเป็นความประทับใจมาก โดยเฉพาะในเรื่องความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน อัสสัมชัญทุกคน ขอฝากข้อคิดสั้นๆ สำหรับทุกคน... ทางไปสู่เกียรติศักดิ์ จักประดับดอกไม้ หอมยวนชวนจิตไซรั บ่มี”

มาสเตอร์ธณศักดิ์ ศรีพิทักษ์พาณิชย์

“ได้รู้จักชื่ออัสสัมชัญจากศาสตราจารย์ คุณหญิงเต็มสิริ บุญสิงห์ ซึ่งในขณะนั้นเรียนอยู่ปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นความประทับใจในสถาบัน และมาสมัครเป็นครู ในชีวิตความเป็นครูประทับใจกับความมีวินัยของนักเรียน ความประทับใจคือ ที่แห่งนี้เปรียบเสมือนบ้านหลังใหญ่ของพวกเรา เพื่อนร่วมงานที่เอื้อเพื่อเหมือนพี่เหมือนน้อง ยามเจ็บไข้ได้ป่วยต้องพักงาน ได้รับการดูแลจากเพื่อนครู จากคณะภรรยา ซึ่งอาจหาไม่ได้จากที่ใดเลย ที่สำคัญสิ่งทีอยากฝากถึงสมาชิกอัสสัมชัญ ขอให้ทุกคนช่วยกันดูแลบ้านหลังนี้ให้สวยงามน่าอยู่และแข็งแรงตลอดไป เพื่อคนรุ่นใหม่ที่ได้อยู่อย่างมีความสุข มีเกียรติและภาคภูมิใจอีกนานนิรันดร”

มิสสมศรี จินสุข

เกิดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2494
การศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยครูธนบุรี
วันบรรจุ 8 มกราคม 2541
อายุงาน 13 ปี 3 เดือน 23 วัน

มิสอัมพวัน จิตรจิระวานิชย์

เกิดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2494
การศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วันบรรจุ 22 สิงหาคม 2538
อายุงาน 16 ปี 8 เดือน 9 วัน

มิสเสาวณี กำเหนิดงาม

เกิดเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2495
การศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต
วิทยาลัยครูธนบุรี
วันบรรจุ 17 กันยายน 2535
อายุงาน 19 ปี 7 เดือน 13 วัน

มาสเตอร์ธณศักดิ์ ศรีพิทักษ์พาณิชย์

เกิดเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2495
การศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วันบรรจุ 13 มิถุนายน 2520
อายุงาน 34 ปี 3 เดือน 23 วัน

รางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษาดีเด่น

เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2555 ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมฯ เข้ารับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการดีเด่น ปีงบประมาณ 2553 - 2554 จากตัวแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ณ ห้องปรีณชัยบอลรูม 2 โรงแรมปรีณชัยพาเลซ มหานคร กรุงเทพมหานคร

ACP Family Rally 2011

ระหว่างวันที่ 4 - 5 กุมภาพันธ์ 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมฯ ร่วมกับคณะผู้ปกครองและครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จัดการแข่งขันแรลลี่ "ACP Family Rally 2011" เชื่อมความสัมพันธ์ ครั้งที่ 2 โดยใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-ชะอำ ซึ่งตลอดเส้นทางการแข่งขันมีฐานกิจกรรมให้ครอบครัวอัสสัมชัญร่วมสนุกที่วัดนาขวาง บึงน้ำมัน ปตท. پارค และสวนอุทยานเขานางพันธุรัต ส่วนกิจกรรมในช่วงปลายจัดในรูปแบบงานวัด พร้อมด้วยการแสดงต่างๆ เช่น การแสดงฟ้อนรำ การแสดงโปงลาง การแสดงตลก (คณะหยองลูกหยี่) และการมอบรางวัลให้กับผู้ชนะการแข่งขันแรลลี่ รางวัลขวัญใจแรลลี่ และรางวัลการตกแต่งรถสวยงาม ณ โรงแรมฮอลิเดย์ อินน์ ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

โครงการประกวดมารยาทไทย

เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดกิจกรรมประกวดมารยาทและวัฒนธรรมไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 รอบชิงชนะเลิศ โดยมีภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วยคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองและผู้แทนครู 2 ท่าน เป็นคณะกรรมการตัดสิน นักเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศในทุก ระดับชั้นและรางวัลหนุนน้อยมารยาทงามเข้ารับใบประกาศนียบัตร พร้อมโล่รางวัล ณ สนามหญ้าเทียม หน้าอาคารอัสสัมชัญ 2000

พิธีปัจฉิมนิเทศนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดพิธีปัจฉิมนิเทศนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 โดยมีภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ เป็นประธาน และให้โอวาทแก่นักเรียน จากนั้นพระมหาวีรพล วีรญาโณ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดยานนาวา มาบรรยายธรรมเรื่อง “บทบาทของความ เป็นเพื่อน หน้าที่ของลูก และศิษย์ และการเป็นพลเมืองที่ดีต่อไป ในอนาคต” ส่วนกิจกรรมในช่วงบ่ายเป็นพิธีอำลาอาลัยของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีมาสเตอร์รุจ คเนจร ณ อยู่ธยา หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ให้โอวาทแก่นักเรียน จากนั้นนักเรียนทุกคนกราบขอพรจากคณะครู และร่วมกันร้องเพลง “คนเก่งคนดี” และ “คำสัญญา” ณ บริเวณใต้อาคารพระนางพรหมจารี มาริอา

ประเพณีสงกรานต์

เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดงานประเพณีสงกรานต์ โดยกิจกรรมในช่วงเช้า จัดในรูปแบบงานวัด มีการออกร้านขายสินค้าและขนมไทย ให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง จากนั้นเป็นพิธีรดน้ำขอพร ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ พร้อมด้วย คณะครูอาวุโส ได้แก่ มิสมาลย์ ธรรมภักดีพงศ์ มิสณลิน ศรีนทุ มิสจันทนีย์ ทรงเสียงชัย และมิสอนุภาค พันธุ์จินดา ส่วนกิจกรรมในช่วงบ่ายเป็นกิจกรรมแห่งสงกรานต์ และการเล่นน้ำสงกรานต์ตามแบบประเพณีไทยอย่างสนุกสนาน

การสัมมนา “Learn, Lead and Succeed”

เมื่อวันที่ 9 - 10 มกราคม 2555 Mr. Simon Farbenbloom (Deputy Head of Mission) จากสถานทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย เป็นประธานเปิดการสัมมนาในหัวข้อ “Learn, Lead and Succeed” จัดโดยโรงเรียนอัสสัมชัญ ร่วมกับ Austrade (Australian Trade Commission) สถานทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย เพื่อสานความสัมพันธ์ที่ดีทางการทูตระหว่างประเทศไทยและประเทศออสเตรเลีย ในโอกาสฉลองความสัมพันธ์ 60 ปีไทย-ออสเตรเลีย และเปิดโลกทัศน์ทางด้านการจัดการศึกษาระดับนานาชาติ โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ ให้การต้อนรับคณะผู้อำนวยการจากโรงเรียนของรัฐและเอกชนระดับชั้นนำ 5 โรงเรียนจากเมือง Adelaide รัฐ South Australia ซึ่งให้เกียรติมาเป็นวิทยากรแบ่งปันประสบการณ์ในการจัดการศึกษาและการบริหารงานโรงเรียนเอกชนและรัฐบาล ณ ห้องประชุม Auditorium ชั้น 9 อาคารอัสสัมชัญ 2003

วันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ ครบรอบ 127 ปี

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดงานวันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียน โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ ภราดาพิสุตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ/หัวหน้าฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ พร้อมด้วยคณะกรรมการสมาคมอัสสัมชัญ คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู ผู้แทนจากโรงเรียนต่างๆ คณะครูผู้ปกครอง นักเรียน และนักการ เข้าร่วมในพิธีตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งแด่พระภิกษุ-สามเณรจำนวน 29 รูป พิธีสวดดีบาทหลวงเอมิล กอลมเบต์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญ และพิธีบำเพ็ญกุศล 4 ศาสนา (ศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ศาสนาซิกข์ และศาสนาอิสลาม) อุทิศแด่บาทหลวงกอลมเบต์ คณะเจ้าหน้าที่การ เจ้าหน้าที่และคณะครู และผู้มีพระคุณต่อโรงเรียนที่ล่วงลับไปแล้ว ณ ลานอนุสาวรีย์บาทหลวงกอลมเบต์ หน้าอาคารอัสสัมชัญ 2003

พิธีมอบประกาศนียบัตรและรางวัลเรียนดี ครั้งที่ 57

เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2555 ภาควิชาอาณัติ วิชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธีมอบประกาศนียบัตรและรางวัลเรียนดี ครั้งที่ 57 ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รุ่น 126 และนักเรียน EP-M. 6 รุ่นที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2554 โดยมีนักเรียนจบหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษจำนวนทั้งสิ้น 485 คน ณ หอประชุม Louis-Marie Grand Hall ชั้น 6 อาคาร Saint Louis-Marie Memorial Building ในโอกาสนี้ได้รับเกียรติจากภรดาพิสูตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ/หัวหน้าฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ ภรดาทักษบุตร ไกรประสิทธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี และ ดร.เชษฐภูมิ ภูมิถาวร คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา พร้อมด้วยผู้ปกครอง เข้าร่วมพิธี พร้อมกันนี้ผู้แทนนักเรียนโครงการ อสช. และผู้แทนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มอบของที่ระลึกให้แก่โรงเรียน

เปิดภาคเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญ หลักสูตรภาษาอังกฤษ

เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2555 ถือเป็นวันเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมป์ปัส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร โดยในปีการศึกษานี้มีนักเรียนระดับชั้น EP-P. 1 จำนวน 113 คน EP-P. 4 จำนวน 33 คน EP-M. 1 จำนวน 80 คน และ EP-M. 4 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 256 คน และมีครูผู้สอนชาวไทยจำนวน 20 คน ครูผู้สอนชาวต่างชาติจำนวน 22 คน โดยมีภรดาพิสูตร วาปีโส ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบบูรณาการ

เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2555 - 1 มิถุนายน 2555 ฝ่ายวิชาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบบูรณาการ ครั้งที่ 2 ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมป์ปัส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติทั้งด้านกีฬา ดนตรีสากล และวิทยาศาสตร์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนในช่วงเช้าเป็นการเรียนดนตรีสากลกับครูผู้สอนจากโรงเรียนดนตรีสยามกลการ กิจกรรมกีฬาตามความถนัดและความสนใจ อาทิ เทนนิส แบดมินตัน และฟุตบอล ส่วนในช่วงบ่ายเป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบบูรณาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ศิลปะ และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

Creative Clubs

Following on from last year, EP teachers are leading 12 clubs for Grade 4 - 6 students. EP Clubs include Craft and Design, Drama, Art, Computer Skills, Print Making, Library, English Movies, Chess and Board Games, and Science.

This year many EP Clubs have been developed to allow the students to be creative and express themselves through different activities.

In Drama Club, the students have been writing scripts, learning about expression and character development.

In the Craft and Design Club, students have been learning to design and build models.

Students in the Print Making Club have been learning about this special art form by creating various print designs.

EP Clubs provide an opportunity for students to develop a hobby or interest. They also allow students to practice their English skills in a more informal environment.

Teachers are learners too.

EP teachers learn from their students every day. This process of reflection is one of the most important skills that teachers learn in their Education Studies. By reflecting on the learning styles, interests and motivations of EP students, EP teachers are able to refresh their teaching.

EP teachers also participate in professional learning to continue to provide a high standard of teaching for EP students. This year EP teachers have completed several Professional Training Sessions on Bloom's Taxonomy, Multiple Intelligences and Responding to Disruptions at School.

By being good learners, EP teachers are always working towards the goal of providing EP students with the highest quality of education.

EP-M. 6 Talent Show and Farewell Party

“EP Talent Show and EP-M. 6 Farewell Party” was held at Narai Hotel on the 9th of March 2012, with the theme: “Adieu Adieu Night”, to celebrate EP-M. 6 students’ graduation. In this occasion many students from all levels showed their musical talents with both Thai and English songs.

After the opening speech, which was given by the Director of Assumption College Brother Anant Prichavudhi, bouquets of flowers were presented to our 2 beloved retiring teachers: M. Thanasak Sripitakpanich, and Ms. Saowanee Kam-Nerd-Ngam.

The Cambridge ESOL KET-PET Exams

There are 160 students from Bell, ENS and EP Program registered to take the Preliminary English Test (the PET) and the Key English Test (the KET) on the 25th of February 2012. Now that the testing has been completed, the exams were sent back to the Cambridge ESOL testing headquarters in England. The overall pass mark for both the KET and PET being 70%, and the distinctive grade of “Pass With Merit” being 85 - 89% and “Pass With Distinction” being 90 - 100%.

EP-M.1 - 3 Field Trip: Back to Nature

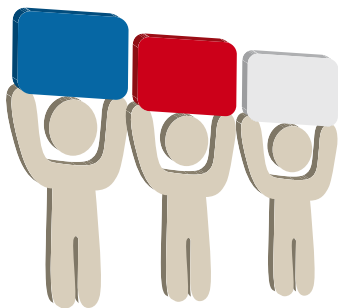
The EP-M. 1 - 3 students had a chance to get closer to the nature and aware how the nature’s important to our lives according to the projects initiated by His Majesty King Bhumibol Adulyadej. The EP-M. 1 students had a fantastic field trip at the Nature Learning Center, Bang Khun Thian Seashore, Klong Pittayalongkorn School. The EP-M. 2 and EP-M. 3 students were at Buffalo Village, Suphan Buri Province.

สปีริตอัสสัมชัญ

รวมพลังสร้างสรรคงานเชียร์และแปรอักษร

กิจกรรมเชียร์และแปรอักษรของโรงเรียนอัสสัมชัญเกิดจากความรักและความสามัคคีระหว่างนักเรียนทุกระดับชั้น และเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมดีๆ ที่สอนให้นักเรียนรู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตาม และรู้จักเสียสละ จะเห็นว่าภาพที่ปรากฏบนอัตรจันทรต์แต่ละภาพ กว่าจะแปรอักษรออกมาให้ชัดเจนและสวยงามนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝน และเรียนรู้ code ที่ใช้ในการแปรอักษร โดยนักเรียนแต่ละคนต้องเข้าใจ code ของตนเอง ต้องฟังคำสั่งจากประธานเชียร์และแปรอักษร อีกทั้งยังต้องมีสมาธิกับการแปรอักษรเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ยังมีนักเรียนอีกกลุ่มซึ่งถือเป็นเบื้องหลังของความสำเร็จในการแปรอักษร เริ่มจากฝ่ายดีไซเนอร์ ซึ่งต้องวาดภาพแล้วส่งให้ฝ่ายคอมพิวเตอร์ และฝ่ายเทคนิคลงรหัสในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฝ่ายผลิตทำหน้าที่ผลิตและซ่อมแซมแผ่น code ต่างๆ ให้พร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ ฝ่ายสวัสดิการคอยดูแลน้องๆ ทั้งเรื่องการซ่อมเชียร์และการเตรียมอาหาร ฝ่ายเชียร์ลีดเดอร์เป็นผู้นำร้องเพลงเชียร์และคอยสร้างสีสันให้สนุกสนาน และฝ่ายสนับสนุนอื่นๆ ได้แก่ ฝ่ายการเงิน และฝ่ายสื่อและประชาสัมพันธ์ ซึ่งในภาพรวมแล้วการทำงานของแต่ละฝ่ายจะมีประธานเชียร์ฯ เป็นผู้นำกิจกรรม และดำเนินงานร่วมกับรองประธานและเลขานุการ

ในครั้งนี้นายวรเมธ ศรีวรากุลกิจ (44859) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ประธานเชียร์และแปรอักษรประจำปีการศึกษา 2555 มีเรื่องราวบอกกล่าวถึงการทำงานและความประทับใจในการทำกิจกรรมเชียร์และแปรอักษร ดังนี้

สวัสดิ์ครับน้องๆ บทความนี้พี่เขียนขึ้นมาเพื่อบอกเล่าเรื่องราวความเป็นมา ความรักในโรงเรียน และความภาคภูมิใจของเด็กอัสสัมชัญเกี่ยวกับการแปรอักษรอย่างทีหนึ่งๆ คงทราบกันดีอยู่แล้วว่าปีนี้ปีนี้พิเศษที่โรงเรียนอัสสัมชัญจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมแปรอักษรในงานสำคัญสองงานคือ งานวันคล้ายวันสถาปนาคณะลูกเสือแห่งชาติ และงานจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 26

หากมีคนถามว่าสิ่งที่ภูมิใจในการเป็นนักเรียนอัสสัมชัญคืออะไร ที่สามารถตอบได้อย่างภาคภูมิใจว่าสิ่งนั้นคือการได้เข้าร่วมกิจกรรมแปรอักษรร่วมกับเพื่อนๆ อีกกว่าพันชีวิต หากย้อนเวลากลับไปตอนที่เป็นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กิจกรรมที่พีคคิดว่าสามารถแสดงออกได้ถึงความเป็นนักเรียนอัสสัมชัญได้มากที่สุดก็คือ “การเชียร์และแปรอักษร” ซึ่งมีน้อยคนที่จะทราบถึงประวัติความเป็นมาของกิจกรรมนี้ จึงขอใช้พื้นที่ตรงนี้แบ่งปันความรู้สู่เพื่อนๆ ทุกคน ดังนี้

“โรงเรียนอัสสัมชัญเป็นโรงเรียนแรกๆที่คิดค้นการแปรอักษร” หากจะกล่าวคำนี้ก็คงจะไม่ผิด เพราะบุคคลที่เป็นผู้ให้กำเนิดการแปรอักษรครั้งแรกคือ **มาสเตอร์เจ็ดสุดารา** หรือที่รู้จักในนามของ “บิดาแห่งการแปรอักษร” ย้อนกลับไปเมื่อครั้งเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลงกระทรวงศึกษาธิการได้จัดการแข่งขันฟุตบอลเพื่อความสามัคคีขึ้น และมีหลายโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ รวมถึงโรงเรียนอัสสัมชัญของเรา เหตุการณ์ที่ถือว่าเป็นประวัติศาสตร์เกิดขึ้นในนัดชิงชนะเลิศระหว่างโรงเรียนอัสสัมชัญกับโรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย ในการแข่งขันนัดนี้ มาสเตอร์เจ็ดได้ริเริ่มกิจกรรมแปรอักษรขึ้นโดย

“นักเรียนสวมเสื้อสีขาว กัดกระดุมเอเชีย 5 เม็ด เหมือนชุดราชปะแตน สวมหมวกกะโล่สีขาว กางเกงสีน้ำเงิน ถุงเท้าสีขาว รองเท้าดำ มานั่งเป็นตัว “ออสข” และให้นักเรียนที่แต่งชุดยูวชนทหารสีกากีแกมเขียว ซึ่งมีจำนวนมากว่ามานั่งเสริมให้เต็ม รวมใช้นักเรียนทั้งสิ้นประมาณพันคน เกิดเป็นภาพ “ออสข” สีขาวบนพื้นกากี แถบเขียวปรากฏขึ้นอย่างเด่นชัดเจเน และถือว่าเป็นภาพประวัติศาสตร์ภาพแรกของการแปรอักษร ซึ่งเกิดขึ้นโดยนักเรียนอัสสัมชัญ ณ สนามศุภชลาศัย ใน พ.ศ. 2487”

ข้อความด้านบนนี้แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนอัสสัมชัญคือต้นตำรับของการแปรอักษรอย่างแท้จริง จากวันนั้นจนถึงวันนี้ การเชียร์และแปรอักษรกลายเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในรากฐานจิตใจของนักเรียนทุกคน ดังคำกล่าวที่ว่า “นักเรียนอัสสัมชัญคนใดไม่เคยผ่านการเชียร์และแปรอักษร นักเรียนคนนั้นไม่ใช่ นักเรียนอัสสัมชัญที่สมบูรณ์แบบ” และไม่ว่าจะจบจากโรงเรียนไปนานเท่าใดก็ตาม แต่การเชียร์และแปรอักษรยังคงเป็นหนึ่งความทรงจำที่ชาวอัสสัมชัญทุกคนประทับใจไว้ในใจเสมอ

น้องๆ รู้ไหมครับว่า พี่ๆ ทุกคนในฝ่ายเชียร์กว่าจะทำงานแต่ละอย่างจนเสร็จสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นการซ้อมเชียร์แต่ละครั้ง พวกพี่ทุกคนต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจมากเพียงใดเพื่อให้ผลงานออกมาดีและประสบความสำเร็จ น้องๆ หลายคนอาจเคยได้ยินมาว่าพวกพี่ๆ นั้นทำงานกันอย่างเหน็ดเหนื่อย แต่สิ่งที่พวกพี่กำลังทำนั้นคือหนึ่งหน้าที่ที่สำคัญในฐานะนักเรียนอัสสัมชัญ และผลที่ได้รับนั้นคุ้มค่าจนลืมความเหน็ดเหนื่อยทั้งสิ้นไป

พวกเราเลือดแดงขาวนั้นผูกพันกับกิจกรรมเชียร์และแปรอักษรทุกคนมีความภาคภูมิใจในโรงเรียน ทุกคนมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นเพราะ “เชียร์และแปรอักษร” กิจกรรมที่หลอมรวมอัสสัมชัญให้เป็นหนึ่งเดียว

มีคนกล่าวกับพี่ว่า **“ไม่ว่าเรื่องราวนั้นจะเกิดขึ้นมานานแค่ไหน ไม่สำคัญเท่ามันยังคงอยู่หรือเปล่า”** ในวันนี้กิจกรรมเชียร์และแปรอักษรจะอยู่คู่กับโรงเรียนของเราต่อไป トラบเท่าที่ยังมีนักเรียนอัสสัมชัญเป็นผู้สานต่อ สิ่งสุดท้ายที่พี่อยากฝากไว้ เป็นเนื้อเพลงจากเพลงสุดดีอัสสัมชัญที่มีความหมายตรงกับสิ่งที่พี่อยากบอกน้องๆ ทุกคนว่า **“ไม่เคยมีใครลบเกียรติอัสสัมชัญ”**

สภานักเรียน

งานสภานักเรียน (แผนกประถม)

ประธานนักเรียน ปีการศึกษา 2555

เมื่อวันที่ 5 - 6 มิถุนายน 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดการเลือกตั้งประธานนักเรียนประจำปีการศึกษา 2555 ณ บริเวณใต้อาคารพระนางพรหมจารี มาริอา เพื่อเป็นการปลูกฝังแนวคิดระบอบประชาธิปไตยให้กับนักเรียน และให้นักเรียนได้มีโอกาสตัดสินใจเลือกบุคคลที่เหมาะสมมาเป็นผู้นำ จากการนับคะแนนเสียงการเลือกตั้ง ผลปรากฏว่าเด็กชายเจนวิทย์ รัตนสารสมบัติ ผู้สมัครเบอร์ 1 ชนะการเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 1,100 คะแนน ในโอกาสนี้ประธานนักเรียนคนใหม่ได้มาบอกเล่าถึงนโยบายของคณะกรรมการนักเรียน ปีการศึกษา 2555 ดังนี้

สวัสดิ์คุณครู ผู้ปกครอง เพื่อนๆ และน้องๆ ที่รักทุกคน

สำหรับนโยบายในการพัฒนาโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมของเรา นั้น ผมขอเริ่มจากนโยบายข้อที่ 1 ที่ว่า “จะจัดให้มีน้ำร้อนสำหรับลวกช้อนส้อมก่อนรับประทานอาหาร” เมื่อได้นำนโยบายข้อนี้ไปปรึกษากับคณะครูแล้วต้องกราบขอโทษชาวอัสสัมชัญที่จะต้องยกเลิกนโยบายนี้ เนื่องจากคุณครูบางท่านเป็นห่วงถึงความปลอดภัยของนักเรียน เพราะน้ำเดือดๆ อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุสำหรับเด็กเล็กๆ

นโยบายข้อที่ 2 “โครงการที่สอนน้องในช่วงใกล้สอบ” เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ เราจะเริ่มดำเนินการในช่วงเตรียมสอบครั้งที่ 2 ก่อนปิดภาคเรียนที่ 1 ส่วนรายละเอียดอื่นๆ จะมาแจ้งผ่านเสียงตามสายของโรงเรียนในโอกาสต่อไป

นโยบายข้อที่ 3 “ACP Trashing into Bin” รณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาดโดยให้น้องๆ และเพื่อนๆ แยกชนิดของขยะก่อนทิ้งลงถังขยะ

นโยบายข้อที่ 4 “โครงการพี่ดูแลน้อง” ส่งเสริมระเบียบวินัยที่ถูกต้อง และความสัมพันธ์อันดีระหว่างพี่กับน้อง ซึ่งคณะกรรมการนักเรียนจะจัด staff ดูแลน้องๆ เวลาเล่นเครื่องเล่นที่สนามเด็กเล่น และตามจุดต่างๆ ของโรงเรียนในเวลาพัก

นโยบายข้อที่ 5 “โครงการด้านความสัมพันธ์ชุมชน” โดยจะมีการรับบริจาคสิ่งของนำไปช่วยเหลือผู้ยากไร้และด้อยโอกาส เพื่อเป็นการปลูกฝังจิตสาธารณะของพวกเราชาว ACP ซึ่งทุกๆ โครงการเราจะค่อยๆ เริ่มดำเนินการตลอดปีการศึกษา นอกจากนี้ บราเดอร์ยังได้มอบหมายภารกิจเพิ่มเติมคือ การสื่อสารความรู้ต่างๆ และการดำเนินกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียนให้เพื่อนๆ และน้องๆ ได้รับทราบผ่านทางเสียงตามสายของโรงเรียนทุกๆ วันพฤหัสบดี ช่วงพัก 15 นาที สุดท้ายนี้พวกเราขอสัญญาว่าจะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุดครับ

กิจกรรมสภานักเรียน

ปีการศึกษา 2555

สภานักเรียน ปีการศึกษา 2555 ประกอบด้วย นายกษิตติค วจิไกรลาศ ประธานสภานักเรียน นายพัชรพล กาญจนพิทักษ์ รองประธานสภานักเรียนคนที่ 1 นายวชิรวิทย์ วิถีพาณิชย์ รองประธานสภานักเรียนคนที่ 2 เลขานุการ 3 คน และคณะกรรมการ 35 คน สภานักเรียนคณะใหม่ได้ร่วมประชุมและหารือถึงนโยบายที่จะใช้เป็นแนวทางการพัฒนาโรงเรียนต่อไป ดังนี้

1. กิจกรรมจัดหาตู้เก็บหนังสือสำหรับให้นักเรียนทุกคนได้ใช้งาน
2. กิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์หลังเลิกเรียน
3. กิจกรรม AC SME เปิดโอกาสให้นักเรียนออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับนำออกวางขายในงาน AC Christmas Fair เพื่อนำเงินรายได้เข้าสมทบกองทุนสวัสดิการครูโรงเรียนอัสสัมชัญ
4. กิจกรรม AC Cube จัดงานวิชาการร่วมกับโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา และโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์
5. กิจกรรม Fast Track Food ประสานงานกับร้านอาหารให้นักเรียนสามารถสั่งอาหารล่วงหน้า เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว
6. กิจกรรมวิชาการเชิงรุก เชิญวิทยากรผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญในแต่ละสายอาชีพมาพูดคุยเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงาน เพื่อถ่ายทอดข้อมูลที่มีประโยชน์ให้แก่นักเรียน
7. กิจกรรม AC Premier League จัดแข่งขันฟุตบอลภายในโรงเรียน
8. กิจกรรมติดตั้ง Wi-Fi ทั่วโรงเรียน เพื่อการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ
9. กิจกรรมติดตามข่าวกันสนามฟุตบอล ป้องกันอุบัติเหตุและความเสียหายต่อทรัพย์สินของโรงเรียน
10. ส่งเสริมกิจกรรมจตุรมิตรสามัคคี ดำเนินการหาสปอนเซอร์สนับสนุนกิจกรรมเชียร์ของโรงเรียน
11. กิจกรรมบำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่างๆ ในโรงเรียน
12. กิจกรรม AC Music Contest จัดการแข่งขันประกวดวงดนตรีประเภทต่างๆ เพื่อคัดเลือกผู้ชนะการแข่งขันไปศึกษาดูงานในบริษัทค่ายเพลงชื่อดัง

นโยบายเหล่านี้สภานักเรียนได้ประชุมหารือร่วมกัน และจะเสนอแนวทางการดำเนินงานกับฝ่ายบริหารของโรงเรียน เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติให้สามารถทำได้จริงและประสบผลสำเร็จ สุดท้ายนี้ พี่ๆ สภานักเรียนทุกคนขอขอบคุณทุกคะแนนเสียงที่ลงให้กับผู้สมัครทุกคน ทีมงานสภานักเรียนขอสัญญาว่าจะตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ของนักเรียน คณะครู และบุคลากรชาวอัสสัมชัญทุกคน

ลานกวี เวทีสร้างสรรค์

สวัสดีคะนักเรียน ครูมีความภาคภูมิใจที่นักเรียนให้ความสนใจในการเขียนบทกวี โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 และ 3/5 ที่ได้ส่งผลงานมาให้ครูพิจารณาเป็นจำนวนมาก อัสสัมชัญศาสนฉบับนี้ ครูขอนำเสนอผลงานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ส่งบทกลอนมาให้ครูพิจารณาในหัวข้อ **“ความเพียร”**

ความมุ่งมั่นนำไปสู่ความสำเร็จ	ความเหน็ดเหนื่อยเป็นพื้นฐานการเกิดผล
ความล้มเหลวคือยาขู่สู้ใจตน	ความอดทนเปรียบศักดิ์ศรีชีวิตเรา
ความสัตย์ซื่อคือหัวใจให้สำนึก	ความรู้สึกลือเอื้ออาทรให้ก่อนเขา
ความพากเพียรวิริยะจะขัดเกลา	นำสู่เป้าตั้งใจหมายตั้งใจจริง

นายภัทรชนน ศรีสัตยวงศา
เลขประจำตัว 48790 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8

วิถีทางสู่จุดหมายแห่งชีวิต
ความสำเร็จที่ฝ่าฝืนเมื่อปลายมือ
เพียงเรานั้นตั้งใจเร่งศึกษา
ไม่ย่อท้ออดสาหะเพื่อการเรียน

ใครลิขิตตัวเราเองมิใช่หรือ
ไม่อาจซื้อแต่ได้มาด้วยความเพียร
เพื่อได้รู้วิชาการอ่านเขียน
ดั่งมีเปลวแสงเทียนส่องนำทาง

นายชยพล เจริญลาภกุล
เลขประจำตัว 44000 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6

ทำสิ่งใดใฝ่ฝันมันคงไว้	ฝ่าฟันไปให้พบประสบผล
ด้วยวาดหวังตั้งใจให้อดทน	เขาคิดคนเราก็คนอย่าจวนใจ
จะยากดีมีจนคนต้องสู้	ให้โลกรู้พยายามตามแก้ไข
เรียนรู้เพิ่มเสริมแรงแกร่งก้าวไกล	สำเร็จได้เพราะความเพียรเปลี่ยนตัวเรา

นายปิยะวัฒน์ เต็มวัฒนากุล
เลขประจำตัว 44408 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6

เรานักเรียนมีความเพียรเป็นอาวุธ
จะเริ่มต้นวันนี้ให้ดีพลัน
เกิดเป็นคนต้องพากเพียรเรียนหนังสือ
หมั่นเรียนรู้ปฏิบัติให้ชำนาญ

ประเสริฐสุดเราต้องมีความขยัน
ทำทุกวันด้วยความเพียรเรียนสำราญ
ต้องฝึกปรือการอ่านเขียนเพียรประสาน
ไม่เกียจคร้านตั้งใจขยันเรียน

นายธนภัทร อักษรจินดารัตน์
เลขประจำตัว 45268 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7

ไข่จะมีผู้ใดเก่งแต่เกิด
มีแต่ผู้เฝ้าหากเพียรฝึกฝนตน
อย่าเป็นผู้เกียจคร้านค้นความรู้
จงเป็นผู้รักเรียนรู้วิชา

บ่มีผู้เลิศเลอตั้งแต่ต้น
ตั้งจงกลลวยพันเหนือเบื้องธารา
อย่าเป็นผู้ละเลยการศึกษา
รู้คุณค่าสำเร็จจริงสิ่งหมายปอง

นายณัฐบูรณ์ วานิชศิริโรจน์
เลขประจำตัว 46468 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5

มนุษย์เราเกิดมาหนึ่งชีวิต
มูมานะหมั่นเพียรเรียนวิชา
อันความเพียรประดุจแสงนำชีวิต
ชีวิตจะประสบสุขทุกทุกวัน

ต้องตั้งจิตขยันงานการศึกษา
มีปัญหาควบคู่จรรยาบรรณ
ให้พึงคิดว่าต้องเพียรและขยัน
เพราะเรานั้นเป็นผู้มีความเพียร

นายชัชฌู เตียตระกูล
เลขประจำตัว 46146 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5

เป็นนักเรียนต้องหากเพียรใฝ่ศึกษา
ใช้วิริยอุตสาหะไม่เลือนลอย
ความเพียรนั้นนำชีวิตให้ก้าวหน้า
ความเพียรส่งชื่อเสียงให้เฟื่องฟู

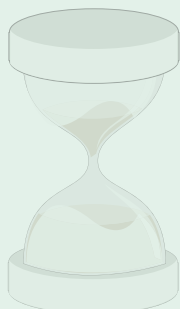
ทุกวิชาต้องตั้งใจไม่ทอดลอย
ไม่เข้าใจเฝ้าคอยถามคุณครู
ความเพียรพออนาคตให้เลิศหรู
เป็นบันไดมุ่งสู่คุณความดี

นายณัฐชานนท์ มงคลรัตนชาติ
เลขประจำตัว 46042 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4

สิ่งที่เด็กทุกคนควรมีนั้น
สร้างคามเพียรความขยันหมั่นฝึกปรือ
ความเพียรนั้นสร้างคนมาหลากหลาย
เป็นได้จากความเพียรเรียนด้วยใจ

คือขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ
เพราะมันคือบำเหน็จสำเร็จไกล
คนเรากลายเป็นคนเก่งได้จากไหน
ไม่ว่าใครก็เก่งได้ด้วยคามเพียร

นายภาชนะ สำนึกเฟื่องฟู
เลขประจำตัว 46171 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4

ฉบับหน้าครูขอเชิญชวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี
ใจรักในการแต่งคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ลองส่งผลงานกลอนแปด ความยาว 2 บท ในหัวข้อ “ความซื่อสัตย์” ส่งผลงานได้ที่
มิสวรรณศิริ ผลประมุข หรือครูผู้สอนภาษาไทยทุกท่าน ครูยินดีพิจารณาผลงานกลอนของนักเรียนทุกคนที่ส่งมา แต่ต้องเป็นผลงาน
ที่นักเรียนประพันธ์เองเท่านั้นนะคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

การเดินทางที่ไม่สิ้นสุด

He...She & Their Tales

“นายจะทิ้งทุกอย่างไว้แล้วออกเดินทางไปกับฉันไหม”
ผมสงสัยเหลือเกินว่าจะมีสักทีกัน...ที่สามารถตอบคำถามแบบนี้ได้โดยไม่ลังเล
ภาพที่ยังคงประทับลงในความทรงจำของผมอย่างชัดเจน...สลักลงในจิตใจ
“นายจะทิ้งทุกอย่างไว้แล้วออกเดินทางไปกับฉันไหม”
คำตอบของผมคือ “อืม...เอาสิ”

“ว่าไง...ตกลงซ่อมได้หรือเปล่า”
“ก็...เข็นไปจนถึงเมืองต่อไป น่าจะง่ายกว่ามานั่งซ่อมแบบไม่รู้กี่วันจะเสร็จ”
“โอ๊ย” เด็กหญิงที่อยู่ข้างหลังผมโอดครวญ เธอนั่งลงบนขอนไม้ขนาดใหญ่
ที่ผิวแห้งแตกจากแสงแดดจ้า ถึงแม้จะไม่ได้เป็นที่นั่งแสนสบาย แต่ความเหนื่อยล้า
และความร้อนก็ทำให้เธอไม่มีทางเลือก
ในขณะที่ผมยังคงหม่นประจําในมือด้วยความหวังเล็กๆ ว่าเจ้ารถขับเคลื่อน
สองล้อขนาดสองที่นั่งนี้จะกลับมาส่งเสียงกระหึ่มแล้ววิ่งได้อีกครั้งหนึ่ง...อย่างน้อย
ก็จนกว่าจะถึงเมืองถัดไป

“นี่...เด็กชาย”

“ว่าไงเด็กหญิง”

“บางทีนายอาจจะไม่ถนัดเรื่องซ่อมก็ได้นะ...แต่เข็นรถมาราธอนกลางแดดเบรียงแบบนี้ก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าชื่นชมนักหรอก”

ผม...คนที่ถูกเรียกว่า “เด็กชาย” ขยับไหล่แข็งเกร็งของตัวเองก่อนจะนั่งลงบนพื้นหญ้า

ก็จริง...ที่ว่าความสามารถของผมมีจำกัด สำหรับการเดินทางแล้ว ของอย่างอาหาร เสื้อผ้า น้ำ และน้ำมันเครื่องสำคัญยิ่งนัก สัมภาระสำหรับคนสองคนหมายถึงที่วางที่น้อยลงสำหรับเครื่องมืออื่นๆ

“ฉันว่าบางทีเราน่าจะทิ้งมันไว้ซะตรงนี้นะ” แนนอนว่าผมหมายถึงเจ้าเครื่องยนต์สองล้อวิ่งไม่ได้นี่

“อย่าเพื่อเจ้านะ...นายจะแบกของพวกนี้ทั้งหมดเดินทางเหรอ”

“อ่า...นั่งอย่างน้อย เธอก็น่าจะช่วยฉันเข็นมันจนถึงเมืองนะเด็กหญิง”

“ไม่มีทาง!” ผู้ที่ถูกเรียกว่า “เด็กหญิง” ปฏิเสธ

“นายจะใช้แรงงานสุภาพสตรีที่แสนอบบางอย่างฉันได้ลงคอเลยหรือ”

“ฉันว่าสุภาพสตรีอย่างเธอน่าจะมีกล้ามเนื้อทรงพลังมากกว่าฉันนะ”

คำตอบของเธอคือหนึ่งหมัดเข้าที่ชายโครงของผม...เจ็บชะมัด

หลังจากที่เถียงกันจนพอใจแล้ว สุดท้ายเราก็ลงเอยด้วยการช่วยกันประคองเจ้าพาหนะไร้ประโยชน์นี้ไปตลอดทาง...แดดช่วงบ่ายนี้ก็ร้อนเอาเรื่องเหมือนกันนะเนี่ย

แสงแดดจ๋ากับฟ้าสีครามเมื่อครู่ ค่อยๆ ถูกเมฆฝนกลืนกิน จนบัดนี้แม้แต่ดวงอาทิตย์ก็หาไม่เจอ

“อย่าห่วงเลย...เมื่อก่อนฉันได้รับฉายาว่า ‘ลูกสาวที่รักของดวงอาทิตย์’ เชียวนะ”

“แย่หน่อยนะ...ที่ฉันเคยถูกเรียกว่า ‘ไอ้ตัวนำฝน’” ถึงผมจะพูดเล่นเหมือนไม่ได้กังวลอะไรมากมายนัก แต่การที่ตัวเปียกฝนเพียงเล็กน้อยก็ถือเป็นเรื่องใหญ่พอดู...เราต้องหาเชื้อเพลิงก่อไฟเอง ตากเสื้อผ้าแห้งโดยเร็วที่สุด เพราะถ้าไม่สบายขึ้นมา...ถึงจะไม่หนักหนาสาหัส แต่การพักผ่อนเต็มที่อาหารค่อยๆ ร่อยหรอไปเรื่อยๆ เป็นเหมือนเรื่องคอขาดบาดตายทีเดียว

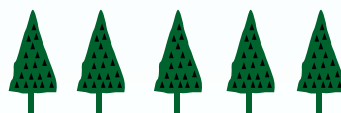
“ถ้าฝนตกลงมา เราสองคนต้องเป็นหวิดแห้งเลย...แล้วใครจะดูแลใครล่ะที่นี่”

“ถ้าพูดกันตามเหตุผลแล้ว...คนที่ไม่เหลือแรงพอจะดูแลอีกคน ต้องเป็นคนถูกดูแลจริงมัย”

“งั้นเรามาแข่งกันดีกว่าว่าใครจะหายก่อน” เด็กสาวพูดด้วยความตื่นเต้นเหมือนกับเราสองคนไม่สบายไปเรียบร้อยแล้ว...แต่ถ้าเป็นไปได้ตามที่ผมคาดการณ์ เธอจะเป็นคนชนะการประลองนี้ แต่ผมจะเป็นคนที่หัวเราะในภายหลัง...เพราะความใจร้อนไม่ยอมแพ้ใครของเด็กหญิงจะทำให้เธอรีบประกาศชัยชนะต่างๆ ที่ตัวเองยังไม่หาย แล้วก็ใช้ชั้นรอบสอง เตือดร้อนให้ผมดูแลอีก...นิสัยนี้รักษาไม่เคยหาย

“นี่เด็กชาย...เราใช้ที่นั่นหลบฝนได้รึเปล่า”

“ไม่รู้สิ...ไกลขนาดนั้น มองไม่ชัดแฮะ”

เบื้องหน้าผมคือสิ่งก่อสร้างโลหะที่อยู่ในสภาพดีกว่าที่คิด...แน่นอนว่าถูกสนิมกินไปมากพอๆ แต่ก็ไม่มียูที่กำแพงหรือหลังคา ประตูเหล็กแบบเลื่อนขึ้นลงที่อยู่ด้านหน้าทำให้ดูคล้ายโกดังเก็บสินค้า ผมพยายามมองหาป้ายแสดงความเป็นเจ้าของแต่ก็ไม่เห็นสักแผ่น...เหมาะสำหรับหลบฝนเสียเหลือเกิน

หลังจากที่ผมเข็นรถเข้ามาด้านในและปิดประตูโกดังเรียบร้อยแล้ว เสียงหยดน้ำกระทบเหล็กดังถี่ๆ บอกให้ผมรู้ว่าผมฝนกำลังทำหน้าที่ของมัน...แล้วก็ไม่ใช่เบาๆ ซะด้วย

“เธอจะนั่งพักไปก่อนก็ได้นะ...ฉันจะลองหาอะไรแถวๆ นี้ดูสักหน่อย”

ผมว่าโกดังเก่าๆ แบบนี้น่าจะมีชิ้นส่วนหรือเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการชุบชีวิตเครื่องยนตร์ที่นั่นสักตัว ผ่านไปนานพอสมควรกว่าที่การตามล่าสมบัตินี้จะสิ้นสุด...ผมเดินกลับไปหาเด็กหญิงพร้อมกับอะไหล่โลหะในมือหลายชิ้น รวมถึงหัวเทียนไฟฟ้าที่ผมไม่คาดคิดว่าจะได้เจอ

เด็กหญิงนั่งอยู่หน้าเตาไฟพกพา กำลังอุ่นเนื้อบดกับหน่อไม้ฝรั่งด้วยกระทะเหล็กใบเล็ก...ถึงผมจะไม่ค่อยชอบใจกับกลิ่นเขียวๆ บนกระทะแต่กลิ่นของเนื้อผ่านความร้อนนั้นทำให้ผมรู้สึกหิวขึ้นมา

เธอแบ่งอาหารออกเป็นสองส่วนด้วยมีดพับ ก่อนจะวางมันลงบนแผ่นขนมปังที่เตรียมไว้แล้วนำทั้งหมดไปย่างไฟ กลิ่นหอมๆ กับสีน้ำตาลของขนมปังทำให้ผมแทบอดใจไม่อยู่

...อาหารต้องกินด้วยกัน...นั่นเป็นสิ่งที่เราตกลงกันไว้ตั้งแต่วันแรกที่ออกเดินทาง ผมจึงได้แต่นั่งมองเด็กหญิงทำอาหารอีกส่วนหนึ่งของเธอ

“เออละ เรียบร้อย...หืม...มีอะไรหรือ?”

เธอลังรู้สึกลึกได้ว่าผมมองเธออยู่

“ก็...แค่คิดว่าเธอดูเหมือนผู้หญิงมากขึ้นนะ”

โอ๊ย! คางผม...

เธอนั่งลงบนผ้าที่ปูเตรียมไว้ แล้วประกบมือเข้าด้วยกัน...ขอบคุณสำหรับอาหาร...

ใช้เวลาไม่นานนัก มือเย็นอันแสนน้อยนิดนี้ก็หมดลงอย่างรวดเร็ว

“นี่...เด็กชาย ขนมปังกับเนื้อเราหมดแล้วนะ”

“หา! จริงหรือ?”

“ครั้งล่าสุดที่เราตุนอาหารคือเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ถ้ารถสองล้อฉันยังไม่วิ่ง เราคงต้องกินแต่หน่อไม้ฝรั่ง”

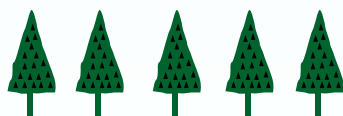
“เธอกำลังข่มขู่ฉันอยู่รึเปล่า?”

“ก็แค่แจ้งให้ทราบเท่านั้นล่ะ...คุณคนขับรถที่รัก”

ประโยคสุดท้ายของเธอเหมือนส่งผมลงหลุมแห่งความสิ้นหวัง เด็กสาวผู้ที่ไม่มียูหากับการกินหน่อไม้ฝรั่งกำลังข่มขู่ผมด้วยผักก้านสีเขียวสามมือต่อวัน...

“นี่ก็ค่ำแล้ว...เธอไปนอนก่อนก็ได้ล่ะ”

“คืนนี้นายไม่นอนหรือ?”

“ก็เธอซุ่มฉันด้วยหน่อไม้ฝรั่งนี่นา” พุดจบผมก็ขี่ไปทางรถสองล้อที่จอดไว้ด้านข้าง
“ดีมาก ดีมาก...” เธอพยักหน้า ก่อนจะเดินไปยังมุมของโกดังที่ปูพื้นด้วยผ้าฝืนใหญ่หลายแผ่นเป็น
ที่นอน

ส่วนผมยังคงต้องคิดหาวิธีซุ่มชีวิตเครื่องยนต์ด้วยประแจคู่ใจกับอะไหล่ที่หามาได้
...ต้องซ่อมให้เสร็จภายในคืนนี้แหละ...

“นี่เด็กชาย...”

“หืม...ว่าไงเด็กหญิง”

ภายใต้แสงอาทิตย์ยามเช้าที่มีเพียงเสียงเครื่องยนต์ดังผสมกับเสียงลมหลังฝน ผม...และเด็กหญิง
ที่นั่งซ่อนอยู่ด้านหลังกำลังมุ่งหน้าไปตามถนนที่ไร้ผู้คน

ความเงียบระหว่างการเดินทางไม่ใช่เรื่องที่เลวร้าย อันที่จริงผมก็ชินกับมันแล้ว แต่บทสนทนาติดหน้อย
จะช่วยให้ผมรู้เสมอ...ว่าผมไม่ได้อยู่คนเดียว

“ยังจำวันที่ฉันชวนนายออกเดินทางได้รึเปล่า”

“แน่นอน”

ผมจะลืมได้อย่างไร...

ทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วจนแทบไม่มีเวลาคิด และบางทีผมอาจจะไม่ได้คิดเลยด้วยซ้ำ เราสองคนจากมา
ทั้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง คิวเพียงประแจของรถสองล้อกับข้าวของจำเป็นอีกนิดหน้อย และออกจากเมือง
ภายในบ่ายวันนั้น

“ทำไมนายถึงตอบตกลงล่ะ”

ผมเคยนึกสงสัยอยู่เสมอ...ว่าทำไมนกลูกที่จู่จะอยู่ที่เดิม ในเมื่อมันสามารถไปยังที่แห่งใดก็ได้

...และบางทีผมก็ถามคำถามนี้กับตัวเองเช่นกัน...

“ก็แค่คิดว่ามันคงน่าสนุกดี”

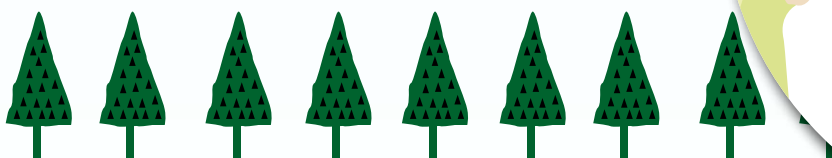
“ถ้าย้อนกลับไปวันนั้นได้ นายจะยังเลือกเดินทางมาถึงตรงนี้ก็กับฉันไหม”

“คงคุณเนื้อไว้เป็นเสบียงเยอะขึ้นล่ะนะ”

ผมรู้สึกถึงใบหน้าของเธอที่สัมผัสลงบนแผ่นหลัง...

ความขี้เล็กน้อยบนเสื้อผมสื่อความหมายมากมายเหลือเกิน

...ขอบคุณนะ...

นอกห้องเรียน

นายวรสิทธิ์ เทชะพันธุ์กุล เลขประจำตัว 43507 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5

ประสบการณ์เข้าค่ายในต่างแดน Asia Area Youth Convocation

ระหว่างวันที่ 2 - 8 สิงหาคม 2554 ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนจากสโมสร Y's Youth Club of Thailand เข้าร่วมงาน Asia Area Youth Convocation ที่ไต้หวัน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศในทวีปเอเชีย แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมจิตอาสา และอาสาสมัคร พัฒนาทักษะความเป็นผู้นำ รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ซึ่งเจ้าภาพในการจัดงานครั้งนี้คือประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีผู้เข้าร่วม 100 คน จาก 6 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น เกาหลี ออสเตรเลีย สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทย ซึ่งส่งตัวแทนไปร่วมงานทั้งสิ้น 7 คน หนึ่งในนั้นก็คือตัวข้าพเจ้าเอง

ตลอดระยะเวลา 7 วัน มีกิจกรรมมากมายที่ข้าพเจ้าได้เข้าร่วม แต่กิจกรรมที่เป็นจุดเด่นที่สุดของงานคือการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ทุกประเทศได้นำวัฒนธรรมของตนมาแสดงให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมชาติอื่นๆ ชม และแน่นอนตัวแทนจากประเทศไทยก็จัดเตรียมการแสดงทางวัฒนธรรมมาด้วย โดยแสดงการละเล่นแบบไทย “ร็วี่ข้าวสาร” และ “มอญซ่อนผ้า” พร้อมทั้งแต่งกายด้วยชุดไทยพื้นบ้าน และพวกเรายังได้สอนวิธีการเล่นให้กับเพื่อนชาติอื่นๆ อีกด้วย ทุกคนต่างสนุกสนานกับการละเล่นของไทย ทำให้พวกเราประทับใจมากที่สุดที่เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยที่มีมาแต่ครั้งโบราณกาล

อีกกิจกรรมหนึ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจคือ การชุมนุมรอบกองไฟตามแบบฉบับชาวไต้หวัน กิจกรรมนี้คล้ายกับการชุมนุมรอบกองไฟตามแบบฉบับของไทยเรามาก แต่ชาวไต้หวันให้ความสำคัญและเคารพในกิจกรรมนี้มากกว่าที่ข้าพเจ้าเคยเห็นมาก่อน ทำให้รู้สึกได้ถึงความอบอุ่นของชาวไต้หวันที่พยายามจัดกิจกรรมนี้ขึ้นมาให้กับพวกเรา กิจกรรมครั้งนี้จบลงด้วยเพลงสามัคคีชุมนุม พร้อมๆ กับมือของทุกคนที่จับไขว่กันเพื่อแสดงถึงมิตรภาพที่แน่นแฟ้นของพวกเรา

สำหรับสิ่งที่น่าสนใจที่ทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ไม่เหมือนกับการเข้าค่ายทั่วๆ ไป ก็คือ การสนทนากับชาวต่างชาติ เพราะไม่มีใครสามารถพูดภาษาไทยของเราได้ ดังนั้น ทุกประโยคและทุกคำที่เปล่งออกมาจึงต้องเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด และในบางครั้งก็มีภาษาจีนปนออกมาบ้างเล็กน้อย จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่ข้าพเจ้าต้องมีทักษะด้านภาษาในระดับที่สื่อสารได้ ซึ่งปัจจัยสำคัญของทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาจีนของข้าพเจ้า มีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้จากครูอาจารย์ที่โรงเรียนอัสสัมชัญตลอดระยะเวลา 12 ปี หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้จนมีพื้นฐานทางภาษาที่ดีเช่นนี้ ก็คงจะไม่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนประเทศไทย และคงไม่สามารถสนทนากับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณคณาจารย์โรงเรียนอัสสัมชัญที่ทำให้ข้าพเจ้าเติบโต มีความรู้ความสามารถ และมีโอกาสได้เป็นตัวแทนประเทศไทยไปเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ ข้าพเจ้าจะนำประสบการณ์และความรู้ที่ได้จากการเข้าค่ายในต่างแดนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงจะร่วมเป็นสื่อกลางในการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักกันในสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญที่ให้โอกาสข้าพเจ้าเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรม Asia Area Youth Convocation ในครั้งนี้

“ อีกกิจกรรมหนึ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจคือ การชุมนุมรอบกองไฟตามแบบฉบับชาวไต้หวัน ทำให้รู้สึกได้ถึงความอบอุ่นของชาวไต้หวัน ที่พยายามจัดกิจกรรมนี้ขึ้นมาให้กับพวกเรา ”

อัสสัมชัญจับมือบางกอกกล๊าส เอฟซี

ร่วมพัฒนาทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ ก้าวสู่แชมป์ลูกหนังชาลีน

นับเป็นเรื่องดีสำหรับทีมฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ ที่สโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี สโมสรชั้นนำในไทยพรีเมียร์ลีก ซึ่งเป็นการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ จัดโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และนับเป็นลีกระดับสูงสุดของระบบลีกฟุตบอลไทย ให้ความสนใจและเล็งเห็นศักยภาพของทีมฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ และจับมือร่วมเป็นพันธมิตรกับโรงเรียนอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2555 ณ ห้องประชุม อาคาร The Trinity Building โครงการอัสสัมชัญ แคมปัส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีภราดาอาบันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ และคุณปวีณ ภิรมย์ภักดี ประธานสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงในการสนับสนุนและพัฒนาทีมฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ พร้อมด้วยภราดาพิสุธร วาปีโส ผู้อำนวยการโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียนอัสสัมชัญ คุณศุภสิน ลีลาฤกษ์ รองประธานสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี คุณสุรชัย จตุรภัทรพงศ์ หัวหน้าผู้ฝึกสอนสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี และมาสเตอร์โอกาส ธีรศักดิ์ รองผู้อำนวยการโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียนอัสสัมชัญ เข้าร่วมพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงในครั้งนี้

สำหรับการสนับสนุนและพัฒนาทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญของสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี ในเบื้องต้นได้มอบเงินจำนวน 500,000.- บาท เพื่อใช้ในการพัฒนาทีม พร้อมทั้งสนับสนุนการจัดหาผู้ฝึกสอนผู้รักษาประตู ผู้ฝึกสอนสปอร์ตเทรนนิ่ง และพัฒนาระบบของทีมร่วมกับทีมผู้ฝึกสอนของทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างเต็มรูปแบบผ่านการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงาน

นอกจากนี้ ทางสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี ยังยินดีที่จะอำนวยความสะดวกในการใช้สนามฟุตบอล ลีโอ สเตเดียม ให้ทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญได้มีโอกาสเข้าไปฝึกซ้อมและแข่งขันในบางโอกาส รวมถึงให้บริการที่พักสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อมของทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญอีกด้วย ส่วนนักฟุตบอลของทีมโรงเรียนอัสสัมชัญ ทางสโมสรยินดีที่จะผลักดันให้มีโอกาสก้าวไปเล่นในทีมชุดต่างๆ และทีมชุดใหญ่ของสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซีด้วยเช่นกัน

ทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญต้องขอขอบคุณผู้บริหารของสโมสรฟุตบอลบางกอกกล๊าส เอฟซี ที่เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทีมฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ โดยให้การสนับสนุนทั้งทุนทรัพย์และการพัฒนาศักยภาพของนักฟุตบอลและบุคลากร ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาทีมฟุตบอล

ในส่วนของโรงเรียนอัสสัมชัญเองได้ส่งเสริมการพัฒนา นักฟุตบอลของโรงเรียนในโครงการนักกีฬาช่างเผือก โรงเรียน อัสสัมชัญ ทั้งทุนการศึกษา ชุดนักเรียน ชุดในการฝึกซ้อมและ การแข่งขัน รวมถึงงบประมาณในด้านต่างๆ ซึ่งขณะนี้ ทางโรงเรียนกำลังดำเนินการก่อสร้างอาคารพักนักกีฬา 5 ชั้น ที่มี สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ส่วนสนามในการฝึกซ้อมและ การแข่งขัน ปัจจุบันมี 3 สนาม และกำลังดำเนินการก่อสร้างอีก 2 สนาม รวมเป็น 5 สนาม ซึ่งอยู่ในโซนกีฬาภายในโครงการ อัสสัมชัญ แคมปัส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร คิดเป็นพื้นที่ 2 ใน 3 ของพื้นที่โครงการทั้งหมด โดยในอนาคตจะดำเนินการ ก่อสร้างอาคารยิมเนเซียม อาคารสระว่ายน้ำ และสระกระโดดน้ำ ขนาดมาตรฐานโอลิมปิก ฯลฯ

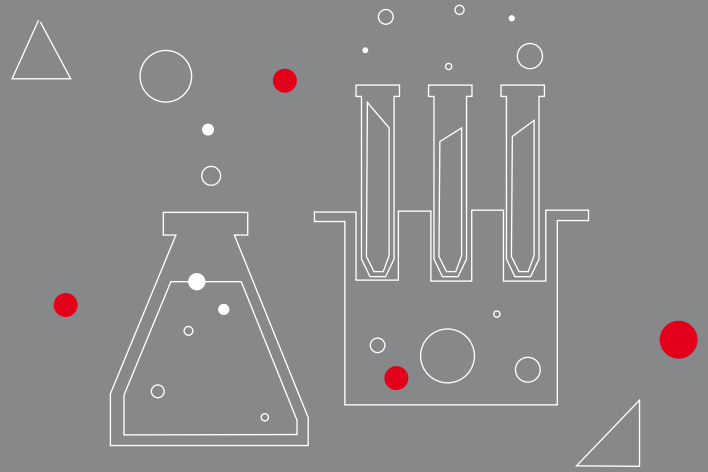
ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะพัฒนาการกีฬา ของโรงเรียนอัสสัมชัญทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การพัฒนาทีมฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญก้าวไปสู่ ความเป็นมืออาชีพ และปูเส้นทางที่ชัดเจนให้นักฟุตบอล อัสสัมชัญ ในการก้าวไปสู่รั้วมหาวิทยาลัยและการเป็นนักฟุตบอล อาชีพต่อไปในอนาคต สำหรับพลพรรคอินทรีแดง "อัสสัมชัญ" สามารถติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวของทีมฟุตบอล โรงเรียนอัสสัมชัญได้ที่ www.assumption.ac.th และ www.facebook.com/ACfootballTeam

D.i.Y. SCIENCE SHOW

ฝึกการแสดงทางวิทยาศาสตร์ง่ายๆ ทำได้ที่บ้าน

การจัดแสดงทางวิทยาศาสตร์ (Science Show) เป็นการจัดแสดงเพื่ออธิบายหลักการทางวิทยาศาสตร์ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องควบคู่กันไป โดยอาศัยวิธีการทดลอง การสาธิต และการสร้างสถานการณ์ให้เห็นเด่นชัด โดยเน้นความตื่นเต้นเร้าใจ น่าทึ่ง และสนุกสนานเพลิดเพลิน กระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความอยากรู้อยากเห็นจนนำไปสู่ความเข้าใจหลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสามารถคิดเชื่อมโยงเข้ากับเหตุการณ์หรือกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

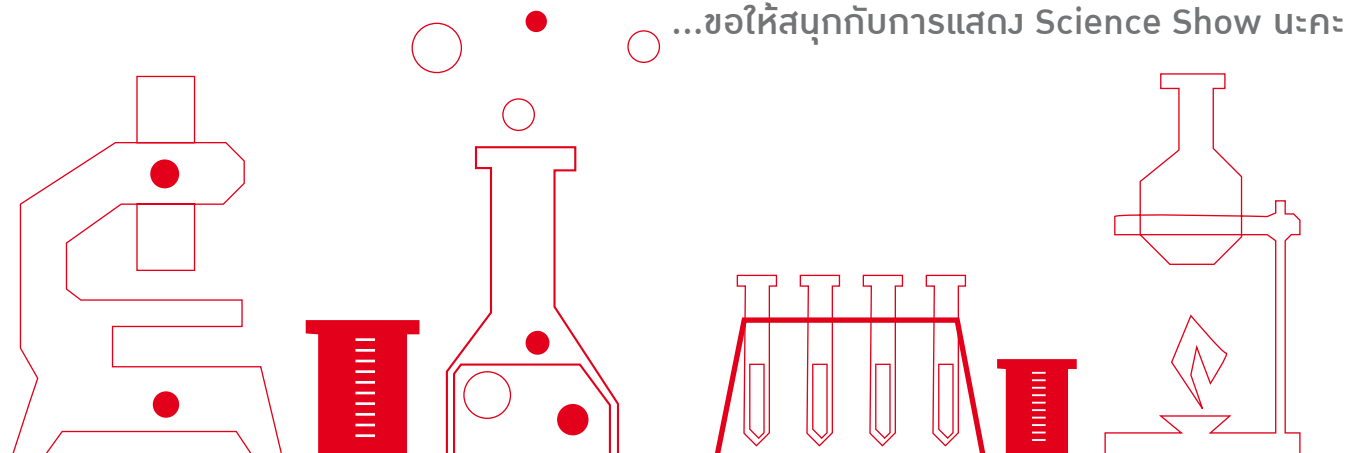

การแสดงทางวิทยาศาสตร์ ผู้แสดงมักจะเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี และยังมีทักษะด้านการแสดงที่ดีด้วย เพราะต้องเร้าความสนใจให้ผู้ชมเกิดความตื่นเต้นและสนุกสนานในขณะชมการแสดงด้วย บางครั้งการแสดงวิทยาศาสตร์กับการแสดงมายากลง่ายๆ นั้นก็ต้องอาศัยพื้นฐานทักษะความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ด้วยกันทั้งสองอย่าง ซึ่งในการแสดงวิทยาศาสตร์นั้นต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ในการแสดงเป็นอย่างดี และต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพื่อให้การแสดงนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น

นักเรียนเองก็สามารถเป็นผู้แสดงวิทยาศาสตร์ได้ โดยการศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรืออินเทอร์เน็ต ซึ่งล้วนแล้วแต่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการทดลองวิทยาศาสตร์อย่างง่าย ๆ เหล่านี้อย่างมากมาย จากนั้นก็เริ่มสำรวจอุปกรณ์ที่มีอยู่ภายในบ้าน แล้วทดลองลงมือทำด้วยตนเอง เมื่อทำได้สำเร็จแล้ว ลองแสดงให้กับพ่อแม่ พี่น้อง หรือคุณปู่คุณย่าได้ชมก่อน จากนั้นจึงขยายวงไปสู่เพื่อนบ้าน เพียงเท่านั้นนักเรียนก็จะได้เป็นผู้แสดงทางวิทยาศาสตร์แล้ว การจัด Science Show ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะด้านวิทยาศาสตร์ ทักษะด้านการแสดงออก และยังเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับครอบครัวและเพื่อน ๆ อีกด้วย

ตัวอย่าง Science Show ที่นักเรียนสามารถทำได้ง่ายๆ ที่บ้าน...

...ขอให้สนุกกับการแสดง Science Show นะคะ

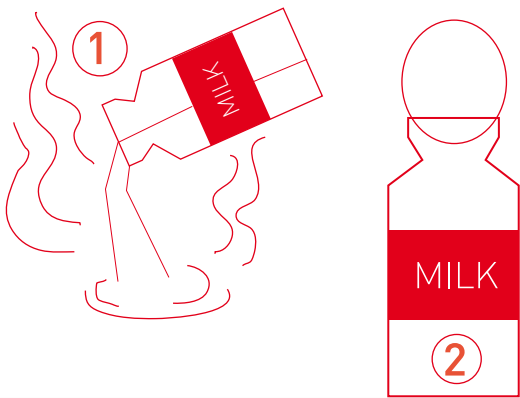

ขวดดุดไซ

เมื่อเราวางไซตัมลงบนปากขวดนม ไซตัมจะถูกดูดเข้าไปในขวดนมโดยที่เราไม่ต้องทำอะไรเลย

วิธีการ

1. เทน้ำร้อนลงในขวดนม เขย่าให้ทั่วแล้วเทน้ำทิ้ง
2. นำไซตัมที่แกะเปลือกแล้ววางไว้ปากขวด ควรใช้ไซตัมขนาดเล็ก และตัมไม่แข็งจนเกินไป วางไว้สักพัก ขวดจะดูดไซตัมไปโดยที่เราไม่ต้องทำอะไรเลย

หลักการวิทยาศาสตร์ ทั้งที่ไซตัมฟองใหญ่กว่าปากขวด แต่ขวดก็สามารถดูดเข้าไปได้ เนื่องจากขวดแก้วเมื่อได้รับความร้อนจะขยายตัว และเมื่อนำไซตัมวางไว้บนปากขวดทำให้อากาศผ่านเข้าออกไม่ได้ เมื่ออุณหภูมิเย็นลง ทั้งอากาศและขวดแก้วจะหดตัว ทำให้มีพื้นที่ว่างภายในขวดซึ่งเปรียบเสมือนสุญญากาศ ประกอบกับแรงดันอากาศจากภายนอก จึงทำให้ไซตัมถูกดูดเข้าไปอยู่ในขวดได้

เส้นด้ายยกน้ำแข็ง

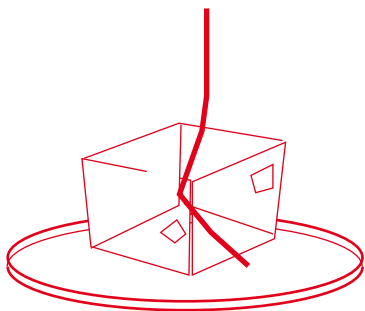
เป็นที่ทราบกันดีว่า โดยปกติแล้วน้ำแข็งมีอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส แต่เราสามารถทำให้น้ำแข็งมีอุณหภูมิต่ำกว่านั้นจนสามารถใช้ความเย็นในระดับนี้ทำไอศกรีมแสนอร่อยได้ แต่จะมีเคล็ดลับอะไรนั้น คงต้องหาคำตอบจากการทดลองด้วยตัวเองใน Science Show ที่ชื่อว่า “เส้นด้ายยกน้ำแข็ง”

อุปกรณ์

1. จานแบน
2. น้ำแข็งก้อนที่เพิ่งนำออกจากตู้เย็น
3. เส้นด้ายยาว 20 เซนติเมตร
4. เกลือป่น

วิธีการทดลอง

1. นำเส้นด้ายจุ่มน้ำให้เปียกชุ่มมากๆ (หากเส้นด้ายแห้ง การทดลองอาจไม่ประสบความสำเร็จ)
2. วางน้ำแข็งบนจานแบน แล้วนำเส้นด้ายที่เปียกชุ่มวางบนน้ำแข็ง
3. โรยเกลือจำนวนเล็กน้อยลงบนเส้นด้ายที่พาดอยู่บนน้ำแข็ง ทิ้งไว้ประมาณ 3 นาที
4. ค่อยๆ ยกเส้นด้ายขึ้นจากน้ำแข็ง สังเกตดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับน้ำแข็ง

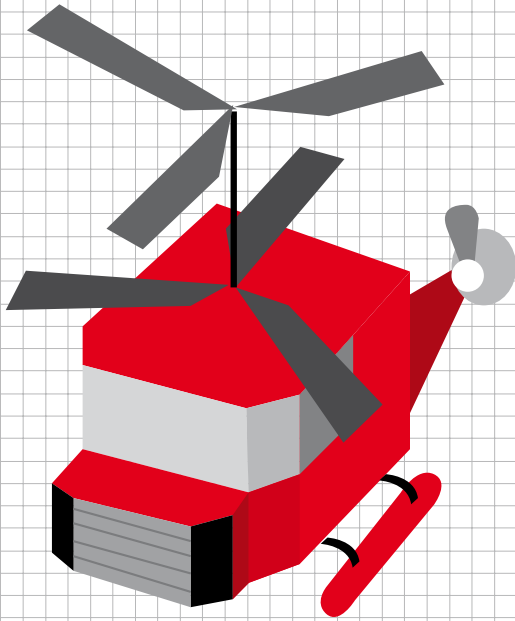

หลักการวิทยาศาสตร์ จากผลการทดลองพบว่า เมื่อยกเส้นด้ายขึ้น ก้อนน้ำแข็งจะติดขึ้นมาด้วยอย่างง่ายดาย เพราะเกลือที่โรยลงไปทำให้น้ำแข็งละลาย เส้นด้ายจึงจมลงไปอยู่ในก้อนน้ำแข็ง เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 3 นาที ความเย็นจัดจะทำให้น้ำแข็งตัวอีกครั้งและหุ้มเส้นด้ายไว้ในก้อนน้ำแข็ง เส้นด้ายจึงยกน้ำแข็งขึ้นมาได้อย่างง่ายดาย

โลกรอบตัว

มาสเตอร์วีระศักดิ์ เลิศโสภา

หากเอ่ยถึงชื่อ “RC ฮ.” สำหรับคนที่ไม่คุ้นเคยแล้วย่อมไม่คุ้นหูอย่างแน่นอน แต่ก็ไม่น่าแปลกใจนักที่จะทำความเข้าใจและทำความรู้จักกับเฮลิคอปเตอร์บังคับวิทยุ หรือ RC ฮ. ให้นึกย้อน RC ย่อมาจาก Remote Control ซึ่งหมายถึงการควบคุมอุปกรณ์บางอย่างด้วยเครื่องส่งสัญญาณหรือรีโมท และตัวย่อ ฮ. ก็คือเฮลิคอปเตอร์ ในปัจจุบันการเล่น RC ฮ. จัดเป็นงานอดิเรกที่น่าสนใจประเภทหนึ่ง และกำลังได้รับความนิยม เหตุที่ RC ฮ. เป็นที่นิยมนั้นอาจเป็นเพราะว่าการบินของ ฮ. มีความแปลกไปจากเครื่องบินปกติ นั่นคือการบินได้โดยใช้หลักการหมุนอย่างรวดเร็วของใบพัด ทำให้เกิดแรงยกมากพอที่จะยก ฮ. ขึ้นลอยขึ้นจากพื้นและบินได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทางขึ้น (runway) เหมือนเครื่องบินทั่วไป ทำให้การเล่น RC ฮ. ใช้พื้นที่ในการเล่นน้อยกว่า ถ้า RC ฮ. มีขนาดไม่ใหญ่เกินไป ก็สามารถเล่นในบ้านหรือสวนหลังบ้านได้ และเนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีทางขึ้นเวลาบิน ทำให้เราสามารถนำ RC ฮ. ขึ้นบินจากสถานที่แบบใดก็ได้ ด้วยความน่าสนใจและข้อดีหลายๆ ประการเช่นนี้ หลายๆ คนจึงตัดสินใจซื้อ RC ฮ. ไว้เป็นของตัวเองสักลำ

RC HELICOPTER

สำหรับผู้ที่จะเริ่มเล่น RC ฮ. มักจะมีคำถามและข้อข้องใจมากมาย และไม่รู้ว่าหาผู้ใดมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเล่นกีฬาประเภทนี้ได้อย่างไร สำหรับมือใหม่ในวงการ RC ฮ. อาจไม่ใช่เรื่องยากอย่างที่หลายๆ คนคิด แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะสามารถบังคับเครื่องได้ดีเช่นเดียวกัน หลายๆ ครั้งผู้ที่เล่นกีฬาประเภทนี้เลือกหนทางการเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องเสียทั้งเงินและเวลาเป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อช่วยให้การเริ่มเล่นกีฬาชนิดนี้สนุกสนานและประสบความสำเร็จ ก่อนอื่นขอแนะนำให้หาหนังสือเกี่ยวกับการเล่นเฮลิคอปเตอร์บังคับวิทยุมาอ่านเพิ่มเติม หรือถามผู้ที่เล่นอยู่แล้ว การเรียนการบังคับเฮลิคอปเตอร์ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมาก ต้องค่อยเป็นค่อยไปตามขั้นตอนที่ถูกต้อง หากคุณมีความอดทนและพยายาม การเล่นเฮลิคอปเตอร์บังคับวิทยุจะให้ผลคุ้มค่า และให้ความสนุกสนานท้าทายเป็นอย่างมาก

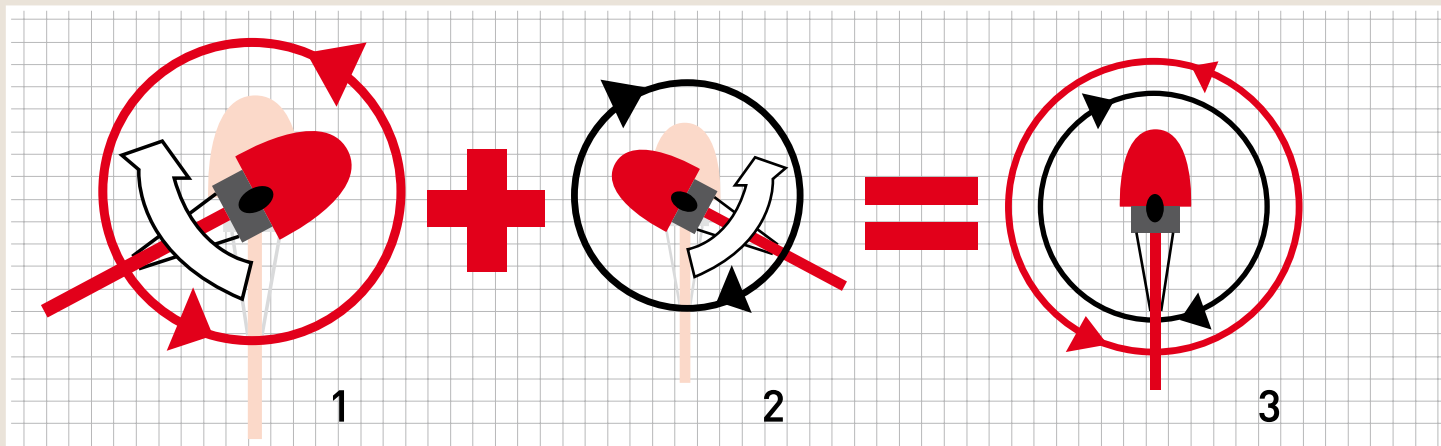
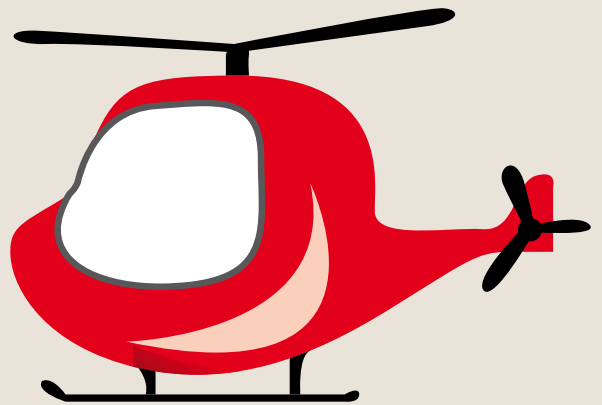
Co-axial Helicopter

หากลองนึกย้อนกลับไปตอนที่เรายังเป็นเด็กๆ เราอาจเคยเห็นโดราเอมอนบินได้โดยใช้คอปเตอร์ไม้ไผ่ ซึ่งมีใบพัดเพียงชุดเดียว ในขณะที่ RC ฮ. หรือแม้แต่เฮลิคอปเตอร์จริงๆ จะต้องมีใบพัดอย่างน้อยสองชุดเสมอ ใบพัดชุดแรก (ใบพัดหลัก หรือ Main Rotor) อยู่เหนือตัว ฮ. ส่วนใบพัดอีกชุดจะติดตั้งอยู่ตามที่ตั้งต่างๆ ไม่ตายตัว แตกต่างกันไปแต่การออกแบบ และที่เห็นกับบ่อยๆ คือ RC ฮ. ขนาดเล็ก และขนาดจิ๋ว แบบ Co-axial Helicopter Design ซึ่งใบพัดทั้งสองชุดของ RC ฮ. ชนิดนี้จะอยู่บนแกนหมุนเดียวกัน

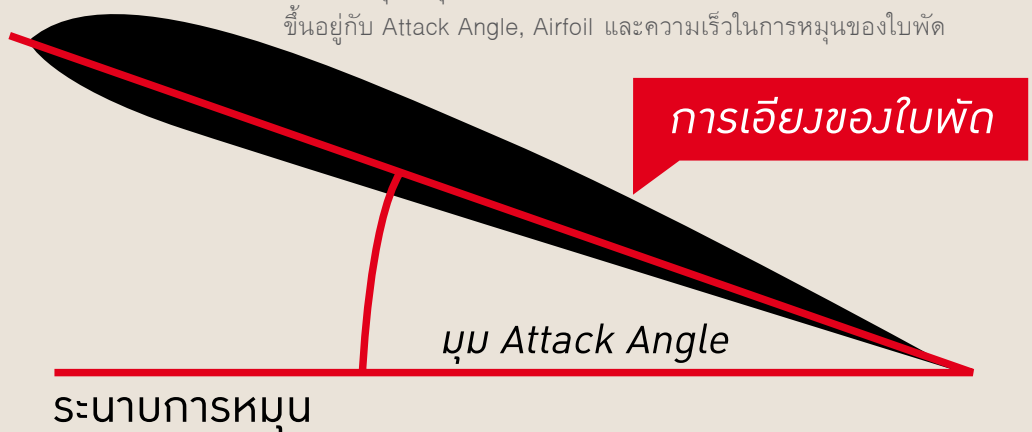
ทำไมต้องมีใบพัดอย่างน้อย 2 ชุด

เรามาดูกันจากหลักฟิสิกส์ที่สำคัญสำหรับการบินของ RC ฮ. (รวมถึงเฮลิคอปเตอร์จริงๆ ด้วย) ซึ่งเป็นคำอธิบายว่าทำไมเฮลิคอปเตอร์จึงต้องมีใบพัดอย่างน้อย 2 ชุด สมมติว่าเราเล่น RC ฮ. ลำหนึ่งที่มีใบพัดแค่ชุดเดียว ขณะที่บิน ลำ ฮ. จะหมุนรอบตัวเองทำให้เราแทบจะไม่สามารถควบคุมเครื่องได้ การแก้ปัญหา ลำ ฮ. หมุนรอบตัวเอง ทำได้โดยใส่ชุดใบพัดเพิ่ม การใส่ชุดใบพัดเพิ่มจะทำให้ในลักษณะที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง ขึ้นอยู่กับการออกแบบ ซึ่งแต่ละแบบจะใช้หลักการที่ต่างกัน ในที่นี่จะอธิบายหลักการของแบบ Co-axial Helicopter Design ซึ่งใส่ใบพัดชุดที่สองให้มีแกนหมุนทับกับใบพัดชุดแรก หลักการนี้สามารถอธิบายได้โดยหลักอนุรักษ์โมเมนตัมเชิงมุมดังในรูป

ใบพัดหมุนแล้วทำให้ ฮ. บินได้อย่างไร

การทำงานของใบพัดคือการสร้างแรงยก แรงยกจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเร็วเชิงมุมในการหมุนของใบพัด และขึ้นอยู่กับรูปร่างใบพัดด้วย รูปร่างของใบพัดที่จะพูดถึงคือการตัดขวางของใบพัด (ในวงการการบิน ภาคตัดขวางของปีกเครื่องบินเรียกว่า Airfoil) และมุมเอียงปะทะกระแสอากาศ (Attack Angle หรือ Angle of Attack) วัดจากมุมระหว่างปีกกับระนาบที่ตั้งฉากกับแกนหมุน รูปร่างของใบพัดจะทำหน้าที่สร้างแรงยกจากการไหลของอากาศ แรงยกจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ Attack Angle, Airfoil และความเร็วในการหมุนของใบพัด

ระนาบการหมุน

จริงๆ แล้วนี่ไม่ใช่คำถามที่ตอบได้ง่ายๆ ผู้เล่นควรถามตัวเองว่าต้องการอะไรจาก RC ฮ. บ้าง RC ฮ. ที่ดีนั้นควรถูกออกแบบมาให้บินได้ดี ทนทาน ง่ายต่อการปรับแต่งให้บินได้ง่าย และที่สำคัญเป็นอย่างมากคือ ต้องสามารถหาซื้ออะไหล่ในการซ่อมแซมได้ง่าย (เพราะโอกาสที่จะทำเครื่องตกในระหว่างการฝึกซ้อมนั้นเป็นไปได้สูง) ลองหาข้อมูลเกี่ยวกับร้านขายอุปกรณ์บังคับวิทยุ ดูก่อนว่าเขามีรุ่นอะไรขายบ้าง และแต่ละรุ่นมีข้อดีข้อเสียอย่างไร สำหรับขนาดของ RC ฮ. ที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้น น่าจะเป็นขนาด “4 CH” ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น Honey Bee 4 CH, E-sky 4 CH และหากลองถามความเห็นจากผู้ที่เล่นอยู่แล้ว เขาอาจแนะนำขนาด 46 หรือ 60 ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าและง่ายต่อการบิน อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงราคาของอะไหล่ที่จะต้องจ่ายด้วย ส่วนรุ่นและยี่ห้อที่ขึ้นชื่อกับความพึงพอใจของผู้เล่น เพราะในปัจจุบันมีหลายบริษัทผลิต RC ฮ. ออกมาจำนวนมาก ดังนั้น การเลือกซื้อควรคำนึงถึงอะไหล่ในการซ่อมบำรุงและบริการหลังการขาย ตัวอย่าง RC ฮ. รุ่นที่ได้รับความนิยมในหมู่ผู้เล่นมือใหม่ อีกทั้งยังมีประสิทธิภาพสูงและราคาไม่แพงนัก มีดังต่อไปนี้

ควรเริ่มต้นเล่น RC ฮ. แบบใด ?

E -Sky Hunter 2.4 Ghz

E-Sky A 300 2.4 Ghz

EE-Sky Rama4 2.4 Ghz

E-Sky V3 2.4 Ghz

อุปกรณ์ที่ควรรู้จักสำหรับมือใหม่

อุปกรณ์ที่สำคัญยิ่งก็คือ “รีโมท” ซึ่งมีด้วยกันหลาย CH (Channel) หมายถึงจำนวนช่องการบังคับ ยิ่งมีมากช่องก็ยิ่งสามารถควบคุมการทำงานได้มากขึ้นตามลำดับ ถ้าเป็นเฮลิคอปเตอร์บังคับวิทยุ 4 CH แบบฝึกบิน ช่องที่ 1 ใช้บังคับเอียงซ้าย-ขวา ช่องที่ 2 เดินหน้า-ถอยหลัง ช่องที่ 3 ขึ้น-ลง (ด้วยการเร่ง-เบรคมอเตอร์) ช่องที่ 4 บังคับหันซ้าย-ขวา หากจำหน้าที่ของแต่ละช่องได้ขึ้นใจ รับรองว่าจะบังคับเครื่องได้ไม่พลาดเลย แต่ถ้ายังไม่แน่ใจ ให้ลองฝึกนิ้วแบบดิบๆ โดยดับเครื่องยนต์ก่อน หรือจะใช้วิธีการฝึกแบบ Check Flight Control ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. ดันสติ๊กซ้ายขึ้นไปตรงกลางประมาณ 50 - 60%
2. เบี่ยงสติ๊กซ้ายไปซ้าย
3. กลั่นใจอึดเดียวพอแล้วคืนกลับ
4. ลดสติ๊กซ้ายลงแล้ว ทำตามข้อ 1-2-3 ต่อซ้ำๆ จนท่านเมื่อย
5. ใจเย็นๆ อย่าย้อนใจ หรือกังวลใจครับ

ถึงตรงนี้ หวังว่าหลายๆ คนคงได้รู้จัก RC ฮ. กันมากขึ้นแล้ว ในฉบับต่อไป จะพาไปสัมผัสประสบการณ์การบินด้วยเฮลิคอปเตอร์รุ่นอื่นๆ พร้อมทั้งขั้นตอนการบินอย่างละเอียด แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะครับ

แหล่งข้อมูล :

<http://www.rchelicopter.com/category/rc-helicopter-construction-design/rc-helicopter-coax-design/>

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/388641/conservation-of-momentum>

http://www.flightsimbooks.com/gunship/03_4_The_Anti-Torque_Rotor.php

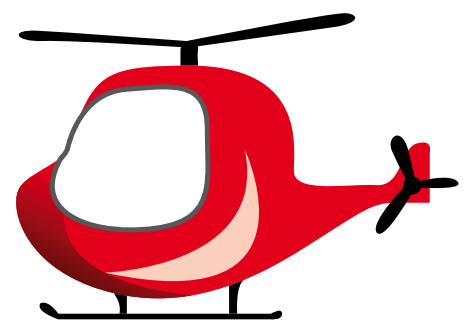
<http://www.dynamicflight.com/aerodynamics/torque/>

<http://www.grc.nasa.gov/www/k-12/airplane/right2.html>

<http://www.grc.nasa.gov/www/k-12/airplane/presar.html>

<http://www.eskyhelicopters.com/faq/fixed-vs-collective-pitch.php>

<http://rc.org.uk/rc-helicopters.html>

เปิดโลกการศึกษา

มีสารรยา สำเร็จเฟื่องฟู
มีสมลวิลย จันทรประสักร์

Work Shadowing Program in Adelaide, Australia

ระหว่างวันที่ 17 - 30 มีนาคม 2555 คณะครูบูรณาการระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ท่าน และคณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชาจำนวน 3 ท่าน นำโดยมิสวไลรัตน์เพิ่มพูลบุญ ได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่ง ในเมือง Adelaide, South Australia ได้แก่ Rose Park Primary School, Walkerville Primary School, Burnside Primary School, Linden Park Primary School, Prospect Primary School, Highgate Primary School และ Goodwood Primary School

จากการไปศึกษาดูงาน คณะครูได้มีโอกาสเปิดโลกทัศน์ด้านการเรียนการสอนโดยสรุป 5 ด้าน ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอน (Teaching Styles) สื่อการสอน (Resources Used) สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน (Classroom Environment) ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (Teacher-Student Relationships) และการจัดการชั้นเรียน (Classroom Management)

ด้านการเรียนการสอน ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning Technique) เพื่อให้นักเรียนมีกระบวนการคิด และเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ครูใช้สื่อการสอนทั้งสื่อเทคโนโลยีและของจริง สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ มีสีสันสวยงาม มีการแสดงผลงานของนักเรียนในห้องเรียน ทำให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ครูรักและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเอง นักเรียนจึงมีความสุขและสนุกสนานในการเรียน และกล้าแสดงออก

ในด้านการจัดการชั้นเรียน ครูกับนักเรียนมีข้อตกลงร่วมกัน (Classroom Essential Agreement) โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติตามข้อตกลง

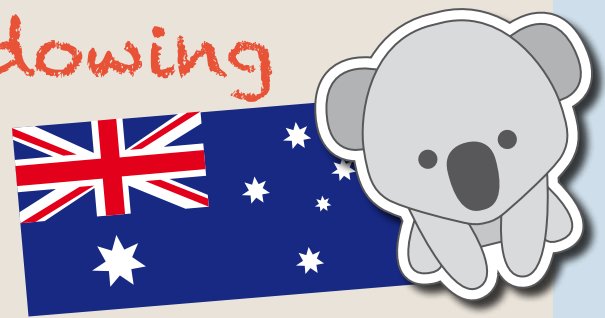
นอกเหนือจากการศึกษาดูงาน เรายังได้มีโอกาสไปเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ ในเมือง Adelaide เช่น Wildlife Park, Tasted Wine Gallery, Central Market, Walking Street เป็นต้น

สิ่งที่ได้รับจากการไปศึกษาดูงานด้านการเรียนการสอนครั้งนี้ คณะครูจะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนอย่างแท้จริง

ขอกราบขอบพระคุณภรดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ภรดาพิสูตร วาปีโส ภรดาศักดิ์ สกนธวัฒน์ และคณะผู้บริหารทุกท่านที่เปิดโอกาสให้คณะครูบูรณาการ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้มีโอกาสไปศึกษาดูงาน ณ ต่างแดน

During the 18th of March to 1st of April, thirty-one teachers from Assumption College Primary and Secondary sections, including Bro. Pisutr Vapiso, our vice-director and Bro. Verayuth Boonpram, the Director of Assumption Nakhon Ratchasima had the chance to visit Adelaide, Australia and attend Thai Work Shadowing Training Program organized by South Australian Government Schools. We had the opportunity to visit four marvelous schools which are Australian Science and Mathematics School, Henley High School, The Norwood Morialta High School and Adelaide High School.

Teachers' Work Shadowing Training Program in Adelaide, Australia

We received warm hospitality from the principals and the teachers in every school. We have learnt a lot of things from the first to the last day there. For example, we learnt about “Developing a classroom culture of thinking and Infusing Thinking into Curriculum Delivery” by Michael Pohl.

At Australian Science and Mathematics School, we saw all students use their computers when they studied in class. We realized how to organize integrated activities and integrated classes of many combining subjects like Biology, English and Social Studies and we came to realize what the inquiry learning and teaching is.

At Henley High School, the principal let us observe as many classes as possible. We felt impressed to see that this school tries to provide all kinds of facilities for the students to study inside and outside of the classroom and provide all learning pathways for the students to choose according to their own preferences and capabilities. We also learnt about the PLP or the Personal Learning Plan that can help students plan their learning goals for the future.

The most surprising thing happened at Adelaide High School when we were provided the curriculum, the course outline and the files full of all resources which we can use with our students in many subjects like Biology, Chemistry, Arts and Music, Physical Education and so forth.

As for our accommodation, the serviced Apartment called “The Grand” was absolutely splendid and luxurious. Also, it is situated near downtown, so it is easy for us to go shopping at the Rundle Mall and the China town. Therefore, we all really feel impressed by the accommodation provided.

We also had the chance to travel to some tourist places in Adelaide during holidays. We went to Victor harbor and exhaustedly walked around the Granite Island. Before going there, we visit Urimbirra Fauna Park near the Victor harbor. We really enjoyed feeding the kangaroos and taking photos with the two koalas there. We also went to pick some strawberries at the Beerenberg Strawberry Farm and had lunch at the German town of Hahndorf. Those were our impressive memories.

Therefore, thanks to the director and all the brothers who gave us the opportunity to visit Australia and provided us the chance to explore the schools and the tourist places in Adelaide.

Always Beside Me

In 1990, there was a sweet, married couple, Penelope and Steve. Their life was perfect. They had a great time living together. One day, Penelope went to downtown London to buy a present to celebrate their 2nd anniversary. While she was on her way back home, she accidentally walked into a slum. In just a few minutes, there were ten men walking behind her. She began to walk a little faster but it didn't work. Suddenly, they caught up, slapped her, and then robbed her. She put up a fight and was stabbed with a knife by one of the gangsters. They all were gone with Penelope's assets and left her in the street thinking she was dead.

She got seriously injured and she tried her best to crawl to the main street, just a few yards away, but she couldn't hold on anymore. She died, tortured. The next morning Steve heard the news about Penelope. His heart broke down into little pieces. Now, his life was meaningless. Loneliness and darkness came to him so fast. When she left she took everything with her, but her absence was everywhere he looked. It's like a huge hole has been punched through his chest. He continued with his life normally, and accidentally found a letter that Penelope left in her diary.

It said, ***"One year after I die, I will come back in the rainy season to meet you. But, I won't remember you. You don't have to panic or worry, because I'll still love you."***

His chance had come back to meet his love again, and he wondered if it will become true. He didn't tell anyone about the letter because he knew that everyone would think he was crazy. Steve still hoped to meet his love again.

When rainy season came, Steve began to become more perturbed. He left his work and went back home early every day. Nothing happened. He came back and there was no one in his house just him. He had no hope anymore. A few minutes later the rain fell down while he was disheartened. Then, he smelled the perfume that Penelope liked to use. He turned around and a miraculous thing happened: his wife appeared. *Was this real? Was it Penelope?* Steve gently hugged her and he knew that she wasn't a ghost; she was real. She seemed confused and didn't recognize Steve. Gradually, he explained everything about himself, that he was Penelope's husband, how they met, how they fell in love, and how they became married together. For Penelope, it was all new to her. Before she slept, she asked Steve to tell her their story.

He agreed *"We met for the first time in the spring as college students."*

Penelope replied *"We were both college students ?"*

He answered, *"That's right. We were in the same class for 2 years. By chance, you sat next to me both years. I fell for you first. You were cheerful and cute, so I asked you out on a date. Then you began to like me. Eventually, we got married and we settled here."*

She had no idea what to do, but decided to stay with Steve. Steve's life became colorful again. Penelope pulled him out from his hole of loneliness and filled it with love. Steve heard the news from the TV.

It said, *"...the nimbus is moving swiftly, which may prolong this rainy season considerably..."*

After that he had more spirit to do his work at his office because all he wanted to do was come back home quickly and stay with Penelope as long as he could.

One rainy day, Penelope was cleaning and packing old stuff in her bedroom and she found a newspaper that told how she died one year ago from an assault. The picture in the newspaper was very horrible. She was shocked that she was tortured and she won't have a day that she wants in the future, sitting on a front porch somewhere. Steve gray-haired by her side. Surrounded by their grandchildren. Also Penelope discovered her diary, which had an entry that said,

"In 1985, when I was a young little girl live in Rutland. I'm still in high school, and had an accident, fell down from a stair in a hall way. My head was knocked to the ground very hard. It make me had heavy injuries. I was in coma and that make me leaped into the future".

While she crossed to the future, her body still rehabilitate in present day. It happened by breaking the dimension of time by 30 days in future equal 30 minutes in present day. So, her body missing from ward and went to meet Steve in the future. That's why she appeared and met Steve and absolutely she won't know him because she actually met Steve when she was in college. This story was written after she woke up from a coma. Now she would have not much time to stay longer. She had to go back to the present time. When this rain season ends, at this time she spend more time with Steve longer than before, have a lot of vacation, hang out to any place don't have a specific plan. She wants to have a great moment in her mind forever.

On the last day of rainy season, Steve and Penelope didn't go anywhere. Steve knew that Penelope didn't have much time and she will be gone. This was the last chance for him to make her the happiest she could be. Since Penelope appeared he thought that he couldn't make Penelope as happy as before. He was very sorry to Penelope.

She told Steve that *"That isn't true. You're the only one who has made me happy in life, and now you can go on with your life without any interference from me."*

Finally, the rain stopped and the last rain drop fell down. She was gone. She came back to ward again in present day in time continue by nobody knows. She woke up from a coma. Now she has a decision to make: to marry with another guy, and maybe not die, or to marry Steve, and accept whatever will happen to her. She only wants to live with a guy who she loves.

EP... บอกเล่า

งานประชาสัมพันธ์ ฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ

National Debate Tournament 2012

For the first ever in Thailand, a national high school debate tournament was organized and recently held on a secondary school campus. This event was the 6th Thailand High School Debate Championship, and the host of this tournament was the Assumption College Secondary School, English Program, Bangrak campus.

There were 13 prestigious schools (with no more than 3 teams from each school) competing and the event ran for 5 days, from the 10th of February through the 14th of February. The Semi-finalists were Triam Udom Suksa School and the Assumption College English Program. The Grand Finals was between Sarasas Ektra School and the Anglo Singapore International School, with Anglo Singapore emerging victorious.

On the last day of the event, following the Grand finals, Brother Anant Prichavudhi, the director of Assumption College, Congratulated all of the participants and presented awards. Trophies and prize money were presented to the student teams and certificates given to the top 10 adjudicators in the auditorium on the 9th Floor of the Assumption 2003 Building. The Semi-finalist teams received 5,000 baht each, the 2nd place team received 10,000 baht, and the 1st place team received 15,000 baht.

Debate not only helps to develop high level English skills, but also helps to develop high level critical thinking skills as well, and therefore is continuing to grow in popularity among English Programs and International Schools all over the world.

Mr. Chad Manos

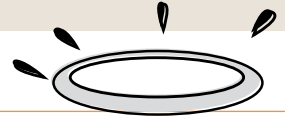

EP Students' Work

Recently, EP Grade 4 students learned about fables in their English unit, “Stories that Teach.” As part of their learning, students learned the purpose and structure of a fable with past tense as a grammar focus. They also learned about characters in fables, for example, a lion is brave and a fox is cunning. The students then wrote their own fable, with their own special moral as the focus of their writing. The boys began by writing a story web of their fable, which helped with their planning and design. Following this, they wrote their first draft and then a final draft. The unit of work was integrated into Computer lessons about word processing. This allowed the students to type their fables on the website, www.kidsfables.com. Many fables were selected to be displayed on the website and some were judged as winners!

English
Program

เข้าใจ... ค้นพบ... และส่งเสริมศักยภาพเด็กพิเศษ

ไม่ว่ายุคสมัยใด คุณพ่อคุณแม่ก็อยากให้ลูกผู้เป็นที่รัก เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขด้วยกันทั้งนั้น แต่คงหมดสมัยแล้วว่าเราจะตัดสินว่าลูกเรา “เก่ง” เพียงเพราะลูกเราสอบได้ที่หนึ่งของห้อง หรือเป็นที่หนึ่งของระดับชั้น เพราะจากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาจากหลากหลายสำนัก ทำให้ได้ข้อสรุปที่สนใจว่า เด็กทุกคนล้วนเกิดมาพร้อมกับความเก่งด้วยกันทั้งสิ้น

นิยามคำว่า “เก่ง” เปลี่ยนไปแล้ว

ศ.ศรียา นิยมธรรม อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับนิยามของความเก่งไว้ว่า “ความคิดดังกล่าวอาจถูกต้องเพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะความเก่งที่ตัดสินกันแค่ผลงานวิชาการนั้น ไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่บ่งบอกได้ว่าเด็กคนนั้นเป็นคนเก่งหรือฉลาดจริงๆ เพราะความเก่งหรือความฉลาดของคนเรานั้นมีหลากหลายด้าน ใช้เพียงแต่ความเก่งทางวิชาการเท่านั้น”

ก่อนที่นักการศึกษาจะตัดสินว่าเด็กคนไหนมีปัญญาเลิศหรือไม่ ส่วนใหญ่จะดูเรื่องผลการเรียน ความถนัด และผลงานของเด็กคนนั้นเสียก่อน แต่เอาเข้าจริงๆ แล้ว นักการศึกษาสมัยใหม่เองก็พยายามหลีกเลี่ยงที่จะระบุว่าเด็กคนนั้นมีสติปัญญาอยู่ในระดับใด เพราะตามทฤษฎีพหุปัญญาแล้ว เด็กทุกคนล้วนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษด้วยกันทั้งนั้น ต่างกันที่ว่าเด็กคนนั้นเก่งด้านไหน และตัวพ่อแม่เองนั้นแหละที่มีหน้าที่คอยสนับสนุนให้ลูกได้ใช้ศักยภาพที่เขามีมาอย่างเต็มที่ที่สุด

“ความฉลาดของเด็กบางคน บางครั้งไม่ได้ถูกค้นพบ ตัวเด็กเองก็ไม่รู้ว่าตัวเองชอบหรือเก่งอะไร ยกตัวอย่างที่เห็นชัดๆ ก็คือเด็กบางคนเกิดมาพร้อมกับพรสวรรค์ที่เก่งเรื่องดนตรี แต่ในบ้านหรือแม้แต่ในโรงเรียนกลับไม่ได้สนับสนุนให้เขาเรียนดนตรีอย่างจริงจัง ศักยภาพของเขาจะค่อยๆ หายไปทีละนิด ซึ่งเป็นเรื่องน่าเสียดาย เพราะฉะนั้นตัวพ่อแม่เองควรรู้และคอยสังเกตว่าลูกของตัวเองนั้นชื่นชอบอะไรอยู่ เมื่อค้นพบศักยภาพตรงนั้นแล้วก็ควรจะสนับสนุนเขา สร้างบรรยากาศในครอบครัวให้อบอุ่น เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ให้กับเขา เรื่องของสุขภาพกายที่สมบูรณ์แข็งแรงเองก็สำคัญไม่แพ้กัน เมื่อเด็กแข็งแรงเขาก็พร้อมที่จะเรียนรู้อะไรใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา” ศ.ศรียา กล่าวเสริม

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่า ครู พ่อแม่ และบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก มีอิทธิพลสำคัญมากต่อการพัฒนาความสามารถของเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้โอกาสเด็กได้แสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่และหลากหลายอย่างใดก็ตาม หากเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษไม่ได้รับการส่งเสริม หรือมีปัญหาในการปรับตัวในโรงเรียน ก็อาจกลายเป็น “เด็กความสามารถพิเศษที่ด้อยสัมฤทธิ์” (Underachieving gifted children) ทั้งนี้ Delisle และ Berger (1990) ได้อธิบายว่าเด็กกลุ่มนี้อาจไม่ได้มีพฤติกรรมด้อยสัมฤทธิ์ในทุกๆ ด้าน เพียงแต่เด็กไม่ได้แสดงความสามารถในด้านที่เขาออกมา เช่น เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู เด็กอาจทำไม่ได้อย่างเต็มที่ แต่ในการทำกิจกรรมอย่างอื่น เด็กอาจแสดงความสามารถที่แท้จริงออกมา ดังนั้นในการพิจารณาความด้อยสัมฤทธิ์ ควรพิจารณาจากพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมากกว่าจะมองในภาพรวม เช่น หากเด็กคนนี้เป็นด้อยสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์และภาษา ก็ควรจะบ่งชี้ว่า เฉพาะด้านคณิตศาสตร์และภาษา แต่ไม่ควรจะเรียกว่า เด็กคนนี้เป็นเด็กความสามารถพิเศษที่ด้อยสัมฤทธิ์

สาเหตุของการไม่แสดงออกซึ่งความสามารถที่แท้จริงนั้น อาจมาจากหลายปัจจัย เช่น ขาดแรงจูงใจในการเรียนหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ชอบวิธีการสอนของครู มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตนเอง ครู เพื่อน หรือโรงเรียน ไม่ต้องการมีความแตกต่างจากเพื่อน การเปลี่ยนสถานที่เรียน และการมีปัญหาคือครอบครัว เป็นต้น

ลักษณะพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้จากเด็กความสามารถพิเศษที่ด้อยสัมฤทธิ์ (Hunter-Braden, 1998; McCall และคณะ, 1992) ได้แก่ มีสมาธิและแสดงความสนใจเฉพาะสิ่งที่อยู่ในความสนใจของตนเองและสามารถทำสิ่งนั้นได้ดี มีความสามารถพิเศษแต่มีผลการเรียนต่ำ ทำงานไม่เรียบร้อยและไม่เสร็จสมบูรณ์ตามกำหนด และมองเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในห้องเรียน พฤติกรรมเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถและการเรียนรู้ของเด็ก หากเด็กที่มีความสามารถพิเศษแต่ไม่แสดงออก ซึ่งความสามารถที่แท้จริงของตนเอง อาจทำให้เด็กขาดโอกาสในการพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงที่สุดเต็มศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ ดังนั้น ครูผู้สอนหรือผู้ที่ใกล้ชิดเด็กควรสังเกตลักษณะของเด็ก และหาหนทางที่จะพัฒนาความสามารถของเด็กให้ได้

แนวทางการส่งเสริมความสามารถของเด็กความสามารถพิเศษที่ด้อยสัมฤทธิ์

แนวทางในการส่งเสริมให้เด็กแสดงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง (Delisle & Berger, 1990; Siegle, 2009) สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

- เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน พ่อแม่และครูควรให้ข้อมูลกับเด็กว่า ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเด็กเองเมื่อเขาเติบโตขึ้น

- พ่อแม่และครูควรแสดงพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างให้แก่เด็ก เช่น เมื่อสงสัยหรืออยากจะทำอย่างใด เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ตนเองสงสัย

- ออกแบบกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจของเด็ก เพราะหากเป็นกิจกรรมที่เด็กสนใจ เด็กมีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมนั้นด้วยความเต็มใจ

- ให้โอกาสเด็กเลือกทำกิจกรรมตามความสมัครใจของตนเอง และให้ทำงานที่เด็กสนใจ เพราะงานที่เด็กสนใจจะทำให้เด็กมีแรงจูงใจในการทำ และมีความสุขในการทำงาน ส่งผลให้สามารถทำงานนั้นๆ ได้ดี

- โรงเรียนควรสร้างโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย โดยจัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เด็กมีโอกาสนในการแสดงความสามารถที่เป็นความสามารถที่แท้จริงของตนเอง

- ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมที่ทำทลายต่อความสามารถของเด็ก ไม่ควรจัดกิจกรรมที่ง่ายเกินไป เพราะอาจทำให้เด็กเบื่อ และไม่อยากเรียนรู้ต่อไป

- เสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก และเสริมสร้างทัศนคติที่ว่า “ความพยายามจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จ” ครูควรให้คำชมเมื่อเด็กทำงานได้สำเร็จ โดยให้เด็กเรียนรู้ว่าความสำเร็จนี้เป็นผลมาจากความพยายาม

- เสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เด็กรู้สึกว่าเขามีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางบวกระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

ในการสังเกต ดูแล ติดตามเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น บุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก เช่น ครู หรือพ่อแม่ ควรใส่ใจและสังเกตลักษณะ และแนวความสามารถของเด็กอย่างใกล้ชิด เพื่อเตรียมพร้อมในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งไม่เพียงแต่อิงผลการทดสอบโดยอาศัยข้อมูลหลักที่มาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลงานที่เด็กได้ทำในโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังคงต้องใช้ผลการทดสอบเขาวินิจฉัยจากสถาบันที่น่าเชื่อถือ และหลักฐานอื่นๆ ที่แสดงว่าเด็กมีความสามารถพิเศษที่รอให้เราค้นพบ และพัฒนาศักยภาพให้ถึงขีดสูงสุดต่อไป

แหล่งที่มา :

อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และ รศ. ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<http://wiki.edu.chula.ac.th/groups/90e28/wiki/6025b/>

http://www.wattanasatitschool.com/index.php?lay=boardshow&ac=webboard_show&WB...

เพิ่มพลังสมอง- พัฒนาทักษะภาษาด้วยบทอาขยาน

การท่องอาขยานที่เราท่องอ่านกันมาตั้งแต่ในวัยเด็กนั้นมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อเด็กๆ เป็นอย่างมาก นอกจากจะช่วยเตรียมทักษะความพร้อมให้แก่เด็กช่วงปฐมวัยแล้ว การฟังและการพูดคำคล้องจองยังเป็น การพัฒนาทักษะความพร้อมพื้นฐานสำหรับการอ่าน ซึ่งมีทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และยังเป็น การส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาให้มีความพร้อมในด้านการเรียน การเขียน และการอ่านอีกด้วย

จากผลการสำรวจของแพทย์ด้านพัฒนาเด็กท่านหนึ่งได้เปิดเผยผลการสำรวจพัฒนาการ เด็กปฐมวัยในประเทศไทย โดยกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เมื่อ พ.ศ. 2550 พบว่า เด็กไทยมีพัฒนาการด้านภาษาช้ากว่าด้านอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่รู้สึ กว่าการที่เด็กพูดได้ช้านั้นเป็นปัญหาแต่อย่างใด เพราะในที่สุดเด็กเหล่านี้ก็จะพูดภาษาไทย และสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ แม้จะช้ากว่าเด็กอื่นๆ ก็ตาม ซึ่งจากผลติดตามศึกษาพบว่า ครึ่งหนึ่ง หรือ 2 ใน 3 ของเด็กกลุ่มนี้มีทักษะล่าช้าเมื่อเข้าสู่วัยเรียน นอกจากนั้นยังส่งผล กระทบต่อการเรียน รวมถึงมีความบกพร่องในการพูดสื่อสารเข้าสังคมกับผู้อื่น

จากการศึกษาการทำงานของสมองเด็ก โดยใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทางด้าน วิทยาศาสตร์เชื่อมโยงในสมองเด็กที่กำลังพัฒนา เมื่อเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ได้รับการสอนด้านเทคนิคที่อิงกับระบบเสียงในภาษา (คือการท่องอาขยาน คำคล้องจอง คำกลอน ฯลฯ) ซึ่งต้องใช้รูปแบบการท่องจำเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจ ทำให้สมองบริเวณ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทำงานเชื่อมโยงได้ดีขึ้นมาก

แม้แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ก็มีการวิจัยเรื่องระบบเสียงว่าเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างภาษาพูดและการเริ่ม ให้อ่านในวัยเด็ก ทำให้มีการปรับแนวการสอน ให้เด็กอ่านออกเขียนได้ โดยใช้วิธีการที่ช่วย พัฒนาให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างระบบเสียง กับสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรในภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ของเราเล็งเห็นความสำคัญของการท่องบท อาชยาน เพื่อเพิ่มพลังสมองและพัฒนาทักษะ ด้านภาษา โดยให้นักเรียนในทุกระดับชั้นท่องจำ บทอาชยานให้ขึ้นใจในระดับทำนองเสนาะ หากเด็กๆ อยากร่วมภาษาที่ต้องหมั่นเรียนรู้และ ขยันท่องจำบทอาชยานอย่างสม่ำเสมอครับ

บทอาชยาน

ตัวอย่างบทอาชยาน เพื่อเพิ่มพลังสมอง-พัฒนาทักษะด้านภาษา

“ นกเอี้ยงนกแก้ว
มาเตอะเจ้าเข้ากรมาเตอะมา
เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
อยู่กรขังตรอมใจไม่โยตี
นกเอี้ยงนกแก้ว
เป็นอย่างไรในกบไม่ตกลง

นกแก้ว

เห็นแล้วน่ารักเป็นหนักหนา
กินน้อยหน้ากินมีขลุกละมุดมี
อย่าพูดพล่อยคิดว่าเราบ้าจี้
รังเรานี้ตั้งเล็กเอกกว่ากร
เด็กเขินแล้ววงเข้าไปอย่าไหลหลง
ช่างรักพวงนี้กระไรหนีไปเอ๋ย ”

(คัดลอกจาก “ตรุณศึกษา” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บทที่ 63)

สู่รั้วอุดมศึกษา

งานแนะแนว

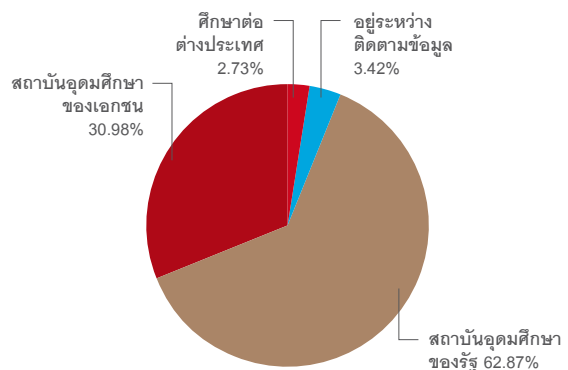

เตรียมความพร้อม...

ก้าวสู่รั้วมหาวิทยาลัย

จากการรวบรวมข้อมูลของนักเรียนรายบุคคล โดยงานแนะแนว โรงเรียนอัสสัมชัญ ในปีการศึกษา 2554 มีรายงานสถิติการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

มหาวิทยาลัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	276	62.87
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	136	30.98
ศึกษาต่อต่างประเทศ	12	2.73
อยู่ระหว่างติดตามข้อมูล	15	3.42
รวม	439	100.00

จากสถิติเบื้องต้นพบว่า นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาลจำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 62.87 และศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 30.98 และศึกษาต่อต่างประเทศอีกจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 มหาวิทยาลัยรัฐบาลที่นักเรียนสอบเข้าได้มากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะที่นักเรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อได้มากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีนักเรียนที่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกให้เข้าเรียนในคณะแพทยศาสตร์จำนวน 17 คน

การเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยนับว่ามีความสำคัญมาก เริ่มตั้งแต่การทบทวนความรู้ของตน ทั้งที่เป็นเนื้อหาวิชาการและความรู้รอบตัว นอกจากนี้ ยังต้องรู้จักวางแผนการอ่านหนังสือ และที่สำคัญคือ ต้องทำตามแผนที่ตนเองได้วางไว้ และแล้วหนทางสู่ความสำเร็จในการเรียนจะไม่ใช่ว่าเรื่องยากอีกต่อไป อยู่ในวันนี้เราตั้งใจทำให้ดีที่สุดแล้วหรือยัง...

นายพสพล เจริญพร (อัสสัมชัญ 43837) นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ คงเป็นเรื่องแปลกหากจะบอกว่ามีเด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จากห้องโครงการ อสช.คนหนึ่ง สามารถสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะทางสายศิลป์ที่มีคะแนนสูงเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ และยังเป็นคณะในฝันของเด็กนักเรียนไทยอีกหลายคน ซึ่งแน่นอนว่าเส้นทางความสำเร็จในครั้งนี้เป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้นเท่านั้น แต่เบื้องหลังที่กว่าจะมาถึงจุดนี้ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ มีอุปสรรคให้ก้าวผ่านหน้าอุปการ

ชีวิตการเรียนช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายในรั้วแดงขาวนั้น เป็นช่วงเวลาที่น่าจดจำอีกช่วงหนึ่งของชีวิต เพราะนอกจากจะเต็มไปด้วยความมานะพยายามในการเรียนเหมือนเพื่อนคนอื่นๆ ในฐานะของนักเรียนห้องโครงการ อสช.แล้ว ยังต้องมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งทำให้ได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์ที่ไม่สามารถหาได้จากห้องเรียน เรียกได้ว่าเป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้เรามีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น เนื่องด้วยภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีมากกว่าเพื่อนคนอื่นๆ ดังนั้น ความรับผิดชอบจึงเป็นสิ่งสำคัญ และการแบ่งเวลาให้เป็นนั้นนับเป็นทางลัดสู่ความสำเร็จที่ต้องอาศัยความอดทนเป็นอย่างยิ่ง

การเรียนในห้องเรียนนั้นทำให้ผมเริ่มค้นพบตัวเองมากขึ้น เมื่อผมเริ่มมีความชื่นชอบวิชาด้านภาษาและสังคมศาสตร์ จึงเริ่มมองหาคณะที่สอดคล้องกับสิ่งที่ตัวเองชอบ นั่นก็คือ “คณะอักษรศาสตร์” ณ ตอนนั้นคิดเพียงว่าคงเป็นไปได้ที่จะสอบติดในคณะนี้ แต่ในเมื่อเราฝ่าฝันที่จะเข้าเรียนในคณะนี้แล้ว ก็ต้องพยายามให้ถึงที่สุด และแล้วความฝันนี้ก็กลายเป็นจริง ด้วยความขยันพากเพียรและความพยายาม ตลอดจนกำลังใจที่ได้รับจากคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู และเพื่อนๆ ทุกคน

“การเรียนในห้องเรียนนั้นทำให้ผมเริ่มค้นพบตัวเองมากขึ้น จึงเริ่มมองหาคณะที่สอดคล้องกับสิ่งที่ตัวเองชอบ นั่นก็คือคณะอักษรศาสตร์”

เมื่อได้เข้ามาเป็นนิสิตสนใจแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ผมได้เรียนรู้ก็คือ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ได้สอนแต่เพียงวิชาเกี่ยวกับภาษาอย่างที่หลายๆ คนเข้าใจ แต่เป็นคณะที่มุ่งเน้นสอนวิชาด้านมนุษยศาสตร์ นั่นคือวิชาที่ทำให้ได้เรียนรู้ถึงความเป็นมนุษย์อันประกอบไปด้วยภาษาต่างๆ ที่มนุษย์ใช้สื่อสาร ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ปรัชญา ศิลปะการละคร ฯลฯ ซึ่งการเรียนวิชาเหล่านี้จะทำให้เราเข้าใจถึงแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้น จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่บัณฑิตที่จบจากคณะนี้ไปแล้วหลายๆ ท่านประสบความสำเร็จเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและสร้างประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมือง และสิ่งที่ยิ่งเป็นเกียรติอันสูงสุดของคณะนั้นคือสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเคยเป็นนิสิตในคณะอักษรศาสตร์และสำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ด้วยเช่นกัน

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญ และคณะครูทุกท่าน ทั้งแผนกประถมและมัธยม ที่มีส่วนสำคัญในการบ่มเพาะต้นกล้าต้นนี้ตั้งแต่เล็กจนเติบโตใหญ่ ให้ประสบความสำเร็จในช่วงหนึ่งของชีวิตการศึกษา... ขอขอบคุณจากใจจริงครับ ”

นายพีชชากรณ กิจเสรี (อัสสัมชัญ 43630)
นิสิตคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (MDCU 68)

“ ช่วงชีวิตในรั้วแดง-ขาวแห่งนี้ ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิต ผมได้ทำกิจกรรมต่างๆ มากมาย เช่น กิจกรรมเชียร์และแปรอักษร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่มากๆ ผมรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของงานนี้ ช่วงเวลา 12 ปีที่ได้อยู่ในโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งนี้ ทำให้ผมผูกพันกับทุกๆ สิ่ง ทั้งโรงเรียน คุณครู และเพื่อนๆ ขอขอบคุณคุณครูที่สั่งสอนทั้งด้านวิชาความรู้ และการใช้ชีวิต รวมทั้งคอยให้คำแนะนำสิ่งต่างๆ ทำให้ผมเติบโตมาเป็น นิสิตแพทย์ในวันนี้ได้ ส่วนเพื่อนๆ ในโรงเรียนอัสสัมชัญนั้นเป็นเพื่อนที่คอยอยู่เคียงข้างกันตลอด ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ เมื่อผมก้าวออกไปจากรั้วแดง-ขาวแล้ว ทำให้ผมได้รู้ว่าเพื่อนอัสสัมชัญนั้นเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดในชีวิตของผม

เหตุผลที่ผมเลือกเรียนคณะแพทยศาสตร์นั้นประกอบด้วยหลายอย่าง เหตุผลหลักคือพ่อแม่เห็นว่าผมเรียนได้คะแนนดีมาโดยตลอด น่าจะสามารถสอบเข้าคณะนี้ได้ นอกจากนี้ อาชีพแพทย์ยังเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ทำให้เราได้มีโอกาสช่วยชีวิตผู้อื่นอยู่ทุกเมื่อ และยังเป็นอาชีพที่มั่นคงด้วย ผมจึงตั้งใจไว้ว่าเมื่อได้มีโอกาสก้าวเข้ามาเรียนในคณะนี้แล้ว ก็จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้เต็มที่ จะได้จบออกมาเป็นแพทย์ที่ดีให้ได้

นอกจากครอบครัวของผมจะสนับสนุนให้เรียนแพทย์แล้ว ยังคอยให้กำลังใจอยู่เคียงข้างเสมอ ทำให้ผมมีความอดทนและมีวินัย เพื่อที่จะก้าวผ่านอุปสรรคต่างๆ ไปให้ได้ ไม่ว่าจะทำการใดๆ หากเราได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว เราก็จะไม่เสียใจในภายหลัง ไม่ว่าจะผลลัพธ์ที่ออกมาจะเป็นอย่างไรก็ตาม

โดยสรุปแล้ว คณะแพทยศาสตร์เป็นคณะที่ดี เป็นแหล่งผลิตแพทย์ที่ดีออกสู่สังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในด้านการรักษาพยาบาลและการบริการด้านสาธารณสุข คาดว่าในอนาคตคณะแพทยศาสตร์คงจะมีอุปกรณ์การเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่านี้ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาในแวดวงการแพทย์ต่อไป ”

“ช่วงเวลา 12 ปีที่ได้อยู่ในโรงเรียนอันแสนอบอุ่นแห่งนี้ ทำให้ผมผูกพันกับทุกๆ สิ่ง ทั้งโรงเรียน คุณครู และเพื่อนๆ ขอบคุณคุณครูที่สั่งสอนทั้งด้านวิชาความรู้ และการใช้ชีวิต รวมทั้งคอยให้คำแนะนำสิ่งต่างๆ ทำให้ผมเติบโตมาเป็นนิสิตแพทย์ในวันนี้ได้”

โลกแห่งความรู้

มาสเตอร์อุทัย ธารีจิต

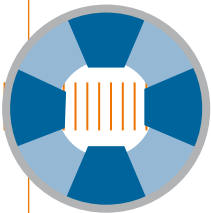
“ภูเก็ต”

ไข่มุกอันดามัน ครัวร์เมืองเก่า

ในประเทศไทยเมื่อพูดถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ภูเก็ต” แล้วหลายคนคงนึกถึงแต่สถานที่ท่องเที่ยวทางภาคเหนือเท่านั้น แต่สำหรับทางภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันนั้นกลับมี “ภูเก็ต” ชื่ออีกแห่งหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยวกันเป็นจำนวนมาก ด้วยเป็นภูที่มีหาดทรายขาวและน้ำทะเลใสสะอาด... ใช่แล้ว “ภูเก็ต” นั่นเอง

ไข่มุกอันดามัน
ครัวร์เมืองเก่า
นาถทรายรีทอง
ร่องวีร์ศรี
บารม้นหลวงพ่อแซม

คือคำขวัญประจำจังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ตเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของไทย คนส่วนใหญ่รู้จักภูเก็ตในฐานะเมืองท่องเที่ยวที่มีธรรมชาติสวยงาม เป็นเมืองแห่งความเจริญและเต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ จนกล่าวได้ว่าเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน

แต่ก่อนจะกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวเช่นทุกวันนี้ ภูเก็ตเป็นเมืองที่เติบโตมาจากแร่ดีบุก ดึงดูดให้คนหลังไหลเข้ามาทำเหมืองจำนวนมาก กลุ่มคนที่อพยพเข้ามามากที่สุดคือคนจีนฮกเกี้ยน และมีการผสมผสานทางวัฒนธรรมกับคนพื้นเมืองจนเกิดเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มที่เห็นได้ชัดคืออาคารสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส ตกแต่งด้วยศิลปะจีน-โปรตุเกส ขณะเดียวกันคนกลุ่มนี้ก็ยังรักษาวัฒนธรรมประเพณีของตนไว้ได้อย่างเหนียวแน่น เช่น พิธีไหว้บรรพบุรุษ ประเพณีถือศีลกินผักหรือกินเจที่สร้างชื่อเสียงให้ภูเก็ตเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

หลังจากการาคดีบุกตกต่ำลงจนสิ้นสุดยุคทองของเหมืองแร่ ภูเก็ตก็ได้รับการส่งเสริมให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเพื่อเป็นแหล่งรายได้ใหม่ด้วยสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะ มีหาดทรายยาวต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันตกของเกาะซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดและมีเกาะบริวารอีกหลายแห่งซึ่งเป็นแหล่งดำน้ำที่มีโลกใต้ทะเลสวยงาม

เครื่องแต่งกายของสตรีชาวจีน
มาเลย์ในภูเก็ต

นุ่นจำลองการทำน้เมืองแร่ในพิพิธภัณฑ์
น้เมืองแร่ภูเก็ต อำเภอกะทู้

“ชุดขอลด” ในภูเก็ต²

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาภูเก็ต
ช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม
จะได้เข้าร่วมพิธีถือศีลกินผัก
ที่ชาวภูเก็ตถือปฏิบัติมานานนับร้อยปี
ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด
จะชาวโพลนไปด้วยการนุ่งขาวห่มขาวของผู้คน
และหมอกควันธูปที่จุดบูชาเจ้าตามอ้าม
หรือศาลเจ้าที่มีอยู่มากมายหลายแห่ง

“ศาลเจ้ากะทู้” เป็นศาลเจ้าเก่าแก่ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของ
ประเพณีถือศีลกินผักสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ในช่วง
ประเพณีกินผักหรือกินเจ แต่ละคืนชาวจีนจะมาชุมนุม
ประกอบพิธีกรรมที่นี้ ในศาลเจ้ามีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิม
ซึ่งเป็นที่เคารพของคนที่เชื่อสายจีน

ศาลเจ้ากะทู้

ประเพณีถือศีลกินผัก³

แหล่งที่มาภาพ :
¹ <http://news.phuketindex.com/government/phuket-22-171995.html>
² <http://www.thaitripstoday.com>
³ <http://travel.thaiza.com>

ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาภูเก็ตปีละหลายล้านคน สร้างรายได้อย่างงดงามให้คนภูเก็ต จนประชากรมีรายได้เฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ แต่ผลกระทบที่ตามมาคือวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปจากเดิม ที่ดินมีราคาแพงขึ้น มีชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนทำกิจการ โรงแรมและสถานบริการต่างๆ รวมทั้งมีนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกมาเยือน ทำให้ภูเก็ตกลายเป็นเมืองฝรั่ง ค่าครองชีพก็สูงขึ้นมาก จนคนไทยหลายคนรู้สึกว่าเป็นไข่มุกอันดามันที่มูลค่าเกินกว่าจะเอื้อมถึง

ประเพณีถือส่วกันผัด

เป็นประเพณีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของภูเก็ต ช่วงที่มีประเพณีนี้โรงแรมและที่พักต่างๆ จะเต็มไปด้วยนักท่องเที่ยว ทั้งที่มารอชมอิทธิปาฏิหาริย์ของเหล่าม้าทรง และมาร่วมถือศีลกินผักเพื่อชำระกายและจิตใจให้สะอาดผ่องใส พิธีจะเริ่มประมาณเดือนกันยายน - ตุลาคม ที่อ่ามหรือศาลเจ้าต่างๆ โดยเฉพาะที่อ่ามกะทู้ เนื่องจากเก่าแก่กว่าแห่งอื่น

ก่อนถึงวันงาน ชาวบ้านจะยกเสาโกเต้งขึ้นตั้งที่หน้าอ่าม แขนวตะเกียงน้ำมันแก้วดวงไว้ที่ยอดเสาเพื่ออัญเชิญเทพสำคัญมาเป็นประธานในพิธี วันรุ่งขึ้นประเพณีกินผักมือแรกจึงเริ่มขึ้น จากนั้นตอนบ่ายของวันที่ 3 จะมีพิธีปล่อยร่างทรงผีทหารออกรักษาการณบริเวณงานและมีการเลี้ยงอาหารแก่ทหารเหล่านี้ ตกตอนหัวค่ำขบวนม้าทรงจะออกจากอ่ามไปอัญเชิญผู้ถือบวชชื่อนเกิดและบวชชื่อนตาย ชาวบ้านจะออกมาขอพรจากเทพองค์ต่างๆ ซึ่งอยู่ในร่างม้าทรง

คืนวันที่ 5 ก็มาถึงพิธีที่นักท่องเที่ยวรอคอย นั่นก็คือเหล่าม้าทรงนับร้อยเข้าทรงอีกครั้ง เพื่อแสดงอภิหารต่างๆ เช่น ปีนบันไดมิด เดินบนสะพานตะปู อาบน้ำมันร้อน ฯลฯ สร้างความตื่นตาให้แก่ผู้ชม

คืนวันที่ 7 มีการเข้าทรงอีกครั้งในพิธีบวงสรวงดาวเคราะห์เจ็ดดวง โดยมีพิธีกรรมใหญ่คือการแห่พระ เมื่ออัญเชิญเทพประทับร่างทรงแล้ว ม้าทรงจะสำแดงอิทธิฤทธิ์แตกต่างกันไป ซึ่งส่วนใหญ่เน้นไปที่การทรมานตนเอง หลังจากนั้นจะตั้งขบวนและเดินจากอ่ามไปตามถนนจนถึงสระน้ำบริเวณสะพานหิน ระหว่างทางชาวบ้านจะตั้งโต๊ะบูชาที่หน้าบ้าน เมื่อขบวนผ่านก็จะอัญเชิญเทพที่ตนเคารพและรับเครื่องเซ่น และบางบ้านอาจจุดประทัดต้อนรับด้วย

ในวันสุดท้าย ม้าทรงจะลุยไฟบนกองถ่านที่ติดไฟแดงฉาน เป็นทางยาวกว่า 5 เมตร มีการจุดประทัดและดอกไม้ไฟโยนใส่ม้าทรงเสียงดังลั่นสนั่นเมือง ตลอดเส้นทางตลอดบอวลไปด้วยควันจนแทบหายใจไม่ออก รวากับอยู่ท่ามกลางสนามรบ เมื่อถึงเวลาที่เที่ยงคืน ผู้เข้าร่วมพิธีและคณะกรรมการจัดงานจะประกอบพิธีส่งเสด็จเทพเจ้า เป็นอันเสร็จพิธี

ย่านตึกเก่า

เมื่อเข้าสู่เขตเทศบาลนครภูเก็ต สิ่งแรกที่สะดุดตาผู้มาเยือนคือตึกเก่าที่ตั้งตระหง่านอยู่ในย่านการค้าเก่าแก่ของเมือง ตึกเหล่านี้มีอายุนับร้อยปี และมีลักษณะสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานศิลปะตะวันตกและตะวันออก “ชิโน-โปรตุกีส” ได้อย่างกลมกลืน นับเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นของเมืองภูเก็ต ย่านที่มีอาคารเก่าแก่หนาแน่นคือถนนถลาง ถนนกระบี่ ถนนตีบุก และถนนยาวราชในอำเภอเมืองภูเก็ต

บ้านตระกูลตันทวนษ์

เป็นอาคารเลขที่ 20 บนถนนกลาง (ติดกับศาลเจ้าไหหลำ) เป็นอาคารเดียวที่ยังมีสภาพสมบูรณ์ เป็นบ้านของอ่องบันเทียม พ่อตาของพระพิทักษ์ชินประชา อดีตนายเหมืองแร่ดีบุก เดิมเคยเป็นสำนักงานดำเนินกิจการโพยก๊วน (บริการส่งเงินกลับประเทศจีน) และรับซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ปัจจุบันเป็น China Inn Cafe & Restaurant

บ้านชินประชา

สร้างขึ้นใน พ.ศ. 2466 (ค.ศ. 1903) หรือในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 โดยพระพิทักษ์ชินประชา (ตันมาเสียง) บิดาของท่านคือ หลวงบำรุงเงินประเทศ (ตันเนียวอี้) เป็นชาวฉนวนทลฮกเกี้ยน ประเทศจีน รับราชการทหารในตำแหน่ง “บู๊เต็กจกุน” ต่อมาท่านตันเนียวอี้ได้เดินทางมายังประเทศไทยใน พ.ศ. 2397 (ค.ศ. 1854) หรือในปลายสมัยรัชกาลที่ 4 และได้ประกอบกิจการทำเหมืองแร่ดีบุกที่เกาะภูเก็ต รวมถึงกิจการค้าขายที่เกาะปีนัง โดยใช้ชื่อทางการค้าว่า “เหลียนหมี่”

พระพิทักษ์ชินประชา (ตันมาเสียง) บุตรของท่านตันเนียวอี้ ถือกำเนิดที่เกาะภูเก็ตใน พ.ศ. 2426 (ค.ศ. 1883) เมื่ออายุได้ 20 ปี ท่านได้สร้างบ้านชินประชาตามแบบซิโน-โปรตุเกสเป็นหลังแรกของจังหวัดภูเก็ต หรือที่เรียกกันว่า “อั่งม้อเหลา” เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษในเมืองจีน วัสดุส่วนอื่นของบ้านนั้นส่วนใหญ่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เนื่องจากการค้าขายทางเรือผ่านเกาะปีนังมายังภูเก็ตในสมัยนั้นเฟื่องฟู เช่น รั้วบ้านจากฮอลแลนด์ กระเบื้องปูพื้นจากอิตาลี ฯลฯ ปัจจุบัน “บ้านชินประชา” มีอายุกว่า 109 ปี และมีทายาทสืบทอดเป็นรุ่นที่ 6 แล้ว

ถนนกลางและถนนกระบี่

ถนนทั้งสองสายยาวต่อเนื่องเป็นระยะทางกว่า 1 กิโลเมตร เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าสำคัญของภูเก็ต ร่องรอยความเจริญในอดีตยังคงปรากฏให้เห็น โดยเฉพาะถนนกลางซึ่งเป็นแหล่งร้านขายผ้าของแขกปากีสถานและคนจีน รวมถึงร้านทอง ร้านโชห่วย และร้านอาหาร นอกจากนี้ ยังมีอาคารสำนักงานและนิवासถานของตระกูลนายเหมืองแร่สำคัญหลายตระกูล ตลอดจนผังถนนมีอาคารแบบซิโน-โปรตุเกสที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 5 ตั้งอยู่เรียงราย

โอ้อั่ว

อาหารพื้นถิ่น

“โอ้อั่ว” เป็นของหวานคล้ายวุ้น
ทำจากกล้วยน้ำว้า
และเม็ดโอ้อั่วของจีน
มีสรรพคุณแก้ร้อนในกระหายน้ำ
เวลากินใส่น้ำแข็งใส
ราดน้ำเชื่อมหอมกลิ่นนมแมว
หาชิมได้เฉพาะที่ซอยสุนอุทิศ
กับย่านหล่อโรงในตัวเมืองภูเก็ตเท่านั้น

แหลมพรหมเทพ

มาเที่ยวภูเก็ตทั้งที่ถ้าไม่ได้มาชมพระอาทิตย์ตกดินที่แหลมพรหมเทพถือว่ามาไม่ถึงภูเก็ต ด้วยเป็นสถานที่
ท่องเที่ยวยอดฮิตของจังหวัดภูเก็ต และได้ชื่อว่าเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกดินที่สวยงามที่สุดในเมืองไทย นอกจากนี้
ยังถูกจัดให้เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวของโครงการมหัตถจริยเมืองไทย 12 เดือน 7 ดาว 9 ตะวัน โดยการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทยอีกด้วย แหลมพรหมเทพอยู่ทางตอนใต้สุดของเกาะภูเก็ต นักท่องเที่ยวควรเดินทางขึ้นไป
แต่เนิ่นๆ ในช่วงเย็นจะได้ชมพระอาทิตย์ตกได้ทันเวลา บริเวณเหนือแหลมพรหมเทพขึ้นไปจะมีที่สำหรับจอดรถ
ซึ่งอยู่บนหน้าผาสูงริมทะเล จากจุดนี้เราจะมองเห็นแหลมพรหมเทพทอดยาวออกไปในทะเล รวมถึงสามารถ
มองเห็นเกาะแก่งน้อยและเกาะแก่งใหญ่อยู่ด้านหน้า ส่วนด้านขวาเป็นหาดในหานและเกาะมัน และด้านซ้ายเป็น
เกาะในยะ

จากจุดนี้มีทางเดินลงเขาไปจนถึงแหลมพรหมเทพซึ่งเป็นสถานที่ชมพระอาทิตย์ตกได้ ซึ่งนอกจากจะเป็น
จุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม สะท้อนความยิ่งใหญ่ของท้องทะเลที่ส่องประกายต้องแสงแดดระยิบระยับในมุม
360 องศาแล้ว ยังเป็นที่ตั้งของประภาคารกาญจนาภิเษกซึ่งเป็นหอคอยสูง 50 ฟุต ในเวลากลางคืนจะเปิดไฟ
ส่องให้สัญญาณกับเรือที่กำลังแล่นอยู่กลางทะเล และเป็นสถานที่รายงานเวลาพระอาทิตย์ตกของประเทศไทย
ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยอีกด้วย

“เปาะเปี๊ยะสด” เป็นอาหารจีนฮกเกี้ยน
เอกลักษณ์หนึ่งของจังหวัดภูเก็ต
มีขายบริเวณสี่แยกถนนเยาวราชตัดกับถนนตีบุก

เปาะเปี๊ยะสด

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เกิดคลื่นยักษ์สึนามิพัดเข้าฝั่งใน 6 จังหวัดภาคใต้ที่มีพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ได้รับความเสียหายมากที่สุด แต่ปัจจุบันภูเก็ตได้ฟื้นคืนสภาพเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแถบชายฝั่งทะเลอันดามันอีกครั้งหนึ่ง พร้อมให้นักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลกแวะเวียนมาเยี่ยมชม

บริเวณทะเลด้านหน้าของโรงแรม Le Meridien ซึ่งถูกคลื่นยักษ์สึนามิพัดเข้าใส่ มีผู้ถ่ายคลิปวิดีโอบันทึกภาพได้ที่ชั้นสามของโรงแรมนี้

โลกแห่งความรู้

มีสณัฐรี เจริญเกียรติบรร

ไฮพาเทีย แห่งอเล็กซานเดรีย

เมื่อกล่าวถึงประวัติศาสตร์ทางด้านคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับนักคณิตศาสตร์ในยุคโบราณ จะพบว่า “ไฮพาเทีย” (Hypatia: ค.ศ. 370 - 415) เป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักคณิตศาสตร์หญิงคนแรกของโลก และยังเป็นนักปรัชญาอีกด้วย เธอเกิดและอาศัยอยู่ที่เมืองอเล็กซานเดรีย ประเทศอียิปต์ ซึ่งเป็นเมืองที่อเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นผู้สร้าง ในสมัยนั้นอเล็กซานเดรียเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่ มีโรงเรียนและห้องสมุดมากมาย สามารถดึงดูดนักศึกษาจากทั่วทุกมุมโลกให้เดินทางเข้ามาศึกษาศิลปวิทยาการ ณ เมืองแห่งนี้

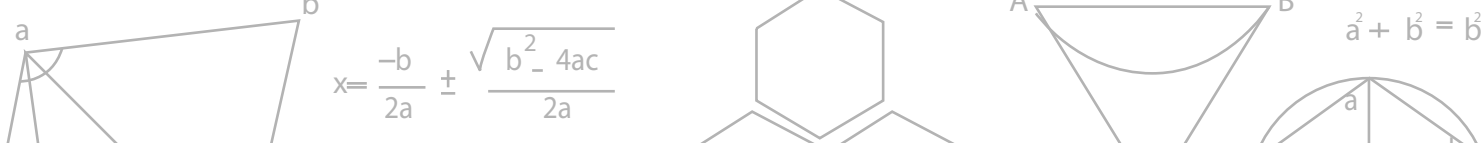
ไฮพาเทียเป็นบุตรสาวของธีออน (Theon) ซึ่งเป็นนักคณิตศาสตร์และนักดาราศาสตร์ และเป็นครูสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัย Alexandria Museum เขาเล็งเห็นว่าบุตรสาวของเขามีความเฉลียวฉลาด และมีความสนใจในการศึกษาหาความรู้ จึงตัดสินใจถ่ายทอดวิชาความรู้ที่มีให้แก่ไฮพาเทียด้วยตนเอง แม้ว่าในสมัยนั้นจะไม่นิยมส่งเสริมให้ผู้หญิงได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับผู้ชายก็ตาม นอกจากนี้ เขายังอนุญาตให้ไฮพาเทียเดินทางไปศึกษาหาความรู้ที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซอีกด้วย

ด้วยความที่ธีออนเป็นคนที่รักคณิตศาสตร์ สิ่งเหล่านี้จึงได้ถูกถ่ายทอดไปสู่บุตรสาวอย่างเต็มเปี่ยม ไฮพาเทียจึงมีความรักและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์มาก จนสามารถสร้างชื่อเสียงทางด้านคณิตศาสตร์ได้ในขณะที่ยังมีอายุน้อย เธอมีความเชื่อในหลักการคิดหาเหตุและผลโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ของกรีก ซึ่งต้องอาศัยการสังเกตและการทดลอง เป็นความจริงที่แน่นอนที่สามารถพิสูจน์ได้ เธอไม่เชื่อว่าศาสนาสามารถอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างได้ เธอจึงไม่สนใจนับถือศาสนาคริสต์เหมือนผู้คนทั่วไปในยุคนั้น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ศาสนจักรมีบทบาทมากในจักรวรรดิโรมัน ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาวคริสต์เดียวกับกลุ่มคนที่ศรัทธาในลัทธิต่างๆ ของนักปรัชญาชาวกรีก ซึ่งถูกเรียกว่าเป็นคนนอกศาสนา

ตามตำนานกล่าวไว้ว่า ไฮพาเทียไม่ได้เป็นเพียงแค่นักคณิตศาสตร์ แต่ยังเป็นคนที่สวย มีเสน่ห์ และถ่อมตัว เธอเจริญรอยตามพ่อของเธอ คือเป็นครูสอนคณิตศาสตร์และปรัชญาที่มหาวิทยาลัย Alexandria Museum ซึ่งในเวลาไม่นานนัก เธอก็ได้เป็นหนึ่งในนักบรรยายที่มีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีนักศึกษามากมายเดินทางมาจากสถานที่ห่างไกล เพียงเพื่อที่จะได้ฟังเธอบรรยาย โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ที่เธอสอน นอกจากนี้ เธอยังได้ผลิตผลงานทางคณิตศาสตร์ร่วมกับบิดาของเธอ คือ “หนังสือเรขาคณิตของยุคลิด” (The Geometry of Euclid of Alexandria) ยังไม่นับรวมผลงานที่เธอผลิตขึ้นเองอีกมากมาย แต่ได้สูญหายไปในช่วงศตวรรษที่ 7 จากเหตุการณ์ที่ผู้รุกรานชาวอาหรับเข้ามาก่อเหตุเผาห้องสมุดของเมืองอเล็กซานเดรีย

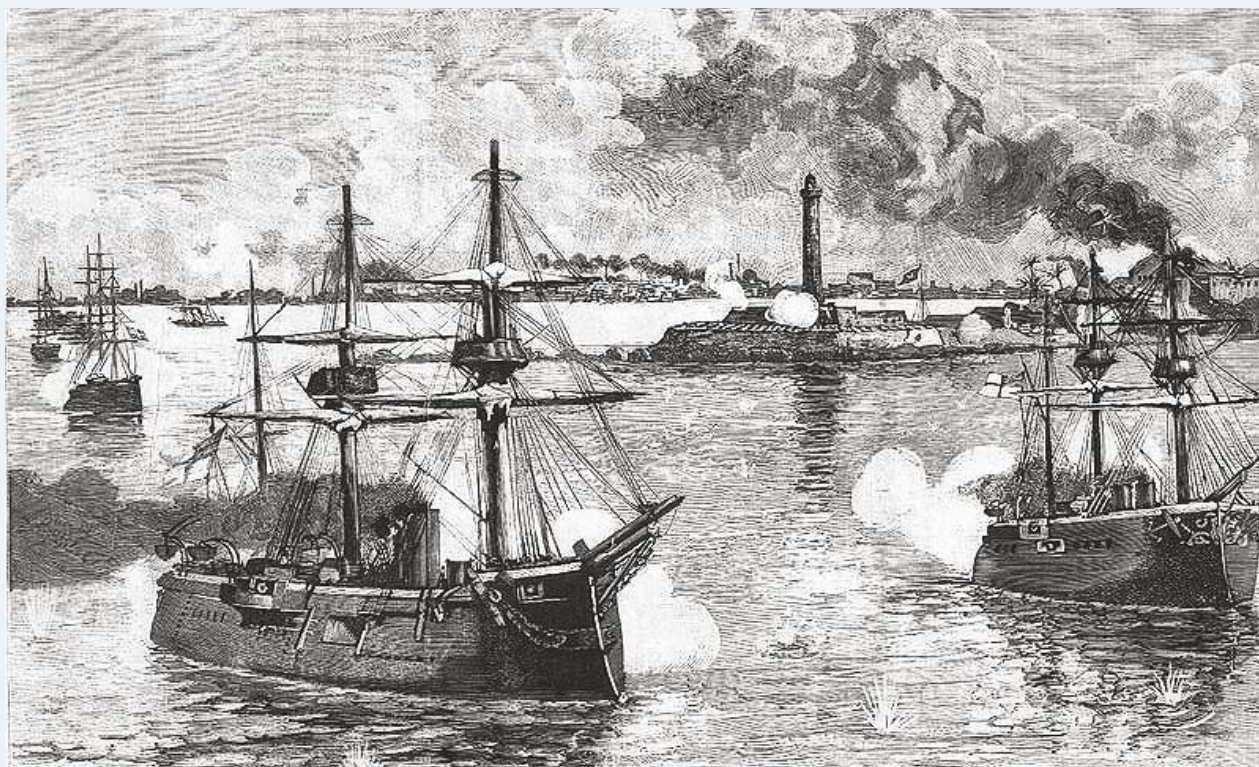
ตัวอย่างผลงานที่สำคัญของไฮพาเทีย ได้แก่ บทวิจารณ์ภาคตัดกรวยของอะโพลโลเนียส (Apollonius's Conic Sections) และพีชคณิตของดิโอแฟนตัส (Diophantus's Arithmetica) ซึ่งเป็นสองนักคณิตศาสตร์

ชาวกรีกที่มีชื่อเสียงมากในประวัติศาสตร์ของวิชาคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ ไฮพาเทียยังทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการหนังสืออัลมาเจสต์ (Almagest) ซึ่งเป็นผลงานชิ้นสำคัญทางด้านดาราศาสตร์ของปโตเลมี (Ptolemy) นักคณิตศาสตร์และนักดาราศาสตร์ชาวกรีก อีกหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งความภาคภูมิใจของไฮพาเทีย คือลูกศิษย์คนสำคัญของเธอที่ชื่อ "ซินนีซิส" แห่งไซรีนี (Synesius of Cyrene) ซึ่งต่อมาได้ดำรงตำแหน่งบิชอปแห่งปโตเลเมส (Bishop of Ptolemais) ศิษย์ผู้นี้ได้กล่าวชื่นชมไฮพาเทียไว้ว่า นอกจากคณิตศาสตร์ และปรัชญาแล้ว ไฮพาเทียยังมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ในการประดิษฐ์เครื่องมือต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ทางด้านดาราศาสตร์และฟิสิกส์ได้อีกด้วย เพราะเขาเคยเขียนจดหมายไปขอคำแนะนำในการประดิษฐ์เครื่องมือทางด้านวิทยาศาสตร์จากเธอ ซึ่งก็คือแอสโทรโลบ (Astrolabe) และไฮโดรสโกป (Hydroscope)

นอกจากไฮพาเทียจะทำหน้าที่สอนวิชาคณิตศาสตร์และปรัชญาที่มหาวิทยาลัย Alexandria Museum แล้ว เธอยังเป็นผู้นำของโรงเรียนลัทธินิวพลาโตนิซึม (The Neo-Platonic School of Philosophy) และอยู่ในกลุ่มผู้ต่อต้านศาสนจักร หรือที่เรียกว่าพวกนอกรีต ส่งผลให้ในบั้นปลาย เธอถูกฆ่าตายอย่างโหดเหี้ยมโดยกลุ่มคนที่คลั่งศาสนา ในวันหนึ่งขณะที่เธอนั่งรถม้าเพื่อเดินทางกลับที่พักหลังจากเลิกงาน เชื่อกันว่าสาเหตุหนึ่งของการฆาตกรรมไฮพาเทียอาจเกี่ยวข้องกับประเด็นทางการเมือง เพราะเธออาจก้าวเข้ามามีอำนาจครอบคลุมนเมืองอเล็กซานเดรียได้ในที่สุด ภายหลังการตายของไฮพาเทีย ลูกศิษย์ของเธอจำนวนมากได้อพยพออกจากเมืองอเล็กซานเดรียไปอยู่ที่กรุงเอเธนส์แทน เพราะกลัวจะถูกฆาตกรรมเช่นเดียวกับอาจารย์ และนับแต่นั้นมา ความเจริญรุ่งเรืองของคณิตศาสตร์ในเมืองอเล็กซานเดรียก็ได้ปิดฉากลงเช่นกัน

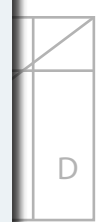
แหล่งข้อมูล :

Barry Max Brandenberger, Jr. **Mathematics Volume 2.** Macmillan Reference USA: 2002.

David M. Burton. **The History of Mathematics: An Introduction, Sixth Edition.** McGraw-Hill Companies, Inc.: 2007.

Leonard C. Bruno. **Math and Mathematicians: The History of Math Discoveries Around the World Volume 1 A - H.** Farmington Hills USA: 1999.

Theoni Pappas. **Mathematical Scandals.** Wide World Publishing/Tetra, San Carlos: 1999.

+ b²

บุบผคนแก้ว

เด็กชายอัคริต วาจาพัฒนา เลขประจำตัว 51272 ชั้น EP-P. 6/1

BRAND'S Brain

INTERNATIONAL CHALLENGE

6th

BRAND'S
FOUR STARS

IQ Word Up

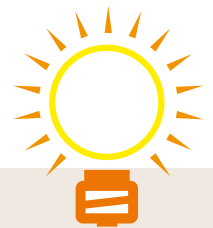
ฝึกสมอง ประลองภาษา พัฒนาความรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
ส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันรายการแบรนด์ครอสเวิร์ดเกมส์ชิงแชมป์ประเทศไทย
และนานาชาติ ครั้งที่ 27 ชิงถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ประจำปี 2555 และแบรนด์ซูโดกุชิงแชมป์ประเทศไทยและนานาชาติ ครั้งที่ 6
ชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ระหว่างวันที่
23 - 24 มิถุนายน 2555 ณ รอยัลพารากอนฮอลล์ ศูนย์การค้าสยามพารากอน
ในครั้งนี้นักเรียนอัคริต วาจาพัฒนา นักเรียนระดับชั้น EP-P. 6/1 ได้รับ
รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขัน IQ Word Up รับถ้วยรางวัลพร้อมทุนการศึกษา
2,000.- บาท อัคริตได้เปิดเผยถึงความรู้สึกจากการเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้
และนำมาเล่าสู่กันฟังถึงชาวอัสสัมชัญทุกคน...

ผมรู้จัก IQ Word Up เพราะมีสโลโก้เป็นสัญลักษณ์เป็นผู้ชักชวนให้ผมลองเล่นดู เพราะมีสโลโก้เห็นว่าผมชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ IQ Word Up เป็นการตอบคำถามความรู้รอบตัวเป็นภาษาอังกฤษ ในการแข่งขัน 27th Brands Brain International Challenge 2012 ที่ศูนย์การค้าสยามพารากอน เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2555 ผมได้มีโอกาสเป็นตัวแทนของโรงเรียน และเป็นการแข่งขันครั้งแรกของผมด้วย ในรอบแรกผู้เข้าแข่งขันจะต้องทำข้อสอบข้อเขียนจำนวน 60 ข้อ ภายในเวลา 45 นาที แบ่งเป็นคำถามภาษาอังกฤษ 45 ข้อ และคำถามความรู้ทั่วไปเป็นภาษาไทย 15 ข้อ เพื่อคัดเลือกผู้ทำคะแนนสูงสุด 8 คน มาแข่งขันตอบคำถามในรอบที่สองบนเวที

ในการแข่งขันรอบแรก ผมได้อันดับที่ 6 จากผู้เข้าแข่งขันทั้งหมด 58 คน จากนั้นผมต้องขึ้นไปตอบคำถามบนเวที 10 คำถามในรอบชิงชนะเลิศ แบ่งเป็นหมวดคำถาม Spelling, Missing Word, Crossword Clues, Multiple Choice และคำถามความรู้รอบตัวเป็นภาษาไทยอย่างละ 2 ข้อ รวม 10 คะแนน การแข่งขันในรอบนี้มีพิธีกรเป็นผู้ถามคำถามเป็นประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้แข่งขันต้องใช้ทักษะในการฟังและความรู้ทางหลักภาษาร่วมด้วย ผู้ที่ทำคะแนนได้สูงสุดจะเป็นผู้ชนะ ซึ่งผมได้รับคะแนนจากการตอบคำถาม 8 คะแนน จึงได้รับรางวัลชนะเลิศ พร้อมทุนการศึกษา 2,000.- บาท

IQ Word Up เป็นอย่างไร หลายท่านคงอยากจะทราบใช่ไหมครับ ว่าแนวคำถามในแต่ละหมวดคำถามเป็นอย่างไร ผมจึงขอหยิบยกตัวอย่างคำถามดังต่อไปนี้ครับ

1. Spelling: We must concentrate on our work.

พิธีกรชาวต่างชาติอ่านประโยค แล้วให้เราเขียนคำที่กำหนด เช่น ให้สะกดคำว่า “concentrate” โดยต้องเขียนคำตอบบนกระดานไวท์บอร์ดเล็กๆ ที่ทุกคนได้รับ จากนั้นจะมีเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อให้คะแนน

2. Missing Word: I must go to the bank because I have ___ out of money.

Missing Word = 3 letters คำตอบคือ “run”

หมายเหตุ : คำถามในหมวดนี้ต้องอาศัยความรู้ด้านหลักภาษาร่วมด้วย

3. Crossword Clues: To have the same opinion (a_____)

Begin with the letter “a” คำตอบคือ “agree”/“accord”

4. Multiple Choice: A person who does not mind waiting is.....

- a) patient
- b) impatient
- c) impolite

คำตอบคือ ข้อ a) patient (adj. แปลว่า อุตทน)

* ถ้าเป็นคำนามจะแปลว่า “ผู้ป่วย”

5. ความรู้รอบตัว เช่น ถนนเส้นใดมุ่งสู่ภาคใต้

- ก. ถนนเพชรเกษม
 - ข. ถนนพหลโยธิน
 - ค. ถนนมิตรภาพ
- คำตอบคือ ข้อ ก. ถนนเพชรเกษม

IQ Word Up ไม่ยากอย่างที่คิด เพียงแต่มีความรู้รอบตัวชอบอ่านและชอบฟังภาษาอังกฤษก็สามารถเล่นได้ ลองมาฝึกเล่นและเรียนรู้ไปพร้อมกันนะครับ

เรียนรู้ บูรณาการ

คณะครูผู้สอนโครงการ อสช. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(วิชาสังคมพื้นฐาน)

อิสรภาพจากการเรียนรู้แบบบูรณาการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (วิชาสังคมศึกษาพื้นฐาน) ร่วมมือกับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ชีววิทยา และเคมีวิทยา) เปิดโอกาสให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฝึกทักษะการคิด การระดมสมอง การค้นคว้า และการตั้งคำถาม เพื่อจัดทำแบบทดสอบ และนำไปจัดกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาแบบบูรณาการระดับความรู้อื่นพื้นฐานให้แก่น้องๆ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผลจากการที่คณะครูเปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองในครั้งนี้ ก่อให้เกิดผลในเชิงบวกกับนักเรียน เพราะนักเรียนมีอิสรภาพทางการเรียน และเกิดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

Alternative Learning

นายวรารุณ เนาถาวร (44612) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2555 ผมและสมาชิกกลุ่ม ACPD อีก 7 คน ได้จัดการแข่งขันตอบปัญหาเชิงบูรณาการความรู้ขึ้น ต่อมาในวันที่ 2 มีนาคม กลุ่มของผมได้ร่วมกับกลุ่ม ACKP และกลุ่ม AC Society เพื่อสรรหานักเรียนที่มีความรู้และความเข้าใจในวิชาสังคมศึกษาและวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด

การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ ทำให้ผมได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่างที่มากกว่าการนั่งเรียนในห้องเรียน ดังนี้

ด้านความรู้ ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการคิดคำถามเพื่อใช้ถามนักเรียนที่เข้าแข่งขัน นอกจากนี้ยังเป็นการทบทวนเนื้อหาบทเรียนที่ได้เรียนมาอีกด้วย

ด้านทักษะ ได้ฝึกทักษะความเป็นผู้นำที่สมบูรณ์แบบ ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ทักษะการทำงานเป็นทีม เพราะถ้าขาดทักษะอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว การทำงานจะไม่ราบรื่น หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้

ด้านคุณลักษณะ ฝึกความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ และที่สำคัญที่สุดคือ การอุทิศตนเพื่อสังคม เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้นักเรียนที่เข้าแข่งขันได้รับความรู้จากการตอบปัญหาแบบบูรณาการ

นายธนเลิศ ด้สมเลิศ (44562) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

การจัดกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาเชิงบูรณาการด้านวิชาการในครั้งนี้ ทำให้ผมได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก และนับเป็นประสบการณ์ที่มีค่ามากสำหรับผม

ประโยชน์ที่ผมได้รับจากการจัดกิจกรรมนี้มีมากมาย เช่น ทำให้ผมได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ฝึกทักษะการตั้งโจทย์วิชาการต่างๆ ฝึกการทำงานอย่างมีระบบร่วมกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม ฝึกทักษะการเป็นผู้นำ ความมีระเบียบวินัย รวมถึงความตรงต่อเวลา เป็นต้น แม้ว่าการจัดกิจกรรมในครั้งนี้จะมีอุปสรรคอยู่มาก แต่ผมก็รู้สึกพอใจกับการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ค่อนข้างมาก เพราะกิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง และยังช่วยส่งเสริมให้พวกเราเติบโตไปเป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป และผมมั่นใจว่าชาวอัสสัมชัญจะได้มีโอกาสจัดกิจกรรมดีๆ เช่นนี้อีกอย่างแน่นอน

นายธัญพงศ์ มหาวล (49624) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

ผมเป็นหนึ่งในสมาชิกกลุ่ม Assumption College for Permanently Development หรือ ACPD และได้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มจัดการแข่งขันตอบปัญหาบูรณาการวิชาสังคมศึกษา ชีววิทยา และเคมีวิทยา ให้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การจัดการแข่งขันครั้งนี้ไม่เพียงแต่ผู้เข้าแข่งขันจะได้รับประโยชน์เท่านั้น แต่ผมและเพื่อน ๆ ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน

ด้านความรู้ “ความรู้” ต้องเกิดจากการเรียนรู้ เรียนรู้จากปัญหา เรียนรู้จากอุปสรรค เรียนรู้จากการลงมือทำ เช่น การจัดการแข่งขันต้องใช้สถานที่ ก็เกิดปัญหาว่าจะใช้สถานที่ใด ดังนั้น ผมจึงต้องศึกษาสถานที่แต่ละแห่งในโรงเรียนว่ามีขนาดเท่าใด มีใครใช้สถานที่ในเวลาตรงกับการแข่งขันหรือไม่ หรือเวลาที่ใช้สถานที่นั้นน้อยเพียงใด จากนั้นก็ต้องทำเรื่องขอใช้สถานที่ พร้อมประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนที่เข้าร่วมรายการแข่งขันทราบสถานที่และเวลาในการแข่งขัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนทำให้เกิดการเรียนรู้จากการลงมือทำ รู้วิธีการใช้บริการสถานที่ รู้จักการใช้ทรัพยากรโรงเรียนให้คุ้มค่า รู้วิธีการจัดการแข่งขัน และรู้วิธีการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

ด้านทักษะ โดยเฉพาะทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งอาจเกิดจากการบริหารจัดการที่ไม่ดี การตัดสินใจผิดพลาด หรือเหตุการณ์อันไม่คาดคิด เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ต้องใช้ความรู้เพื่อนำไปสู่ทักษะการวางแผน การแก้ปัญหา ตลอดจนแนวทางการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

ด้านคุณลักษณะ ข้อคิดที่ได้จากการทำงานครั้งนี้ที่เห็นได้ชัดคือ ความสามัคคีในการทำงานเป็นหมู่คณะ การจัดการแข่งขันคงไม่อาจเกิดขึ้นได้ หากทุกคนไม่ลงมือทำงาน หรือมีคนทำงานเพียงคนเดียว นอกเหนือจากความสามัคคีแล้ว ยังได้ข้อคิดในเรื่องของการเป็นรุ่นพี่ที่ดี เนื่องจากการจัดกิจกรรมครั้งนี้ ทำให้พวกเราได้พบกับน้องๆ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นจำนวนมาก เราจึงต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่น้องๆ เช่น ไม่ส่งเสียงดังขณะการแข่งขัน ให้ความช่วยเหลือน้องในด้านต่างๆ รวมไปถึงการวางตัวเป็นกลาง ใช้มาตรฐานเดียวกับตรวจคำตอบของผู้เข้าแข่งขัน เป็นต้น

นายเจตดนัย อุดมรสรยา (44741) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

ทุกๆ วันผมหนึ่งเรียนไปตามปกติ ไม่เคยทำอะไรพิเศษ... ผมเรียนตามปกติ เพื่อหวังคะแนนที่ดีหวังจะได้รับทุนการศึกษา และได้เข้าเรียนในคณะที่ต้องการ ไม่เคยมีความคิดจะทำอะไรที่แตกต่าง...

แต่แล้ววันหนึ่ง มีสภุภคณูญญาได้ให้พวกเราจัดการแข่งขันตอบปัญหาบูรณาการความรู้ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เหตุการณ์ปัจจุบัน และโครงการในพระราชดำริ ในตอนแรกผมคิดว่าการออกข้อสอบเป็นเรื่องง่ายๆ เปิดหนังสืออ่าน แล้วนำเนื้อหาออกมาออกข้อสอบเท่านั้น

แต่เมื่อเริ่มลงมือทำจริงๆ ผมถึงได้รู้ว่าการออกข้อสอบนั้นยากมาก เราต้องมีความรู้ในวิชาที่จะออกข้อสอบเป็นอย่างดี โดยปกติแล้วผมกล้าคิดวิเคราะห์และแสดงความเห็น แต่กลับไม่มั่นใจในการออกข้อสอบแนวคิดวิเคราะห์ เพราะบางอย่างผมอาจรู้ไม่หมด ที่สำคัญหลังจากการตอบปัญหาแต่ละรอบเสร็จสิ้นต้องมีการเฉลย ในการแข่งขันตอบปัญหาคครั้งนี้ พวกเราเปรียบเสมือน “ครู” ที่ต้องมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี ดังนั้น ประโยชน์สำคัญที่ผมได้รับคือ การทบทวนหนังสือแบบใหม่เป็นการทำความเข้าใจ ลองตั้งข้อสงสัยเอง ศึกษาเอง และตอบปัญหาด้วยตัวเอง ซึ่งการทำความเข้าใจกับเนื้อหา ไม่ใช่ “การจำ” อย่างที่เคยทำให้ผมได้ความรู้มากกว่าการนั่งอ่านหนังสือสอบมากมาย

ทักษะสำคัญที่ผมได้รับจากกิจกรรมนี้คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และการออกโจทย์ในหลากหลายรูปแบบ การช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดจากแผนงานไม่ลงตัว และฝึกความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

สำหรับสิ่งที่เราได้มีโอกาสทำให้น้องๆ ของพวกเรา คือ ความรู้สำหรับเตรียมตัวในการเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นี่คือนี่คือสิ่งสำคัญที่สุดที่เราได้อุทิศเพื่อสังคม

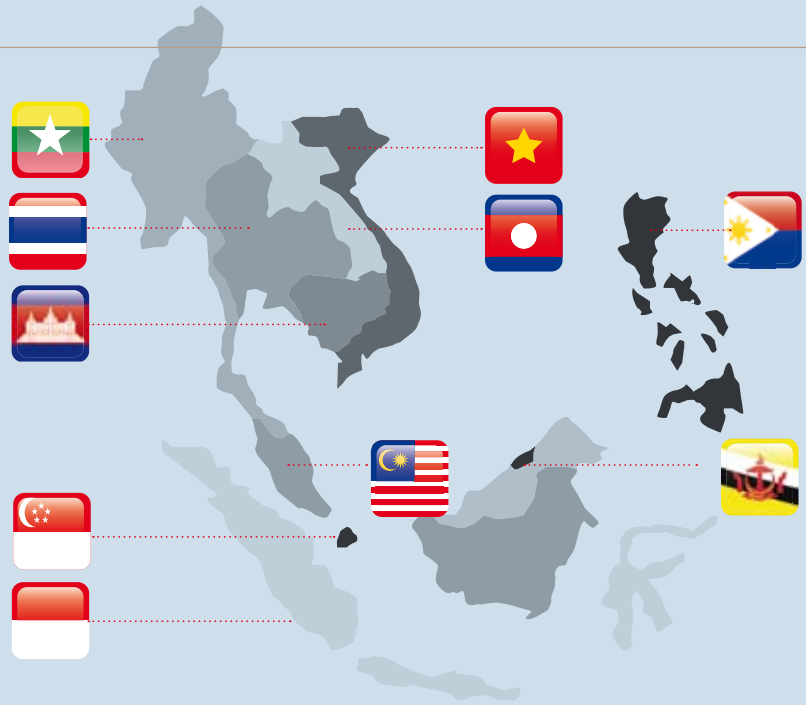
ขอขอบคุณสภุภคณูญญา... ผู้เปิดโอกาสให้ผมได้ตั้งศักยภาพของตัวเองออกมาใช้... ทำให้ผมได้รู้สึก ว่าตัวเองได้อยู่ในโครงการ อสช. อย่างสมศักดิ์ศรี

ขอขอบคุณคุณครูทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมของเราให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และสุดท้าย... ขอขอบคุณน้องๆ ชาวอัสสัมชัญที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมแข่งขันในกิจกรรมของพวกเราทุกคน...

เรียนรู้ บูรณาการ

กองบรรณาธิการ แผน กราฟิก

เปิดประตูสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อีก 3 ปีข้างหน้า ใน พ.ศ. 2558 ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่ในหน้าประวัติศาสตร์ นั่นก็คือการเข้าร่วม “**ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**” (Asean Economic Community) หรือ AEC ก่อนจะนับถอยหลังสู่ประตู AEC เรามาทำความรู้จักเกี่ยวกับ AEC ทั้งประวัติความเป็นมา พัฒนาการ และประเทศสมาชิกที่สำคัญ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ก้าวทันกับความเคลื่อนไหวใหม่นี้

จุดเริ่มต้นของ AEC มีที่มาจาก “**สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้**” (The Association of South East Asian Nations) หรืออาเซียน ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และประเทศไทย ต่อมาใน พ.ศ. 2527 บรูไนได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก พ.ศ. 2538 เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิก พ.ศ. 2540 ลาวเข้าร่วมเป็นสมาชิก และ พ.ศ. 2542 กัมพูชาเข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากรรวมกันเกือบ 500 ล้านคน

จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2546 ณ ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้ง “**ประชาคมอาเซียน**” (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community: AEC)
2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar)
3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar)

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภายในปี 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาคมอาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี ก่อให้เกิดการขยายตัวและความมั่นคงของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ซึ่งทุกภาคส่วนต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงนี้ และในแวดวงการศึกษาเองก็เช่นกันที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานไปสู่การพัฒนาหลักสูตรอาเซียนศึกษาต่อไป

รู้จักประเทศสมาชิกอาเซียน

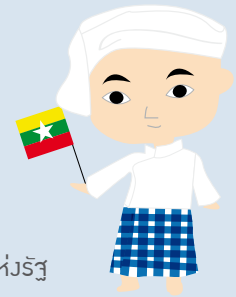

ราชอาณาจักรไทย (Thailand)

- เมืองหลวง :** กรุงเทพมหานคร
- ภาษา :** ภาษาไทยเป็นภาษาราชการ
- ประชากร :** ประกอบด้วยชาวไทยเป็นส่วนใหญ่
- นับถือศาสนา :** พุทธนิกายเถรวาท 95% อิสลาม 4% และอื่นๆ 1%
- ระบอบการปกครอง :** ประชาธิปไตยระบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ

สหภาพพม่า (Myanmar)

- เมืองหลวง :** เนปีดอ
- ภาษา :** ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการ
- ประชากร :** ประกอบด้วย ชาวพม่า 68% ชาวไทยใหญ่ 8% ชาวกะเหรี่ยง 7% ชาวเยะโซ่ 4% ชาวจีน 3% ชาวมอญ 2% ชาวอินเดีย 2% และอื่นๆ 6%
- ศาสนา :** พุทธ 90% คริสต์ 5% อิสลาม 3.8% และอื่นๆ 1.2%
- ระบอบการปกครอง :** เผด็จการทหาร ปกครองโดยรัฐบาลทหารภายใต้สภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ

บรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

- เมืองหลวง :** บันดาร์เสรีเบกาวัน
- ภาษา :** ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
- ประชากร :** ประกอบด้วย ชาวมาเลย์ 66% ชาวจีน 11% และอื่นๆ 23%
- ศาสนา :** อิสลาม 67% พุทธ 13% คริสต์ 10% และอื่นๆ 10%
- ระบอบการปกครอง :** ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Philippines)

- เมืองหลวง :** มะนิลา
- ภาษา :** ภาษาตากาล็อกเป็นภาษาประจำชาติ และมีภาษาฟิลิปปินและภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาสเปน ภาษาจีนฮกเกี้ยน และภาษาจีนแต้จิ๋ว
- ประชากร :** ประกอบด้วย ชาวมาเลย์ 40% ชาวจีน 33% ชาวอินเดีย 10% ชนพื้นเมืองเกาะบอร์เนียว 10% และอื่นๆ 7%
- ศาสนา :** คริสต์นิกายโรมันคาทอลิก 83% คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 12% อิสลาม 5%
- ระบอบการปกครอง :** ประชาธิปไตยระบบประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Singapore)

- เมืองหลวง :** สิงคโปร์
- ภาษา :** ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาจีนกลาง และภาษาอังกฤษ
- ประชากร :** ประกอบด้วย ชาวจีน 76.5% ชาวมาเลย์ 13.8% ชาวอินเดีย 8.1% และอื่นๆ 1.6%
- ศาสนา :** พุทธ 42.5% อิสลาม 14.9% คริสต์ 14.5% ฮินดู 4% ไม่นับถือศาสนา 25%
- ระบอบการปกครอง :** สาธารณรัฐ (ประชาธิปไตยระบบสภาเดียว) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร

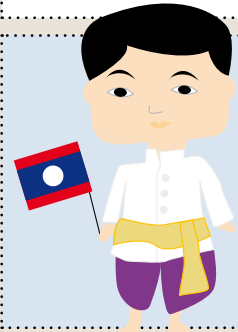

ราชอาณาจักรกัมพูชา (Cambodia)

- เมืองหลวง :** พนมเปญ
- ภาษา :** ภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเวียดนาม และภาษาจีน
- ประชากร :** ประกอบด้วยชาวเขมร 94% ชาวจีน 4% และอื่นๆ 2%
- ศาสนา :** พุทธ
- ระบอบการปกครอง :** ประชาธิปไตยระบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Indonesia)

- เมืองหลวง :** จาการ์ตา
- ภาษา :** ภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาราชการ
- ประชากร :** ประกอบด้วยชนพื้นเมืองหลายกลุ่ม 61% อาศัยอยู่บนเกาะชวา
- ศาสนา :** อิสลาม 87% คริสต์ 10% และอื่นๆ 3%
- ระบอบการปกครอง :** ประชาธิปไตยระบบประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร

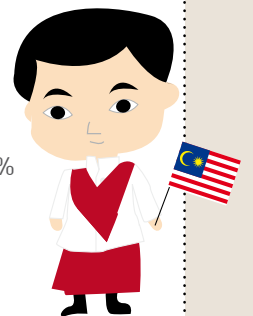

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Laos)

- เมืองหลวง :** เวียงจันทน์
- ภาษา :** ภาษาลาวเป็นภาษาราชการ
- ประชากร :** ประกอบด้วยชาวลาวลุ่ม 68% ลาวเทิง 22% ลาวสูง 9% และอื่นๆ 1%
- ศาสนา :** พุทธ 75% นับถือผี 16% และอื่นๆ 9%
- ระบอบการปกครอง :** สักคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ระบอบประชาธิปไตยประชาชน)

มาเลเซีย (Malaysia)

- เมืองหลวง :** กัวลาลัมเปอร์
- ภาษา :** ภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
- ประชากร :** ประกอบด้วยชาวมลายู 40% ชาวจีน 33% ชาวอินเดีย 10% ชนพื้นเมืองเกาะบอร์เนียว 10% และอื่นๆ 7%
- ศาสนา :** อิสลาม 60% พุทธ 19% คริสต์ 11% และอื่นๆ 10%
- ระบอบการปกครอง :** ประชาธิปไตยระบบรัฐสภา

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Vietnam)

- เมืองหลวง :** ฮานอย
- ภาษา :** ภาษาเวียดนามเป็นภาษาราชการ
- ประชากร :** ประกอบด้วยชาวเวียดนาม 80% ชาวเขมร 10% และอื่น 10%
- ศาสนา :** พุทธนิกายมหายาน 70% คริสต์ 15% และอื่น 15%
- ระบอบการปกครอง :** ระบบสังคมนิยม โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นพรรคการเมืองเดียว

รางวัล แห่งความภาคภูมิใจ... ครูอัสสัมชัญ

“ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ” ความเป็นครูไม่ใช่แค่เพียงอาชีพ แต่ยังหมายรวมถึง การเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นต้นแบบของการวางตนเป็นผู้มีความรู้ควบคู่คุณธรรม และเป็นรากฐานของสังคมที่จะสร้างคนเก่งคนดีให้กับประเทศชาติ

ในปีการศึกษา 2554 ที่ผ่านมามี ครูอัสสัมชัญได้รับรางวัลจากหน่วยงานภายนอก ยกย่องให้เป็นครูดีเด่นในสาขาต่างๆ สร้างความภาคภูมิใจให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารเป็นอย่างยิ่ง ชาวอัสสัมชัญทุกคนขอแสดงความยินดีกับครูทุกท่านที่ได้รับรางวัล แห่งความภาคภูมิใจ อันจะเป็นกำลังใจสำคัญในการทำงานสร้างอนาคตของชาติต่อไป

รางวัลครูสุดดี

เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2554 มาสเตอร์พรศักดิ์ ชาวพรหม ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) และหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ได้รับรางวัล “ครูสุดดี ประจำปี 2554” และได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติจากสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ณ หอประชุมคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

รางวัลครูดีเด่นสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2555 มีสุวรรณศิริ ผลประมุข ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 ได้รับรางวัลครูดีเด่น ประเภทครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 พร้อมด้วย มาสเตอร์ขจรพรรณ แก้วสุวรรณ ได้รับรางวัลครูดีเด่น ประเภทครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โดยเข้ารับ “รางวัลผู้ร่วมบริหารและครูดีเด่น ประจำปี 2554” จัดโดยสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยมีภราดาศิริชัย ฟอนซีกา ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย และนายสนั่น อังอุบลกุล นายกสมพันธ์สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ให้เกียรติมอบรางวัล ณ หอประชุมหลุยส์ มาร์ี เดอ มงฟอร์ต โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี เขตบางแค กรุงเทพมหานคร

รางวัล “หนึ่งแสนครูดี” ประจำปีการศึกษา 2554

เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2555 ครูโรงเรียนอัสสัมชัญจำนวน 5 ท่าน และครูโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจำนวน 18 ท่าน ได้รับการคัดเลือกเพื่อรับรางวัล “หนึ่งแสนครูดี” ประจำปีการศึกษา 2554 ณ หอประชุมคุรุสภา ดำเนินโครงการโดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีวัตถุประสงค์เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ตลอดจนเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยคุรุสภามีแนวคิดเปิดโอกาสให้สถานศึกษาในแต่ละสังกัดที่กระจายอยู่ทั่วประเทศดำเนินการคัดเลือกกันเอง พร้อมกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก ทำให้คุรุสภาได้แนวทางที่หลากหลายนำมาใช้ประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ คุรุสภาได้กำหนดเกณฑ์กลางเพื่อให้ได้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่สมควรยกย่องในหลากหลายรูปแบบ และขยายผลในวงกว้างต่อไป คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญที่ได้รับรางวัล “หนึ่งแสนครูดี” ประจำปีการศึกษา 2554 ได้แก่

แผนกประถม

1. มิสกรรณิกา กิจสมักร ครูผู้สอนวิชาบูรณาการ
2. มาสเตอร์ก้องเกียรติ ขำแจ้ง ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์
3. มาสเตอร์ชจรพรรณ แก้วสุวรรณ ครูผู้สอนวิชาศิลปะ (ดนตรี)
4. มาสเตอร์คมกฤษ รัตตะมณี ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์
5. มาสเตอร์เฉลิมพล เวทยานนท์ ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
6. มาสเตอร์ชยกรณัฐ สิริกุลบริวัตร ครูผู้สอนวิชาศิลปะ (ดนตรี)
7. มาสเตอร์ดำรงศักดิ์ วิเชียรติลก ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
8. มิสบุญตา สหวงศ์เจริญ ครูผู้สอนวิชาบูรณาการ
9. มาสเตอร์พรศักดิ์ ขาวพรหม ครูผู้สอนวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)
10. มิสพัชรินทร์ นุสพรรณ ครูผู้สอนวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)
11. มิสรัตนา มรพงษ์ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
12. มิสวชิรา วงศ์พันธ์ ครูผู้สอนวิชาศิลปะ (ทัศนศิลป์)
13. มิสวไลนารถ หอดระกูล ครูผู้สอนวิชาบูรณาการ
14. มิสวชิรินทร์ รัตตะมณี ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
15. มิสวีไลรัตน์ เพิ่มพูนบุญ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
16. มิสสุกัญญา วิเชียรติลก ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
17. มิสสุภาวดี คำฝึกฝน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
18. มิสอุไรพร นาคะเสถียร ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์

แผนกมัธยม

1. มิสธัญชนก ปิ่นสลัก ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
2. มิสวรรณศิริ ผลประมุข ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
3. มิสกร คำทองสุข ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
4. มาสเตอร์วิริยะ เกตุแก้ว ครูผู้สอนวิชาดนตรีสากล
5. มิสนงลักษณ์ สีนิลแท้ ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์

รางวัลครูดีเด่น โครงการสังคมไทยร่วมกับคืนครูดี ให้ศิษย์ เชิดชู ยกย่อง “ครูสอนดี”

มิสกร คำทองสุข ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้รับการยกย่องให้เป็นครูสอนดีที่ผ่านการคัดเลือกชั้นตอนแรก ในโครงการสังคมไทยร่วมกับคืนครูดีให้ศิษย์ เชิดชู ยกย่อง “ครูสอนดี” ปีการศึกษา 2554

รางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษาดีเด่น

เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2555 ภราดาศักดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เข้ารับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการดีเด่น ปีงบประมาณ 2553 - 2554 จากผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ห้องปรีณซ์บอลรูม 2 โรงแรมปรีณซ์พาลเลชมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

หนึ่งในความภาคภูมิใจของโรงเรียนอัสสัมชัญ จากใจมิสวรรณศิริ ผลประมุข

ตำแหน่งปัจจุบัน : ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4

การศึกษา : ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงานดีเด่น :

1. สร้างนวัตกรรมการสอน “การจัดการเรียนรู้แบบสืบสองขั้นตอนสะท้อนความคิด” เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการคิดให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบสืบสองขั้นตอนสะท้อนความคิด” ยังได้รับคัดเลือกให้ร่วมเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับชาติเรื่อง “นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” จัดโดยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. สร้างนวัตกรรมเอกสารประกอบการเรียน รายวิชาการอ่าน (ท 30103) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอ่านคิดพินิจสาร และวิจารณ์วรรณกรรมอย่างมีวิจารณญาณ

3. ครูที่ปรึกษาในการคัดเลือกและฝึกซ้อมการแข่งขันได้สาระวาที่ “โลกรอดเพราะกตัญญู” ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ จัดโดยมูลนิธิสถาบันราชพฤกษ์ร่วมกับภัทราวดีเรียเตอร์ ผลการแข่งขัน นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญได้รับรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ

4. ครูที่ปรึกษาในการคัดเลือกและฝึกซ้อมการประกวดสุนทรพจน์รณรงค์การเลือกตั้ง พ.ศ. 2555 หัวข้อ “เลือกตั้งอย่างไรประชาธิปไตยยั่งยืน” จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร ผลการแข่งขัน นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญได้รับรางวัลชนะเลิศระดับจังหวัด

รางวัลที่ได้รับ :

พ.ศ. 2542 รางวัลครูดีเด่นของคุรุสภา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) สาขากลุ่มตะวันออก

พ.ศ. 2550 รางวัลครูภาษาไทยดีเด่นของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

พ.ศ. 2551 รางวัลครูแกนนำของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

พ.ศ. 2554 รางวัลครูดีเด่น ประเภทครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 สมาพันธ์สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

มิสวรรณศิริเปิดเผยความรู้สึกเกี่ยวกับการได้รับรางวัลอันทรงเกียรติในครั้งนี้ว่า “การได้รับรางวัลครูดีเด่น ประเภทครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 สมาพันธ์สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ประจำปีการศึกษา 2554 นับเป็นรางวัลอันทรงเกียรติและมีคุณค่ายิ่งเพชรจะโดดเด่นถ้ามีแหวนทองรองรับมันใด งานสำเร็จได้เพราะมีผู้ใหญ่ให้การสนับสนุนฉันนั้น ขอขอบคุณผู้บริหารสูงสุดขององค์กรคือท่านผู้อำนวยการ ภราดาอาพันธ์ ปรินาวัณณี ที่ให้ออกาสในการทำงาน คณะภราดา คณะผู้บริหาร คณะครู คณะกรรมการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ตลอดจนนักเรียนที่รักทุกคน ขอขอบคุณเป็นพิเศษคือ มิสสุภาวดี เหลี้ยวเจริญ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ผู้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ มิสปราณิสา อ่ำทอง ผู้ช่วยหัวหน้างานศูนย์วิทยบริการและสื่อการสอน เป็นผู้ผลิตสื่อ CAI สำหรับใช้ในการพัฒนาบทเรียนช่วยสอน มิสชนากานต์ ศรีชมพู ครูงานบริหารฝ่ายวิชาการ ผู้จัดทำ Presentation และรูปเล่มการนำเสนอผลงาน มิสสิรินุช เอี่ยมเขียว ครูงานวิจัย ผู้คัดเลือกผลงานวิจัยส่งประกวด และมาสเตอร์โสภณ สกุลเรือง ครูงานศูนย์วิทยบริการและสื่อการสอน ผู้จัดทำวีดิทัศน์ จึงถือได้ว่ารางวัลที่ได้รับครั้งนี้เป็นเกียรติที่ควรจะมีมอบให้ทุกท่านเช่นกัน

ขอเชิญชวนเพื่อนครูทุกท่านที่มีใจรักในการพัฒนา มีความเพียรพยายาม มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรมแปลกใหม่ ส่งผลงานประกวดเพื่อเป็นการเผยแพร่แบ่งปันความรู้และความสามารถให้กับเพื่อนครู สำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ขอเป็นกำลังใจให้กับเพื่อนครูทุกท่านค่ะ”

เส้นสายในลายธรรม

มาสเตอร์ศรีธัญ สีนัลแท้ : ภาพประกอบ
มีสมนลักษณ์ สีนัลแท้ : เรื่อง

ก้อนอิฐที่ไม่เข้าที่เข้าทางสองก้อน

การก่ออิฐอาจจะดูเป็นเรื่องง่าย ๆ เพียงแค่ไปปูนลงไปแล้ววางก้อนอิฐ แต่ด้านนี้ที่ด้านนั้นทำให้เข้าที่ตอนอาตมาเริ่มก่ออิฐใหม่ๆ อาตมาแกะกมมหนึ่งลงเพื่อให้ได้ระดับ อีกกมมหนึ่งกลับยกขึ้น พออาตมากดด้านที่ยกขึ้นนั้นให้ลงมา อิฐก็เริ่มแตกแถวแตกแนว หลังจากที่อาตมาดันมันให้กลับเข้าที่ กมมแรกก็เริ่มสูงเกินไปอีกแล้ว

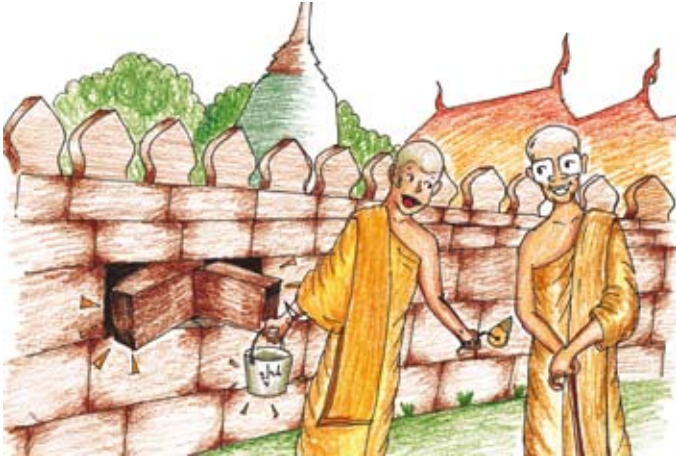
อาตมาทำงานอย่างประณีตที่สุด เพื่อให้มันใจว่าอิฐทุกๆ ก้อนจะถูกวางไว้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุดในที่สุดการก่อกำแพงอิฐก็สำเร็จลง อาตมาก้าวถอยออกมายืนชื่นชมผลงาน แต่ในชั่วขณะนั้นแหละที่อาตมาสังเกตเห็น โอ๊ย... อาตมาก่ออิฐผิดพลาดไปสองก้อน อิฐก้อนอื่นๆ เป็นแถวเป็นแนวสวยงาม มีแต่เจ้าอิฐสองก้อนนี้แหละที่เอียงๆ ทำมุมกับแนวอิฐก้อนอื่นๆ มันดูแย่มากๆ เลย มันทำให้กำแพงทั้งแผงดูไม่ดีเลย

ขณะนั้นปูนก่ออิฐก็แข็งเกินกว่าที่จะสามารถดึงอิฐออกมาก่อใหม่เสียแล้ว อาตมาจึงกราบเรียนท่านเจ้าอาวาสขอทบทวนกำแพง เพื่อเริ่มต้นก่ออิฐใหม่อีกครั้ง อาตมาก่ออิฐไม่ได้และอาตมาก็รู้สึกอับอาย ท่านเจ้าอาวาสไม่อนุญาตให้รื้อกำแพงนี้จะต้องคงอยู่

เวลาอาตมาพาแขกเยี่ยมชมวัด อาตมาพยายามหลีกเลี่ยงที่จะพาแขกไปทางกำแพงนั้น อาตมาไม่อยากให้ใครๆ เห็นมันเลย จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปได้สามสี่เดือน ขณะที่อาตมากำลังเดินอยู่กับผู้มาเยี่ยมวัดกลุ่มหนึ่ง เขาสังเกตเห็นกำแพงนั้น แล้วก็เปรยว่า “กำแพงนี้สวยดี”

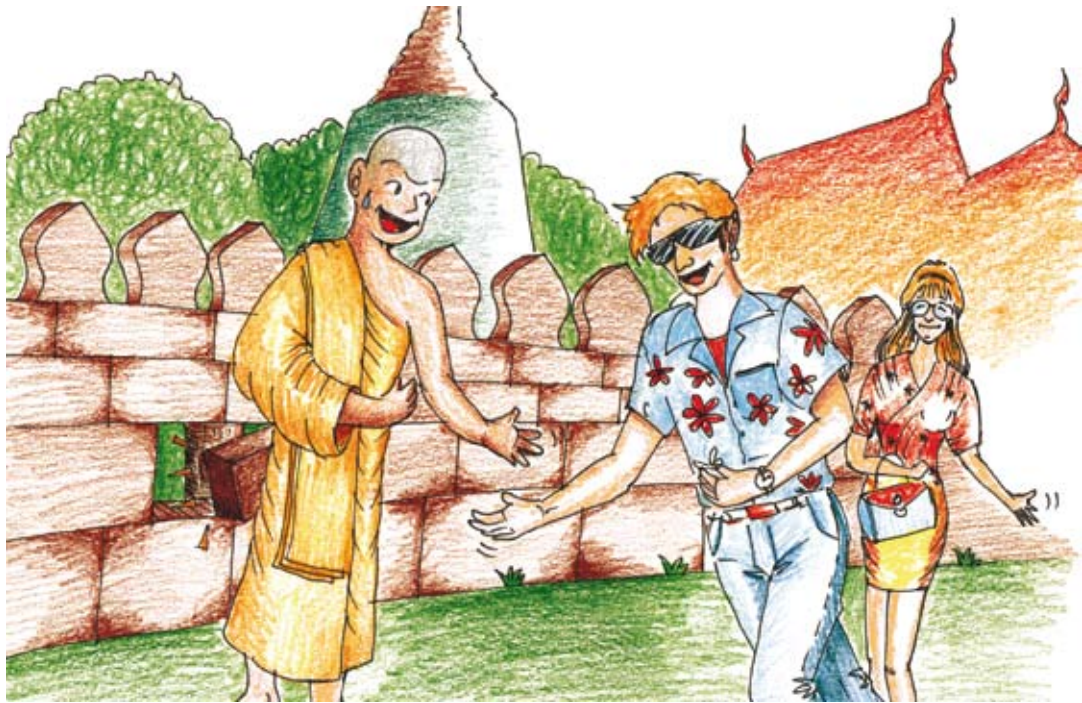
อาตมาถามเขาด้วยความประหลาดใจว่า “คุณลืมแว่นสายตาของคุณไว้ในรถหรือเปล่า? สายตาคูณเสื่อมหรือเปล่า? คุณไม่เห็นหรือว่ามีอิฐถึงสองก้อนที่วางไว้ไม่ดีจนทำให้กำแพงนี้เสียหายหมด?”

คำพูดที่เขาตอบอาตมานั้นได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติทั้งหมดของอาตมาต่อกำแพงนั้น ต่อตัวอาตมาเอง และต่อหลายๆ แง่มุมของชีวิต เขาบอกอาตมาว่า “ใช่ ผมเห็นอิฐที่วางไม่ดีสองก้อนนั้น แต่ผมก็เห็นด้วยว่ามีอิฐอีกเป็นพันก้อนที่ก่อไว้อย่างสวยงามเป็นระเบียบ”

มนุษย์เรารู้สึกก็คนที่ตัดสินพันธ์หรือหย่าร้างเพียงเพราะเขาเพิ่งมองเห็นแค่ “อิฐที่ไม่ดีสองก้อน” ที่อยู่ในตัวคู่ชีวิตของเขา พวกเราก็ค้นที่เคารู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง จนอาจจะเคยคิดฆ่าตัวตายเพียงเพราะเรามองเห็นแต่ “อิฐที่ไม่ดีสองก้อน” ในตัวเรา ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงมี “อิฐที่ดีและอิฐที่ดีจนไม่มีที่ติ” มากมายอยู่เคียงข้างส่วนที่บกพร่องเพียงแต่เรามองมันไม่เห็นเท่านั้น แทนที่จะเห็นสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ สายตาของเรากลับเพิ่งมองเห็นจุดอ่อนเฉพาะสิ่งที่ผิดพลาดจนเราคิดจะทำลายมันทิ้งเสีย มันน่าเศร้าจริงๆ ที่หลายครั้งหลายหนเราลงมือทำลาย “กำแพงที่ดี” นั้นไปจริงๆ

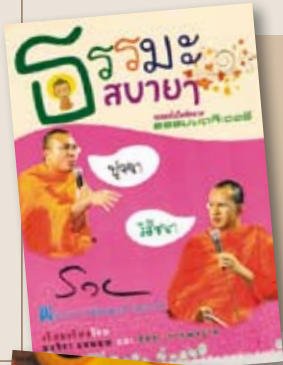

เราทุกคนย่อมมี “ก้อนอิฐที่ไม่เข้าที่เข้าทางสองก้อน” แต่... แต่ละคนย่อมมี “ก้อนอิฐที่ดีจนไม่มีที่ติ” จำนวนมากมายกว่าข้อบกพร่องหลายเท่า เมื่อเรามองเห็นมันแล้ว สิ่งต่างๆ ก็ดูจะไม่เลวร้ายนัก ไม่เพียงแต่เราจะสามารถอยู่กับตนเองและข้อผิดพลาดบางประการของเราได้อย่างสุขสงบแล้ว เรายังสามารถมีความสุขกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสามี ภรรยา เพื่อนร่วมงาน หรือคนรอบข้างของเราอีกด้วย

กิดลอกและดัดแปลงจาก หนังสือ “ชวนม่วนชื่น” โดยพระอาจารย์พรหม

หน้าต่างความรู้

ศูนย์วิทยบริการ

ธรรมะสบายๆ

อรจิรา แสนบุญ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

รวบรวมข้อคิดและหลักธรรมจากการบรรยายธรรมะโดย “พระอาจารย์สมพงษ์ รัตนวิไล” หนึ่งในทีมธรรมะเทลิเวอรี่ ถ่ายทอดออกมาเป็นหนังสือธรรมะสไตล์สบายๆ อ่านง่าย เข้าใจง่าย แต่ได้ทั้งสาระ ความสนุกสนาน และกำลังใจในการดำเนินชีวิต

คนไร้มัน คนไร้มิตร ขึ้นสู่ที่สูงไม่ได้

พรพิมล ศิริกุล. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2554.

หนังสือเล่มนี้จะทำให้คุณเข้าใจถึงศาสตร์และศิลป์ในการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างบุคคลรอบข้างในทุกๆ ด้าน เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พร้อมทั้งได้รับการยอมรับอย่างจริงใจและประสบความสำเร็จในชีวิตได้ในที่สุด

โลกร้อนสุดขีด วิกฤตอนาคตประเทศไทย

ชนวัฒน์ จารุพงษ์สกุล. กรุงเทพฯ : ฐานการพิมพ์, 2554.

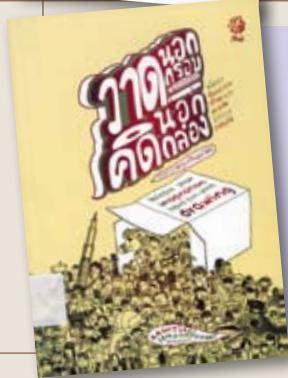
รวบรวมข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับผลกระทบจากภาวะโลกร้อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภัยธรรมชาติ หรือกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์ด้วยกันเอง เพื่อให้สามารถเตรียมพร้อมรับมือกับวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

Steve Jobs อัจฉริยะบุรุษ...

พลพาดา. กรุงเทพฯ : อนิเมทกรุ๊ป, 2554.

ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเสมอไป แต่เขาเหล่านั้นสามารถก้าวไปถึงจุดสูงสุดได้อย่างไร และสามารถข้ามผ่านอุปสรรคไปได้ได้อย่างไร หนังสือเล่มนี้จะบอกคุณได้ว่า กว่าที่ Steve Jobs จะกลายเป็นบุคคลตัวอย่างในความทรงจำของทุกคนนั้นไม่ได้ง่ายเหมือนใช้ปลายนิ้วสัมผัสบนหน้าจอ iPad หรือ iPhone เลยแม้แต่น้อย

วาดนอกกรอบ คิดนอกกรอบ

คณิตศาสตร์ เสมานพรัตน์. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2555.

เรียนรู้เทคนิคพร้อมฝึกทักษะการวาดรูปการ์ตูน เริ่มตั้งแต่การวาดโครงหน้า ลำตัว การวาดการ์ตูนสัตว์ และการวาดทัศนียภาพ โดยในตอนท้ายของแต่ละบทมีเวิร์กช็อปให้ผู้อ่านได้ใส่จินตนาการลงไปในตัวการ์ตูนที่ทดลองวาด นอกเหนือจากการสอนวาดรูปแล้ว หนังสือเล่มนี้ยังสอดแทรกสาระความรู้เกี่ยวกับทัศนคติในการวาดรูปหรืองานอดิเรกอื่นๆ ชวนให้คุณก้าวออกนอกกรอบไปพบกับสิ่งที่ฝันและสิ่งที่รัก แล้วทำสิ่งเหล่านั้นให้สำเร็จ

มีโลกให้ลูกวิ่งเล่น

นริศ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2555.

คู่มือดีๆ สำหรับพาลูกหลานวัยซนไปท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลในช่วงปิดภาคเรียนและวันหยุดสุดสัปดาห์พาเด็กๆ ไปนั่งรถ นั่งเรือ และนั่งรถไฟเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมไทย ออกไปสัมผัสกับธรรมชาติ หรือสำรวจความรู้รอบด้าน ทั้งวิทยาศาสตร์ ศิลปะ และสังคมศึกษา เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กๆ เติบโตอย่างมีคุณภาพ และยังเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่อีกด้วย

เราจะมีชีวิตที่ดี

ทงธนากุล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : a book, 2555.

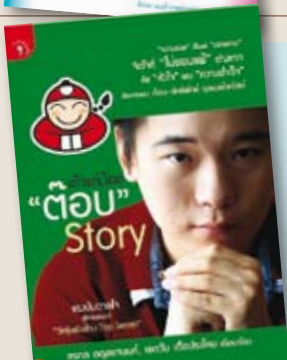
สำรวจและผจญภัยในมิติแห่งชีวิตของเรา ซึ่งนอกจากจะมีแต่ความฝันและการทำงานแล้ว ยังมีเรื่องของความรักและครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญอยู่ด้วย ที่สุดแล้วเราจะมุ่งไปสู่ความฝันและประสบความสำเร็จโดยมีคนรักและครอบครัวอยู่เคียงข้างอย่างไร หากคำตอบได้ในหนังสือเล่มนี้

55 เคล็ดลับ 'รับ' ความสุขในทุกเช้า

ทีมงานสถาบัน PHP. กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย, 2555.

พิชิตปัญหาเพื่อหาความสุขในดินแดนอันแสนสุขที่อยู่ใกล้แค่เอื้อม เพียงแค่คุณเปิดใจ “ยอมรับ” และ “เชื่อมั่น” ว่าจะพบความสุขที่แท้จริง หนังสือเล่มนี้มีคำตอบที่ช่วยชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ ให้คุณได้

แก่นแก่นน้อย 'ต๊อบ' Story

อรกุล อุดุลยานนท์. กรุงเทพฯ : มติชน, 2555.

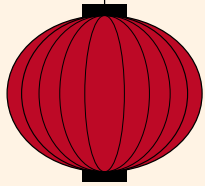
สัมผัสชีวิตครบรสของ “ต๊อบ” อิทธิพัทธ์ กุลพงษ์วณิชย์ วัยรุ่นพันล้านกับสูตรปรุงรสความสำเร็จ เขาสามารถหาเงินหลักแสนได้ตั้งแต่เรียนชั้นมัธยม และได้เงินล้านขณะเรียนมหาวิทยาลัย ปี 1 จากธุรกิจขายเกาลัด ต่อยอดสู่ธุรกิจสาหร่าย “แก่นแก่นน้อย” เขาทำได้อย่างไร ? มาหาคำตอบจากกรณีศึกษาที่จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ทุกคนได้เป็นอย่างดี

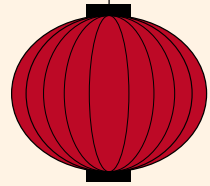
เพราะเป็นวัยรุ่นจึงเจ็บปวด

วัณโฑ, คิม. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์, 2555.

คู่มือในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่กำลังทรมานใจ ว่างเปล่า หัวใจไหว เปลี่ยวเหงา และโดดเดี่ยว สำหรับเป็นข้อคิดให้วัยรุ่นตัวคนเดียวที่ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา หรือไม่กล้าปรึกษาคนอื่นฯ ได้เรียนรู้และเติบโตไปพร้อมกัน เพื่อให้ก้าวผ่านช่วงวัยเรียน วัยทำงาน ไปสู่วัยผู้ใหญ่ได้อย่างมั่นใจและประสบความสำเร็จ

โอวาทสี่ของท่านเหลียวผาน

สวัสดิ์ปีมะโรง... ภูเขาประจำปี 2255... โรงเรียนเปิดแล้วจ้า... ปีการศึกษา 2555 อะไรก็ 5...5...5... ขอพระพรแม่พระ
ประจำโรงเรียนอัสสัมชัญ อวยพระพรให้คณะภราดา คณะครู และนักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองทุกท่านมีความสุขตลอดปี
2555

แต่อย่าลืมว่าก่อนที่จะก้าวผ่านความสุข ระหว่างทางต้องก้าวผ่านอุปสรรคมากมาย ขอให้ใช้สติปัญญาข้ามผ่านไปด้วยความ
ความสุขุม ด้วย “โอวาทสี่ของท่านเหลียวผาน” ซึ่งเขียนไว้ตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิง (พ.ศ. 1911 - 2187) เมื่อ 363 ปีที่ผ่านมา

โอวาทข้อแรก การสร้างอนาคต ชะตาชีวิตเป็นสิ่งไม่แน่นอน อนาคตเราต้องสร้างของเราเอง คนทำดี ชะตาที่ดี
คนทำชั่ว ชะตาที่ชั่ว

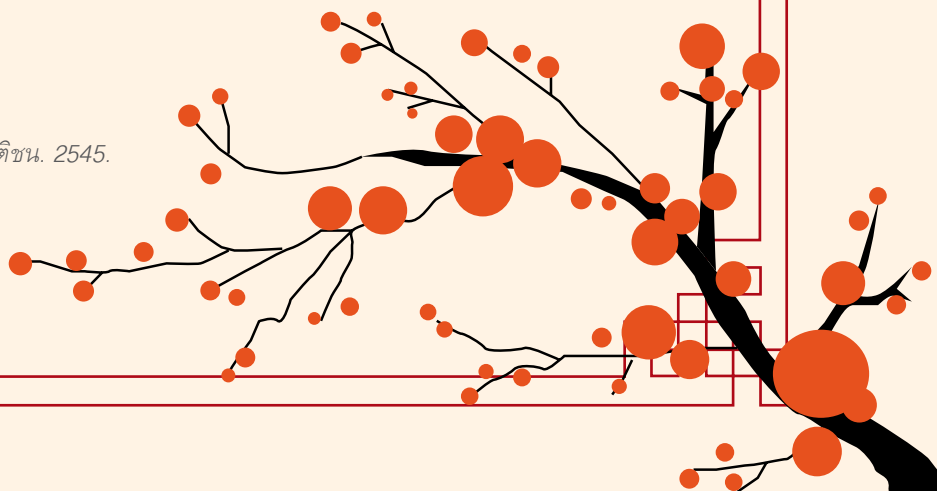
โอวาทข้อที่สอง วิธีแก้ไขความผิดพลาด ความถูกผิด ความชั่วดี ล้วนเป็นปัจจัยแก่กันและกัน เมื่อรู้ว่าผิดก็ต้อง
รับแก้ไขเสีย ความถูกต้องก็จะกลับคืนมา เมื่อทำดีอยู่ความชั่วที่โหดเลวจะกล้ำกราย

โอวาทข้อที่สาม วิธีสร้างความดี การทำดีนั้นมิใช่อาศัยที่ตาหูหูฟัง แต่จะต้องเริ่มที่ใจของตนเอง เริ่มไตร่ตรอง
สำรวจตัวเองอย่างระแวดระวัง อาศัยกำลังใจของเราเอง ชักฟอกจิตใจให้สะอาด ไม่ว่าจะทำอะไรก็ให้คิดถึงประโยชน์สุข
ของผู้อื่น แล้วทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่แฝงด้วยเจตนาที่เราต้องการการตอบแทน

โอวาทข้อที่สี่ ความต่อตัวในการคบหาสมาคมกับบุคคลทั่วไป ให้ยึดคุณธรรมไว้ คือการต่อตัว ไม่อวดดีว่า
ตนเองวิเศษกว่าผู้อื่น จะได้ไม่มีเรื่องกับใคร ไม่กล้าทำความชั่ว สำนึกอยู่เสมอว่าตนเองยังทำความดีไม่เพียงพอ แล้วจะ
มีความก้าวหน้าในการฝึกตน

ข้อคิด “รากแก้วของมนุษย์” ก็คือการอ่อนน้อมต่อมตนไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่
ขอขอบคุณจากใจ... แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าจะคะ

แหล่งที่มา : สันติ เศวตวิมล. เขียนชีวิต : มติชน. 2545.

Difficulty

Life is difficult.

This is a great truth,
one of the greatest truths.

It is a great truth because
Once we truly see this truth,
we transcend it.

Once we truly know that life is difficult
once we truly understand and accept it
then life is no longer difficult.

Because once it is accepted, the fact that life
is difficult no longer matters.

M.Scott Peck

ความยากลำบาก

ชีวิต คือ ความยากลำบาก

และนี่เป็นสัจธรรมที่ใหญ่หลวงที่สุดที่ทำได้

ที่ว่าใหญ่หลวงก็เพราะเมื่อได้พบกับสัจธรรมข้อนี้แล้ว

เราก็จะเข้าใจถึงแก่นแท้ของความยากลำบากนั่นเอง

ครั้นรู้ว่าชีวิต คือ ความยากลำบาก

และเข้าใจอย่างแจ่มชัดและยอมรับถึงความยากลำบากได้

เมื่อนั้นชีวิตเราจะไม่ยากลำบากอีกต่อไป

เหตุว่าเมื่อยอมรับความยากลำบากได้ ความจริงจะปรากฏคือ

ความยากลำบากจะไม่เป็นอุปสรรคอีกเลย...

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

เลขที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82
โทรสาร : 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ

เลขที่ 26 ซอยเจริญกรุง 40 ถนนเจริญกรุง
แขวงบางรัก เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25
โทรสาร : 0-2237-7769

ISSN 1513-4989
www.assumption.ac.th

วารสารฉบับนี้พิมพ์ด้วย Soy Ink หมึกพิมพ์จากน้ำมันถั่วเหลือง

